

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 311

38e jaargang

22 november 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
95/C 311/01	E-949/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Aanleg van een golfbreker bij de haveningang van Chania (aanvullend antwoord)	1
95/C 311/02	E-1386/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Coördinatie van grensoverschrijdend rivierenbeleid	1
95/C 311/03	E-1387/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Ondersteuning en coördinatie van grensoverschrijdend rivierenbeleid	2
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1386/95 en E-1387/95	2
95/C 311/04	E-1563/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Coliono Salamanca aan de Commissie Betreft: Woestijnvorming	4
95/C 311/05	E-1583/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Hoogspanningsleiding Aragón-Cazaril	4
95/C 311/06	E-1585/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Hoogspanningsleiding Aragón-Cazaril	5
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1583/95 en E-1585/95	5
95/C 311/07	E-1587/95 van Stefano De Luca aan de Commissie Betreft: Reglementering selectiecriteria voor het aanwerven van stagiairs bij de Commissie . . .	5
95/C 311/08	E-1626/95 van Elly Plooi-j-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Voortgangsrapport over vaststelling van een specifiek programma voor verspreiding en exploitatie van de resultaten van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 311/09	E-1639/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Communautair milieubeheer- en milieu-auditsysteem	7
95/C 311/10	E-1663/95 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Toekomst van de regeling voor toekenning van het milieulabel	8
95/C 311/11	E-1688/95 van Katerina Daskalaki aan de Commissie Betreft: Voortzetting van economische bedrijvigheden aan de rand van beschermde natuurgebieden	9
95/C 311/12	E-1689/95 van Jan Sonneveld, Ria Oomen-Ruijten en Marianne Thyssen aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdend transport van dierlijke mest naar eigen landbouwgrond in Wallonië	9
95/C 311/13	E-1696/95 van Frédéric Striby aan de Commissie Betreft: Erkenning van het „rijden onder begeleiding” als mogelijkheid om te leren autorijden	10
95/C 311/14	E-1706/95 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Wettelijke status van aanvullende geneeswijzen en therapieën	11
95/C 311/15	E-1747/95 van Gerfrid Gaigg aan de Commissie Betreft: Benadeling van de KMO's door de Europese Unie	12
95/C 311/16	E-1773/95 van Lucio Manisco aan de Commissie Betreft: Europese prijsvraag voor jonge consumenten 1995	12
95/C 311/17	E-1792/95 van Philippe De Coene aan de Commissie Betreft: Inbreukprocedure in verband met niet-naleving van Richtlijn 76/464/EEG	13
95/C 311/18	E-1798/95 van Katerina Daskalaki aan de Commissie Betreft: Werkloosheid en sociale problemen in Mandoudi op het Griekse eiland Euboia	13
95/C 311/19	E-1814/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Bescherming en ontwikkeling van het bosbestand in Griekenland	14
95/C 311/20	E-1828/95 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: De omschakeling van de scheepsbouwsector in Gijón, Asturië	14
95/C 311/21	E-1830/95 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Het staatsbedrijf Hulleras del Noroeste SA (steenkolmijnen van het noord-westen), Hunosa	15
95/C 311/22	E-1831/95 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Eenheidsmunt en pensioenen	16
95/C 311/23	E-1843/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Watervoorziening van de stad Ioannina	16
95/C 311/24	E-1845/95 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende de emissiegrenswaarden voor dioxine en furanen uit verbrandingsinstallaties voor stedelijk afval	17
95/C 311/25	E-1850/95 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Overproductie van Noorse gekweekte zalm	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 311/26	E-1851/95 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Noorse zalmproductie	18
95/C 311/27	E-1859/95 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: EU-burgers geschaad door het aangaan van hypotheke in ecu of in buitenlandse valuta	18
95/C 311/28	E-1861/95 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Milieu-effectrapportage inzake IP 1-autoweg tussen Freixo en os Carvalhos	19
95/C 311/29	E-1866/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Vrijhandelsverdrag met de Verenigde Staten	19
95/C 311/30	E-1883/95 van Elisabeth Schroedter en Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf aan de Commissie Betreft: Hennepteelt	20
95/C 311/31	E-1888/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van de weg tussen Skoutari en Kotronas	20
95/C 311/32	E-1938/95 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Discriminerende bepalingen bij de verkoop van onroerend goed in Spanje	21
95/C 311/33	E-1945/95 van James Provan aan de Commissie Betreft: Statistiek van het toerisme in de Europese Unie	21
95/C 311/34	E-1947/95 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Melk	22
95/C 311/35	E-1955/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Restituties van de Europese Unie bij de uitvoer van landbouwproducten	23
95/C 311/36	E-1956/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Subsidiefraude bij massaveetransport	24
95/C 311/37	E-1969/95 van Karl Schweitzer aan de Commissie Betreft: Milieu-effectrapportage	24
95/C 311/38	E-1971/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Verwoesting van openbare gebouwen in de gemeente Lefkopiysi door aardbevingen	25
95/C 311/39	E-1998/95 van Giulio Fantuzzi aan de Commissie Betreft: Benaming van wijn	25
95/C 311/40	E-1999/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: De sociaal-economische situatie in Cebolais de Cima/Retaxo (Castelo Branco — Portugal)	26
95/C 311/41	E-2005/95 van John Corrie aan de Commissie Betreft: Betalingsregeling voor bouwland	26
95/C 311/42	E-2007/95 van John Corrie aan de Commissie Betreft: Betalingen van landbouwsubsidies	27
95/C 311/43	E-2027/95 van Klaus Rehder aan de Commissie Betreft: Vermindering van de handelsbelemmeringen in de GATT	27

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 311/44	E-2030/95 van Gerhard Botz aan de Commissie Betreft: Interregionale afzet van produkten als criterium voor steun uit het EFRO, met name op het platteland	28
95/C 311/45	E-2031/95 van José Happart aan de Commissie Betreft: Hormoongebruik in de Amerikaanse veeteelt	28
95/C 311/46	E-2032/95 van José Happart aan de Commissie Betreft: Drugscontrole	29
95/C 311/47	E-2037/95 van Christa Klaß aan de Commissie Betreft: Gelijking van academische titels in de Europese Unie	30
95/C 311/48	E-2043/95 van Hugh Kerr aan de Commissie Betreft: De grondrechten van EU-burgers	30
95/C 311/49	E-2046/95 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Betere bescherming tegen en fytosanitaire controle op parasieten van citrusvruchten ..	31
95/C 311/50	E-2056/95 van Anna Terrón i Cusí aan de Commissie Betreft: Positieve discriminatie bij de Commissie	32
95/C 311/51	E-2066/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Begrotingspost A-182	32
95/C 311/52	P-2067/95 van Philippe De Coene aan de Commissie Betreft: Ongelijke concurrentievoorwaarden bij invoering van teleshopping in Vlaanderen	32
95/C 311/53	E-2091/95 van Odile Leperre-Verrier aan de Commissie Betreft: Veredeling van de raskenmerken van het paard	33
95/C 311/54	E-2093/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Prijzen van nieuwe medicijnen	33
95/C 311/55	E-2094/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: De kwaliteit van de productie van medicijnen	34
95/C 311/56	E-2097/95 van Giancarlo Ligabue aan de Commissie Betreft: Voorwaarden voor de handel in zuivelprodukten tussen de Europese Unie en Zwitserland	35
95/C 311/57	E-2106/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Kosten van krantenpapier	36
95/C 311/58	E-2108/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Erkenning van diploma's	36
95/C 311/59	E-2110/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Ouderdomspensioenen	37
95/C 311/60	E-2113/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Begrotingspost Subsidies aan organisaties van Europees belang	37
95/C 311/61	E-2114/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Begrotingspost Steun aan niet-gouvernementele internationale jeugdorganisaties	37

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 311/62	E-2115/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Begrotingspost Overige subsidies	37
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2113/95, E-2114/95 en E-2115/95	38
95/C 311/63	E-2127/95 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Aanschaffing van brandweerauto's in Griekenland	38
95/C 311/64	E-2132/95 van Françoise Grossetête aan de Commissie Betreft: Wederzijdse erkenning van factoren met betrekking tot vakdiploma's en met name van de beroepservaring die in verschillende Lid-Staten bij de uitoefening van het beroep is opgedaan	38
95/C 311/65	E-2137/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Restaurateurs van kunstwerken	39
95/C 311/66	E-2151/95 van Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Op handen zijnde godsdienstwetgeving in Kroatië	40
95/C 311/67	E-2165/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Rij-op/rij-afschepen	40
95/C 311/68	E-2166/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Begrotingslijnen voor de organisatie van de Europese verkiezingen 1994	40
95/C 311/69	E-2347/95 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Verkiezingstoelage voor de Griekse politieagenten	41
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2166/95 en E-2347/95	41
95/C 311/70	E-2216/95 van John Tomlinson aan de Commissie Betreft: Uitkering bij overlijden van een ambtenaar	41
95/C 311/71	E-2218/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Verticale handelsbelemmeringen	42
95/C 311/72	E-2223/95 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Verordening (EEG) nr. 3254/91 op wildklemmen	42
95/C 311/73	P-2225/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Beschikbaarstelling van gerst door Interventiebureau	43
95/C 311/74	E-2265/95 van Hugh Kerr aan de Commissie Betreft: Eerlijkheid en objectiviteit bij de normalisatieprocedure	43
95/C 311/75	P-2269/95 van Vassilis Ephremidis aan de Commissie Betreft: Instelling van effectieve financieringsprogramma's voor de bescherming van de bossen in Griekenland	44
95/C 311/76	P-2276/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: De stuwdam van Alqueva, Alentejo, Portugal	45
95/C 311/77	E-2282/95 van Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Vergelijkend onderzoek voor administrateurs	45
95/C 311/78	P-2288/95 van Giulio Fantuzzi aan de Commissie Betreft: Waarmerk apparaten voor pretparken	46

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 311/79	E-2292/95 van Karla Peijs aan de Commissie Betreft: Geneesmiddelen: Nederlandse ontwerp-wetgeving prijzen	46
95/C 311/80	E-2294/95 van Nicole Fontaine aan de Commissie Betreft: Uitstel van belasting op de meerwaarde voor belastingplichtigen, op wie regelingen inzake niet-commerciële waarden van toepassing zijn	47
95/C 311/81	P-2298/95 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Problemen bij het beheer van het Europees Sociaal Fonds in het Verenigd Koninkrijk	48
95/C 311/82	E-2348/95 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: Betaling van ESF-steun aan vrijwilligersorganisaties	48
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen P-2298/95 en E-2348/95	48
95/C 311/83	E-2316/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Faciliteiten voor toegang tot het Socrates-programma	48
95/C 311/84	E-2405/95 van Antonio Graziani, Giampaolo D'Andrea, Pierluigi Castagnetti en Maria Colombo Svevo aan de Commissie Betreft: De Socrates- en Jeugd voor Europa-programma's	48
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2316/95 en E-2405/95	48
95/C 311/85	E-2323/95 van Nana Mouskouri aan de Commissie Betreft: BTW op platen	50
95/C 311/86	E-2332/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Thuiswerksters	50
95/C 311/87	E-2360/95 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Verdrag van Maastricht — stemrecht	51
95/C 311/88	E-2367/95 van Brigitte Langenhagen aan de Commissie Betreft: Verordening veiligheid op schepen/25 zeemijlen	51
95/C 311/89	E-2387/95 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Financiële onregelmatigheden	52
95/C 311/90	E-2390/95 van Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Asielbeleid Cyprus	52
95/C 311/91	E-2428/95 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Boete voor Griekse vervoerders	53
95/C 311/92	E-2434/95 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Minderjarige gedetineerden in Honduras	53
95/C 311/93	E-2435/95 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Financiering workshops in centrum van de Junta Nacional de Bienestar Social	54
95/C 311/94	E-2443/95 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Beroep op adviesorganen door de Commissie	54

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 311/95	E-2459/95 van Carole Tongue aan de Commissie Betreft: Spaanse belasting op onroerend-goedbezitters, die niet in hun eigen huis verblijf houden	54
95/C 311/96	E-2474/95 van Edward Kellett-Bowman aan de Commissie Betreft: Richtlijn pakketreizen	55
95/C 311/97	P-2487/95 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Begrotingslijn B 3-4110 van de begroting van de Europese Gemeenschap	55
95/C 311/98	P-2497/95 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Britse verkoop van wapens aan Nigeria	56
95/C 311/99	E-2501/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Milieu	56
95/C 311/100	E-2505/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Drugsverslaving (Extasy)	57
95/C 311/101	E-2506/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Tuberculose	57
95/C 311/102	P-2543/95 van Leonie van Bladel aan de Commissie Betreft: Deelname Europese Unie aan festiviteiten 3000 jaar Jeruzalem	58
95/C 311/103	E-2606/95 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Structurele investeringen in Cantabrië	58
<hr/>		
Rectificaties		
95/C 311/104	Rectificatie van schriftelijke vraag E-1462/95 van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie op 22 mei 1995	59

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-949/95
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 311/01)

Betreft: Aanleg van een golfbreker bij de haveningang van Chania

Bij de ingang van de oude Venetiaanse haven van de stad Chania wordt er voortvarend gewerkt aan de uitvoering van een project waarbij de bestaande pier met 150 meter wordt verlengd en 80 centimeter wordt opgehoogd. Als rechtvaardiging hiervoor voert men aan dat de Venetiaanse haven zo bij zwaar weer tegen het geweld van de zee zal zijn beschermd.

De volgende punten verdienen in dit verband evenwel de aandacht:

1. bij de eerste fase van de aanleg (boven het zeeniveau), die met communautaire steun plaatsvond, is men verder gegaan dan in de goedgekeurde studie was toegestaan;
2. de studie betreffende de uitbreiding van de dam vertoont gebreken en zal noodgedwongen tot verkeerde resultaten leiden (wijzigingen in de zeestromingen, minder uitstroombogelijkheid voor het afvalwater binnen het havenbekken, enz.);
3. de Venetiaanse dam is tot een historisch monument van paneuropees belang verklaard; iedere aantasting en versterking van zijn omgeving is derhalve onaanvaardbaar;
4. het project scoort noch in milieupositief, noch qua rentabiliteit van de investering, en roept de nodige reacties op, zowel bij de plaatselijke instanties (gemeente, archeologen, technische adviesraad, architectenvereniging) als bij de burgerij.

Kan de Commissie rechtstreeks de nodige stappen bij de bevoegde Griekse overheid ondernemen opdat dit project, dat waarschijnlijk onomkeerbare gevolgen zal kennen, niet tot uitvoering komt? Kan zij er tevens voor zorgen dat het

desbetreffende geldbedrag (wellicht afkomstig uit communautaire financiering) enerzijds wordt gebruikt voor het onmiddellijk herstel van gedeelten van het monument die inderdaad aan reparatie toe zijn, en anderzijds wordt aangewend voor een bestudering van de problemen in het havengebied van deze oude stad in hun geheel?

Aanvullend antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
(19 september 1995)

Als aanvulling op haar antwoord van 19 april 1995 deelt de Commissie het geachte Parlementslid mee dat de werkzaamheden in de haven van Chania, waarvoor bijstand is verleend in het kader van het communautaire bestek (CB) 1989—1993, volgens de Griekse autoriteiten nodig waren om de haven te beschermen tegen slechte weersomstandigheden en overstromingen. De dam zou 80 cm hoger zijn gebouwd dan gepland in verband met de te verwachten zetting, die zich trouwens reeds heeft voorgedaan.

De Commissie is niets bekend over een studie betreffende de uitbreiding van het project. Als de regionale autoriteiten voorstellen dit project verder te laten cofinancieren via de Structuurfondsen, zal de Commissie eisen dat de gevolgen voor het milieu worden onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1386/95
van Nel van Dijk (V)
aan de Commissie
(12 mei 1995)
(95/C 311/02)

Betreft: Coördinatie van grensoverschrijdend rivierenbeleid

Naar aanleiding van de overstromingen die in de afgelopen winter de gebieden langs Rijn en Maas getroffen hebben,

kondigden de milieuministers van Frankrijk, Duitsland en de Beneluxlanden op 4 februari in Arles een actieplan aan voor de stroomgebieden van deze rivieren. Dit actieplan zou moeten voorzien in

1. een internationaal gecoördineerd systeem van waterbeheer;
2. maatregelen op het gebied van ruimtelijke ordening die een grotere wateropslag in het hele stroomgebied mogelijk maken, zoals veranderingen in grondgebruik, herbebossing, de teruggave van land langs de rivieren aan de natuur, de creatie van overlaatgebieden en opslagbekkens, en de dekanalisatie van beken;
3. het voorkomen van verdere urbanisatie in kwetsbare gebieden langs Maas en Rijn, mogelijkwerwijs door middel van een bouwverbod.

De milieuministers riepen hun collega's van Ruimtelijke Ordening op zich gezamenlijk over een dergelijk actieplan te buigen.

In antwoord hierop hebben de ministers van Ruimtelijke Ordening van de vijf genoemde landen op 30 maart in Straatsburg verklaard een werkgroep te willen instellen die de te nemen maatregelen moet bestuderen. Helaas onderkent de verklaring van de ministers van Ruimtelijke Ordening niet de noodzaak van het herstel van de ecologie van het rivierengebied, welke juist benadrukt werd in de Verklaring van Arles alsmede in de resolutie van het Europees Parlement van 16 februari.

Kan de Commissie, gezien het belang van een voortvarende grensoverschrijdende aanpak ter beteugeling van het overstromingsgevaar, aangeven hoe de activiteiten van de door de ministers van Ruimtelijke Ordening aangekondigde werkgroep, de interdisciplinaire ambtelijke werkgroep van de Commissie, de Internationale Rijncommissie, de Internationale Maascommissie en de onderzoekinstellingen in het project Delta Research gecoördineerd zullen worden?

Is de Commissie bereid om, conform het verzoek van het Parlement in haar resolutie van 16 februari, deze coördinatie op zich te nemen, het water- en rivierenbeleid onder te brengen in de portefeuille van één commissaris, en ernaar te streven het water- en rivierbeheer tot een communautaire bevoegdheid te maken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1387/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 311/03)

Betreft: Ondersteuning en coördinatie van grensoverschrijdend rivierenbeleid

Naar aanleiding van de overstromingen die in de afgelopen winter de gebieden langs Rijn en Maas getroffen hebben, kondigden de milieuministers van Frankrijk, Duitsland en

de Beneluxlanden op 4 februari in Arles een actieplan aan voor de stroomgebieden van deze rivieren. Dit actieplan zou moeten voorzien in

1. een internationaal gecoördineerd systeem van waterbeheer;
2. maatregelen op het gebied van ruimtelijke ordening die een grotere wateropslag in het hele stroomgebied mogelijk maken, zoals veranderingen in grondgebruik, herbebossing, de teruggave van land langs de rivieren aan de natuur, de creatie van overlaatgebieden en opslagbekkens, en de dekanalisatie van beken;
3. het voorkomen van verdere urbanisatie in kwetsbare gebieden lange Maas en Rijn, mogelijkwerwijs door middel van een bouwverbod.

De milieuministers riepen hun collega's van Ruimtelijke Ordening op zich gezamenlijk over een dergelijk actieplan te buigen.

In antwoord hierop hebben de ministers van Ruimtelijke Ordening van de vijf genoemde landen op 30 maart in Straatsburg verklaard een werkgroep te willen instellen die de te nemen maatregelen moet bestuderen. Helaas onderkent de verklaring van de ministers van Ruimtelijke Ordening niet de noodzaak van het herstel van de ecologie van het rivierengebied, welke juist benadrukt werd in de Verklaring van Arles alsmede in de resolutie van het Europees Parlement van 16 februari.

Hoeveel financiële middelen — uit welke fondsen — is de Commissie bereid vrij te maken ter ondersteuning van maatregelen ter beteugeling van het overstromingsgevaar van Rijn en Maas, in het bijzonder voor programma's die tevens voorzien in ecologisch herstel?

Zal de Commissie bevorderen dat de publieke en private instellingen die expertise bezitten in ecologisch rivierbeheer participeren in de actieplannen voor Rijn en Maas?

Zal de Commissie de in diverse regio's bestaande programma's welke overeenstemmen met de Verklaring van Arles en met de Verklaring van Bern van 8 december 1994 trachten te integreren in de actieplannen voor Rijn en Maas, en financieel ondersteunen? Te denken valt hier aan het Integriertes Rheinprogramm van Baden-Württemberg, het Interrhein-project van Baden-Württemberg en Elzas, het Grensmaasproject in Limburg en het door het Wereldnatuurfonds Nederland ontwikkelde plan „Levende Rivieren”.

Gecombineerd antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1386/95 en E-1387/95

(7 september 1995)

Coördinatie vindt plaats waar en wanneer dit nodig is, afhankelijk van de initiatieven die van de Gemeenschap worden verwacht.

De Commissie is actief betrokken bij de volgende werkzaamheden:

- de werkgroep voor een actieprogramma ter bescherming tegen overstromingen van de Internationale Rijncommissie;
- de werkgroep Rijn/Maas die na de verklaring van Straatsburg is ingesteld (de eerste vergadering is op 9 juni 1995 in Den Haag gehouden);
- het project Delta Research.

Daarnaast is het haar bedoeling als waarnemer te worden betrokken bij de werkzaamheden van de verschillende Maas-werkgroepen.

Ter ondersteuning van maatregelen om het gevaar van verontreiniging in te dammen moet bij de financiering van eventuele nieuwe maatregelen op communautair niveau rekening worden gehouden met de nodige geografische omvang en flexibiliteit in verband met de onregelmatigheid en onvoorspelbaarheid van natuurrampen. In de gebieden waar hulp wordt geboden, kunnen bestaande instrumenten een nuttige rol spelen bij de wederopbouw en bij preventie, hoewel deze zeer beperkt zijn ten aanzien van de flexibiliteit van mogelijke acties en procedures voor programma's en de beschikbare middelen. Waar dergelijke instrumenten bestaan, zijn deze over verschillende jaren geprogrammeerd zodat als enige mogelijkheid overblijft dat de Lid-Staten en regio's bestaande programma's aanpassen. Instrumenten om een bijdrage te leveren tot preventieve maatregelen zijn ook beschikbaar in het kader van de begeleidende maatregelen voor de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (het programma voor milieumaatregelen in de landbouw en het bebossingsprogramma), hoewel het nut daarvan beperkt is doordat niet alle activiteiten in aanmerking komen en doordat de bedragen voor de periode tot en met 1997 al aan de Lid-Staten zijn toegewezen.

Er zijn verschillende mogelijkheden voor activiteiten en maatregelen van de Gemeenschap:

- bevordering en ondersteuning van de huidige gecoördineerde activiteiten van de Lid-Staten en regio's, met name in het stroomgebied van de Rijn en de Maas;
- verschuiving van de prioriteiten en intensivering van bestaande instrumenten die rechtstreeks relevant zijn voor maatregelen om overstromingen terug te dringen, zoals civiele bescherming, O & O-programma's en programma's voor de bescherming van het milieu. De Commissie heeft al een aantal maatregelen op het gebied van de civiele bescherming genomen en heeft initiatieven genomen om ervoor te zorgen dat O & O-programma's beter op concrete projecten worden afgestemd, met name voor de vier Lid-Staten die het meest te lijden hebben gehad van de recente overstromingen;
- samenwerking bij verschuivingen in operationele programma's — op initiatief van Lid-Staten en regio's — om overstromingsproblemen meer aan bod te laten komen in het structuurgebied en het landbouwstructuurbeleid;
- gebruik maken van de mogelijkheden die worden geboden door artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2083/93 van de Raad van 20 juli 1993 houdende

wijziging van Verordening (EEG) nr. 4254/88 tot vaststelling van toepassingsbepalingen voor Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling ⁽¹⁾ en artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2085/93 van de Raad van 20 juli 1993 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 4256/88 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees oriëntatie- en garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Oriëntatie ⁽¹⁾ voor de uitvoering van proefprojecten met het oog op de bestrijding van overstromingen. De Commissie heeft onlangs besloten twee miljoen ecu uit het EFRO beschikbaar te stellen voor de ondersteuning van projecten in verband met overstromingsproblemen.

Als de Gemeenschap zou overgaan tot een specifiek communautair beleid voor geïntegreerd waterbeheer, zouden zowel de Lid-Staten als particuliere organisaties worden uitgenodigd praktische voorstellen in te dienen om risicogebieden op een geïntegreerde en gecoördineerde manier aan te pakken. Daarbij zou het — voor een aantal stroomgebieden die risico's opleveren — kunnen gaan om de formulering van een geïntegreerd plan voor duurzaam beheer (bijvoorbeeld door cofinanciering van dergelijke activiteiten binnen het relevante internationale kader, zoals dat voor de Rijn bestaat en voor de Maas zal worden gecreëerd, en door gerichte O & O-activiteiten van de Gemeenschap) en financiële steun voor de uitvoering van specifieke maatregelen aan de hand van goedgekeurde plannen.

De door de Gemeenschap ondernomen actie zou niet beperkt blijven tot het beheer van stroomgebieden, maar zich ook uitstrekken tot andere doelstellingen en prioriteiten op het gebied van de ruimtelijke ordening.

Rekening houdend met het herstel van het milieu worden in de mededeling van de Commissie „Europa 2000+” verschillende mogelijkheden genoemd waarvoor proefprojecten of andere initiatieven kunnen worden gelanceerd, waarbij de nadruk ligt op strategische planning.

In verschillende sectoren bieden het bestaande beleid en de bestaande instrumenten mogelijkheden voor nuttige activiteiten die een bijdrage kunnen leveren tot de preventie van overstromingen, hoewel de effectiviteit daarvan in een aantal opzichten beperkt is. Dit wordt veroorzaakt door het feit dat de preventie van overstromingen niet de enige doelstelling kan zijn, dat geografische afbakening niet erg praktisch zijn bij de aanpak van stroomgebieden, dat het geld op basis van meerjarenprogramma's wordt besteed en dat het budget noodzakelijkerwijs beperkt is.

Bij het optreden van de Gemeenschap moet met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel worden voorkomen dat werkzaamheden die momenteel door de Lid-Staten en regio's worden uitgevoerd, nog eens worden overgedaan en moet er worden gezorgd voor een toegevoegde waarde, bijvoorbeeld door een gecoördineerd optreden van verschillende Lid-Staten te vergemakkelijken.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1563/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)** en
Juan Coliono Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 311/04)

Betreft: Woestijnvorming

Door de langdurige periodes van droogte en andere factoren is de woestijnvorming in bepaalde zuidelijke regio's van de Europese Unie een ernstig probleem geworden.

In hoeverre meent de Commissie dat de woestijnvorming een prioriteit moet zijn in het interne milieubeleid van de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 september 1995)

De Commissie weet dat het gevaar voor desertificatie groot is in bepaalde gebieden aan de Middellandse Zee, met name in Spanje, Portugal, Italië en Griekenland. Bestrijding van desertificatie en bodembescherming behoren tot de doelstellingen van een aantal communautaire maatregelen op het vlak van milieubescherming, landbouw, plattelandontwikkeling, ontwikkeling en bescherming van het bosbestand en wetenschappelijk onderzoek.

Volgens de wetgeving inzake de Structuurfondsen kan het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) overgaan tot medefinanciering van produktieve investeringen en investeringen in infrastructuur voor de bescherming van het milieu indien deze investeringen passen in de regionale ontwikkeling. Meer dan 300 miljoen ecu van het EFRO zal in dit verband in de programmering voor 1994—1999 besteed worden aan de bouw van stuwdammen in Spanje, Portugal en Griekenland. Het Cohesiefonds zal eveneens met meer dan 400 miljoen ecu over de brug komen om stuwdammen in deze Lid-Staten te cofinancieren. De Commissie is bovendien voornemens een studie te laten uitvoeren inzake de waterreserves in de stroomgebieden op het Iberische schiereiland. Op het gebied van de ontwikkeling van het platteland (doelstellingen 1 en 5 b) draagt het EOGFL in aanzienlijke mate bij tot de uitvoering van maatregelen in verband met bos en milieu die directe positieve gevolgen hebben voor de strijd tegen de desertificatie. De bijdrage uit het EOGFL voor dergelijke maatregelen bedroeg bijvoorbeeld ca. 70 miljoen ecu per jaar in de periode 1989—1993. In de periode 1994—1999 zou dit bedrag 100 miljoen ecu per jaar ruim moeten overschrijden.

In de sector wetenschappelijk onderzoek zijn in het kader van het specifieke programma Epoch (Europees programma voor de klimatologie en de risico's in de natuur, 1989—1992) belangrijke projecten opgestart, zoals Meda-

lus en Epeda. Deze projecten zijn gewijd aan de feitelijke en proefondervindelijke bestudering van de verschijnselen die zich voordoen bij desertificatie. Hierop wordt nog verder ingegaan in het kader van het programma voor onderzoek en ontwikkeling (O & O) betreffende het milieu.

Het onderzoek zal voortgezet worden en extra aandacht krijgen in het vierde kaderprogramma van communautaire acties O & O (1994—1998), en meer bepaald in het kader van het programma milieu en klimaat (1994—1998).

Op internationaal niveau is een niet te verwaarlozen financiële steun toegekend in het kader van de bilaterale programma's voor ontwikkelingssamenwerking, met name die in het kader van het Verdrag van Lomé. In oktober 1994 heeft de Gemeenschap de internationale overeenkomst inzake desertificatie ondertekend waarvan de bijlage informatie bevat over de toepassing van de overeenkomst in het gebied ten noorden van de Middellandse Zee.

De Commissie stelt tot besluit dat het echte probleem niet de afwezigheid van middelen op het niveau van de Gemeenschap is. De sleutel tot de efficiënte strijd tegen desertificatie is het oordeelkundig gebruik van gronden, dat verenigbaar is met de eisen van het milieu, en een rationeel en voorzichtig beheer van de waterreserves. De rechtstreekse verantwoordelijkheid op dit punt ligt bij de lokale, regionale en nationale overheden. De Commissie meent ook dat in dit verband de maatregelen voor bosaanplanting, herbebossing, bosbescherming en die voor het beheer en de duurzame ontwikkeling van het bosbestand bijzonder belangrijk zijn.

Zoals in de internationale overeenkomst inzake desertificatie is bepaald, moeten de betrokken Lid-Staten nu nationale actieprogramma's opstellen en uitvoeren en, indien passend, ook regionale actieprogramma's om desertificatie tegen te gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1583/95

van **Josu Imaz San Miguel (PPE)**

aan de Commissie

(7 juni 1995)

(95/C 311/05)

Betreft: Hoogspanningsleiding Aragón-Cazaril

De Spaanse en Franse Regering zijn voornemens een hoogspanningsleiding aan te leggen tussen Frankrijk en Spanje door de Valle de Chistau, die de elektriciteitsnetten van Cazaril en Aragón verbindt.

Onlangs is dit project echter gestuit door een vonnis van de rechtbank van Pau die andermaal de toestemming voor de aanleg hiervan heeft geweigerd voor de voorgenomen verbinding, gezien de gevolgen voor het milieu.

De gemeenteraden van de Valle de Chistau aan Spaanse zijde hebben deze zaak echter voor het Gerechtshof gebracht om te voorkomen dat de lijn wordt aangelegd via Puerto de la Pez, hetgeen een ernstige belasting zou betekenen voor het milieu in dit dal.

Kent de Commissie het laatste vonnis van de rechtbank van Pau dat de aanleg van deze hoogspanningsleiding zoals momenteel gepland, verbiedt?

Kan de Commissie, aangezien er andere verbindingsmogelijkheden zijn die milieuvriendelijk en technisch haalbaar zijn, mededelen of zij geen studie kan maken van een alternatieve verbinding die minder negatief is voor het milieu?

Is de Commissie niet van mening dat versterking van de huidige hoogspanningsleiding Vic-Baixas waarbij gebruik wordt gemaakt van de huidige verbinding inplaats van een nieuwe aan te leggen, de gevolgen voor het milieu zou verminderen en de aanlegkosten verlagen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1585/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(7 juni 1995)

(95/C 311/06)

Betreft: Hoogspanningsleiding Aragón-Cazaril

De Commissie heeft bij de projecten die zijn uitgekozen als transeuropese energieverbindingen, de verbinding van de elektriciteitsnetten van Frankrijk en Spanje opgenomen, waarbij de netten van Aragón en Cazaril worden verbonden.

Het huidige geplande traject zou door een beschermde zone lopen, namelijk het natuurpark van Poset-Maladeta.

Is de Commissie, aangezien er alternatieve verbindingen bestaan die meer rekening houden met het milieu en die technisch haalbaar zijn, niet van mening dat de aanleg van de hoogspanningsleiding zoals thans gepland in strijd is met de beginselen van de bescherming van het milieu, zoals die in het Verdrag van de Europese Unie alsmede in het Witboek over mededinging, ontwikkeling en werkgelegenheid zijn erkend?

Is de Commissie niet van mening dat de aanleg van een hoogspanningsleiding met posten van meer dan 50 meter hoog en een ontbossing van een strook van 150 meter breed een ernstige visuele inbreuk betekent, die de toekomst van het toerisme dat de belangrijkste bron van inkomsten voor de bewoners van dit gebied vormt, in gevaar brengt?

Gecombineerd antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie op de schriftelijke vragen E-1583/95 en E-1585/95

(22 september 1995)

De Commissie is op deze kwestie geattendeerd naar aanleiding van een klacht die momenteel wordt onderzocht.

Bij de behandeling van deze klacht zijn er brieven uitgewisseld tussen de Commissie en de Spaanse autoriteiten. De Commissie heeft nog verdere informatie van de Spaanse autoriteiten nodig met het oog op een adequate toetsing van dit geval aan de communautaire milieuwetgeving.

Aan de ene kant verdient het ecologische belang van het gebied waarop het project betrekking heeft, de Valle de Chistau in Aragón, de volledige aandacht van de Commissie; deze aangelegenheid staat op de agenda van een speciale vergadering met de Spaanse autoriteiten die voor oktober 1995 gepland is. Aan de andere kant lijkt het belang van het project vanuit energieoogpunt onloochenbaar, zoals bevestigd is op de Europese Raad in Essen, waar dit project op de lijst is geplaatst van prioritaire projecten voor de ontwikkeling van transeuropese netwerken. De Commissie tracht deze twee rechtmatige belangen, de energievoorziening en het natuurbehoud, met elkaar te verzoenen.

De Commissie houdt het geachte Parlementslid op de hoogte van de resultaten van haar onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1587/95

van Stefano De Luca (UPE)

aan de Commissie

(7 juni 1995)

(95/C 311/07)

Betreft: Reglementering selectiecriteria voor het aanwerven van stagiairs bij de Commissie

De Commissie beweert altijd dat stages een geschikt middel zijn om een beter begrip te kweken voor de Europese integratie en niet een afwijkende vorm van aanwerving voor tijdelijk werk. Het aantal kandidaten en hun opleidingsniveau liggen momenteel erg hoog. De selectiecriteria voor tevoren geselecteerde kandidaten die in het boek staan dat circuleert bij de verschillende directoraten-generaal, zijn onbekend.

Kan de Commissie toezeggen dat zij de selectiecriteria uit de best gekwalificeerde en tevoren geselecteerde kandidaten zal wijzigen door objectieve, duidelijke en automatische selectiecriteria in te voeren?

Kan de Commissie overwegen over te schakelen op automatische, objectieve selectiesystemen waarbij alle tevoren geselecteerde kandidaten eenzelfde kans maken zoals bij loting (een systeem dat in sommige Lid-Staten wordt gebruikt bij de selectie van kandidaten voor die faculteiten van de universiteit die een numerus clausus kennen)?

Waarom verschaft de Commissie geen vormen van bescherming aan niet-aangeworven kandidaten?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**
(19 september 1995)

Overeenkomstig de door de Commissie op stagegebied vastgestelde voorschriften moeten de kandidaten aan de volgende objectieve voorwaarden voldoen om tot de selectieprocedure te worden toegelaten:

- a) in het bezit zijn van een erkend diploma op universitair niveau dat met het licentiaatsdiploma/doctorandusdiploma te vergelijken is en waarmee een volledige studie wordt afgesloten, of
- b) met vrucht gedurende tenminste acht semesters een universitaire studie hebben gevolgd,
- c) niet ouder zijn dan 30 jaar;
- d) een grondige kennis van een van de talen en een behoorlijke kennis van een andere taal van de Gemeenschap bezitten.

De voor toelating in aanmerking komende kandidaten worden geselecteerd op grond van hun graad en met inachtneming van een zekere geografische verdeling, daarbij rekening houdend met onder meer:

- de resultaten die de kandidaten bij hun studie hebben behaald;
- het feit dat door hen een studie inzake de Europese integratie of eventueel het Gemeenschapsrecht werd afgerond of begonnen.

Tijdens de selectieprocedure kan de Commissie zich zonodig laten bijstaan door geografisch samengestelde preselectiecomités.

Rekening houdend met wat hierboven werd uiteengezet, is de Commissie van oordeel dat de volgens de geldende regels toegepaste selectie, in weerwil van de grote aantallen kandidaten (bijna 10 000 per stage), grotendeels aan de door het geachte Parlementslid beoogde doelstellingen beantwoordt.

Wat de door het geachte Parlementslid gesuggereerde eventuele gebruikmaking van het lotingsysteem betreft, is de Commissie er niet van overtuigd dat deze werkwijze kan worden gevolgd voor stages, die trouwens niet langer dan vijf maanden duren. Uitwerking van een programma van automatische selectie waarbij voor de Gemeenschap alleen al rekening moet worden gehouden met universitaire studiesystemen die in de 15 Lid-Staten helemaal niet uniform zijn, ook niet wat het puntenwaarderingsstelsel betreft, zou een zeer lastige onderneming blijken te zijn.

Hoe dan ook, de Commissie is om redenen van budgettaire en materiële aard slechts in staat om aan nog geen 10 % van de ingediende aanvragen een gunstig gevolg te geven.

Het is dan ook volkomen normaal dat een aantal — ook interessante — aanvragen niet kan worden ingewilligd.

De Commissie wil de kandidaten evenwel op het hart drukken dat het bij dit alles niet gaat om een waardeoordeel en dat zij altijd de mogelijkheid hebben om een nieuwe aanvraag voor een latere stage in te dienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1626/95

van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 311/08)

Betreft: Voortgangsrapport over vaststelling van een specifiek programma voor verspreiding en exploitatie van de resultaten van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie

1. Kan de Commissie mededelen welke vooruitgang er is geboekt naar aanleiding van het verslag A 4-67/94 ⁽¹⁾ over vaststelling van een specifiek programma voor verspreiding en exploitatie van de resultaten van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie?

2. Welke acties zijn tot nu toe ondernomen? Wat is daarvan het resultaat?

3. Welke specifieke maatregelen worden getroffen ten behoeve van het MKB? Wat is daarvan het resultaat?

⁽¹⁾ PB nr. C 341 van 5. 12. 1994, blz. 239.

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(26 september 1995)

De Raad keurde op 15 december Beschikking 94/917/EEG ⁽¹⁾ goed betreffende het specifiek programma voor de verspreiding en exploitatie van de resultaten van de activiteiten inzake onderzoek en technologische ontwikkeling, inclusief demonstratie (1994—1998).

De beschikking bevat verscheidene amendementen die door het Parlement waren voorgesteld. Sommige daarvan, bijvoorbeeld amendement 3 over de vereenvoudiging en bespoediging van de kandidaatstellings- en selectieprocedures, zijn van meer algemene aard en zijn ook opgenomen in een aantal andere specifieke programma's onder het vierde kaderprogramma. Andere hebben alleen betrekking op het

specifieke programma voor de verspreiding en exploitatie van de resultaten van OTO-activiteiten, bijvoorbeeld amendement 5 over de opbouw van een kennisinfrastructuur voor de verspreiding en exploitatie van OTO-resultaten.

Overeenkomstig bovengenoemde specifiek amendement van het Parlement heeft een belangrijk deel van het programma betrekking op de uitbreiding van de infrastructuur voor de verspreiding en exploitatie van OTO-resultaten, met name ten aanzien van het midden- en kleinbedrijf (MKB). De twee belangrijkste elementen van deze infrastructuur zijn de Informatiedienst betreffende communautaire onderzoek- en ontwikkelingswerkzaamheden (Cordis) en het Netwerk van verbindingcentra (Relay Centra).

Cordis, dat onder het derde kaderprogramma is opgezet, moet de komende drie jaar verder worden ontwikkeld door middel van een betere algemene kwaliteit en gebruikersinterface van de databases, extra functionaliteiten en multimedia, het gebruik van nieuwe informatiekanalen en het inbouwen van gateways naar andere Europese OTO-informatiediensten. Een aanbesteding⁽²⁾ voor de continue werking en verdere ontwikkeling van Cordis volgens de hierboven aangehaalde principes is gepubliceerd in juni 1995.

Wat de Relay Centra betreft, is sedert het begin van het programma de opdracht ten opzichte van de oorspronkelijke opzet onder Value verruimd en geheroriënteerd naar een door de vraag geleide benadering waarbij rekening wordt gehouden met de behoeften van het bedrijfsleven, d.w.z. meer nadruk op exploitatie, technologieoverdracht en innovatie, naast het verstrekken van informatie over communautair OTO.

In het kader van deze nieuwe opdracht moeten de Relay Centra voor een bepaalde regio de polen worden waarlangs toegang kan worden verkregen tot de noodzakelijke deskundigheid om de activiteiten van het MKB in die regio op het gebied van exploitatie, technologieoverdracht en innovatie te ondersteunen. Voorts bestaan er plannen om, na de uitnodiging tot het indienen van voorstellen⁽³⁾ (uiterste datum 15 maart), het netwerk van Relay Centra aanzienlijk uit te breiden tot 52 verbindingcentra tegenover 32 aan het eind van het derde kaderprogramma.

Naast het bovenstaande is sedert het begin van het programma gestart met nog een aantal andere activiteiten met betrekking tot het MKB of staan dergelijke activiteiten op stapel. Een voorbeeld daarvan zijn de technologieoverdracht- en -valideringsprojecten. Een uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor dergelijke projecten, die op 15 maart is gepubliceerd⁽⁴⁾, heeft meer dan 500 voorstellen opgeleverd, waarvan er ongeveer 100 zijn geselecteerd. Bij de meeste daarvan waren bedrijven uit het MKB betrokken. Een ander voorbeeld is de controle op de infrastructuur op regionaal niveau ter ondersteuning van de inspanningen van het MKB in die regio op het gebied van technologieoverdracht en innovatie.

Voorts wordt een groenboek voorbereid over de bevordering van het innovatiebeleid, met bijzondere aandacht voor kleine en middelgrote bedrijven. Doel is aan te wijzen welke factoren de innovatie in de Gemeenschap bevorderen of belemmeren en op alle besluitvormingsniveaus (lokaal, regionaal, nationaal en in heel de Gemeenschap) concrete maatregelen op korte en op middellange termijn voor te

stellen waarmee de algemene innovatiecapaciteit in de Gemeenschap kan worden verhoogd.

⁽¹⁾ PB nr. L 361 van 31. 12. 1994.

⁽²⁾ PB nr. C 136 van 3. 6. 1995.

⁽³⁾ PB nr. C 12 van 17. 1. 1995.

⁽⁴⁾ PB nr. C 64 van 15. 3. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1639/95

van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 311/09)

Betreft: Communautair milieubeheer- en milieu-auditsysteem

Verordening (EEG) nr. 1836/93 van de Raad⁽¹⁾ inzake een communautair milieubeheer- en milieu-auditsysteem houdt een grote vooruitgang in, aangezien de vrijwillige deelneming van bedrijven aan dit systeem een goede kans betekent voor de industrie om een actief beleid te gaan voeren dat gericht is op de verwezenlijking van milieumaatregelen en -doelstellingen en op de invoering van doeltreffende systemen voor het milieubeheer.

Is de Commissie echter niet van mening dat het ontbreken van een internationale regeling ter harmonisatie van de nationale bepalingen inzake de milieubeheersystemen ertoe leidt dat de Lid-Staten de toepassingsbepalingen van de verordening op verschillende wijze kunnen interpreteren waardoor de doeltreffendheid van het systeem in gevaar komt, en acht zij het niet wenselijk een richtlijn uit te vaardigen inzake de harmonisatie van de toepassing van de verordening?

⁽¹⁾ PB nr. L 168 van 10. 7. 1993, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(18 september 1995)

Het bij Verordening (EEG) nr. 1836/93 vastgestelde communautaire milieubeheer- en milieu-auditsysteem is van toepassing sinds medio april 1995.

Bedrijven die aan het systeem wensen deel te nemen, moeten aan alle vereisten van de verordening voldoen. De verordening verplicht er niet toe dat een nationale, Europese of internationale norm voor een milieubeheerssysteem wordt gebruikt.

Bedrijven kunnen echter nationale, Europese of internationale normen toepassen en met betrekking daartoe gecertificeerd worden. Artikel 12 van de verordening bepaalt dat gecertificeerde bedrijven zullen worden beschouwd als bedrijven die aan de overeenkomstige eisen van de verordening voldoen op voorwaarde dat:

- de normen en certificeringsprocedures door de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 19 worden erkend;

— de certificering wordt uitgevoerd door een daartoe in de Lid-Staat waar de locatie gelegen is, erkende instantie.

De erkenning gaat gepaard met een gedetailleerde analyse waarbij wordt geïnventariseerd op welke punten de norm en de verordening met elkaar overeenstemmen. In de desbetreffende beslissing wordt duidelijk vermeld op welke punten de norm geacht wordt met de verordening overeen te stemmen en bij implicatie op welke niet. Wanneer elementen van de verordening geen tegenhanger hebben in de norm gelden de vereisten van de verordening, en de milieuverificateur moet erop toezien dat aan die vereisten wordt voldaan. Op die manier wordt naar men verhoopt het extra werk voor het bedrijfsleven tot een minimum beperkt, terwijl ervoor gezorgd wordt dat aan alle vereisten van de verordening wordt voldaan en de verordening dan ook uniform wordt toegepast — ongeacht of al dan niet voor een op normen gebaseerde aanpak is gekozen.

Niettemin is de Commissie zich bewust van het nut van een enkele Europese norm op dit gebied. De Europese Commissie voor normalisatie (CEN) heeft van de Commissie de opdracht aanvaard om een of meer normen te ontwikkelen ter ondersteuning van de verordening. De werkzaamheden van CEN zouden voor de zomer van 1996 moeten resulteren in een ontwerp van Europese norm. Zodra een Europese norm is goedgekeurd, moeten de verschillende nationale normen in Europa worden ingetrokken zodat te zijner tijd een enkele Europese norm geldt. Daarnaast zal de aangenomen norm voorgelegd worden ter erkenning krachtens artikel 12 van de verordening. In het kader van de opdracht die het van de Commissie heeft gekregen wordt CEN gevraagd rekening te houden met de werkzaamheden die momenteel aan de gang zijn in de Internationale Organisatie voor normalisatie (ISO). Gehoopt wordt dat daarmee de maximale compatibiliteit zal worden bereikt tussen normen voor een milieubeheersysteem op internationaal niveau zonder dat aan het milieubeheer- en het milieu-auditsysteem afbreuk wordt gedaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1663/95

van Mark Killilea (UPE)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 311/10)

Betreft: Toekomst van de regeling voor toekenning van het milieulabel

Het Verbond van Europese papierindustrieën heeft zich onlangs teruggetrokken uit de regeling voor toekenning van het milieulabel omdat het met de Europese Commissie, voor wat papierprodukten betreft, niet tot een uitvoerbare en bevredigende oplossing kon komen.

Acht de Commissie, mede gezien deze tegenslag voor de toepassing van de regeling inzake het milieulabel op de papierindustrie en de vele bezwaren van andere organisaties en Lid-Staten tegen de mogelijk te hanteren criteria, thans de tijd niet gekomen voor een herziening van de regeling en de

wijze van uitvoering? Meent zij niet dat thans een nieuwe benadering van de produktbeoordeling noodzakelijk is, ter behoud van de geloofwaardigheid op de lange termijn en de betrokkenheid van de industrie bij een dergelijke regeling van vitaal belang?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(15 september 1995)

Het is belangrijk een onderscheid te maken tussen de algemene en algehele herziening van Verordening (EEG) nr. 880/92 (¹) inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren en de herziening van de gedetailleerde criteria die gelden ten aanzien van specifieke produktengroepen. Wat het eerste aspect betreft, voorziet Verordening (EEG) nr. 880/92 in een herziening, na vijf jaar, van de manier waarop het systeem functioneert. Anderzijds bestaat de mogelijkheid om de afzonderlijke beschikkingen van de Commissie waarbij de milieukeureregeling voor een bepaalde produktengroep ten uitvoer wordt gelegd, na de vaststelling daarvan om de drie jaar te herzien.

Krachtens de bepalingen van de milieukeurverordening rust op de Commissie de taak de ecologische criteria vast te stellen waarmee aanvragen voor het toekennen van de milieukeur worden beoordeeld door de ter zake bevoegde instanties, die de Lid-Staten vertegenwoordigen. Deze criteria moeten worden vastgesteld conform de in de verordening omschreven principes en procedures.

Met name dienen deze criteria selectief te zijn, zodat zij de keuze van de consument leiden naar produkten die, vergelijkenderwijs, een eerder gering milieu-effect hebben. Daarbij moeten de criteria zo worden gekozen dat het betrokken produkt „van de wieg tot het graf” wordt beoordeeld, dit wil zeggen dat alle stadia van de levenscyclus van het produkt en alle milieuaspecten van die verschillende stadia in rekening worden gebracht.

Wat de procedures betreft: alvorens een definitief besluit tot stand komt, worden het bedrijfsleven en de andere belangengroepen geraadpleegd in het kader van een overlegorgaan. Meestal wordt het bedrijfsleven bij de diverse fasen van de voorbereiding betrokken via de belanghebbende sectorale organisaties.

Aan het overleg met het oog op het opstellen van criteria inzake de milieukeur voor „fijn papier” (fotokopieerpapier en papier voor niet-mechanische printers) hebben, in het kader van de normale procedures als vastgesteld in de verordening, alle belanghebbende partijen kunnen deelnemen. Omdat bij het overleg over de beschikkingen inzake tissue-papier met name ten aanzien van derde landen problemen waren gerezen, is de overlegprocedure geconsolideerd. Aldus is ook aan de vertegenwoordigers van de betrokken sector uit derde landen de gelegenheid geboden hun standpunt uitvoerig uiteen te zetten ten overstaan van de Commissie, de betrokken instanties en het overlegorgaan.

Jammer genoeg moet worden geconstateerd dat het voor de Confederation of European Paper Industries (CEPI) moeilijk is gebleken op een constructieve manier deel te nemen aan een proces dat aan het licht moet brengen welke produkten uit milieu-oogpunt de voorkeur verdienen. Dit is teleurstellend als men beseft dat het communautaire milieu-

keursysteem selectief is en uitgaat van het beginsel dat de bedrijven zullen concurreren op basis van de relatieve prestaties (milieuvriendelijkheid) van hun produkt. Het valt best te begrijpen dat er enige bezorgdheid is ontstaan over eventuele opeenvolgende veranderingen in de criteria, met name in het licht van de lange-termijninvesteringen en het zeer kapitaalintensieve karakter van de pulp- en papierindustrie. Nochtans is de industrie in het verleden niet afkerig gebleken van een strategie waarbij de concurrentie in goede banen wordt geleid.

De Commissie hecht het grootste belang aan een constructieve participatie van het bedrijfsleven aan dit systeem, en zij betreurt ten eerste dat de belangrijkste vertegenwoordiger van de communautaire papierindustrie het vooralsnog laat afweten. Het voorbereidende werk met betrekking tot fotokopieerpapier is nog niet afgerond en een aantal onopgeloste problemen wordt door de Commissie momenteel zorgvuldig onderzocht. Een dialoog met de papierindustrie zou in dit stadium zeker nuttig zijn, en de Commissie formuleert de hoop dat de CEPI, in het licht van het bijzonder soepele standpunt dat recentelijk met betrekking tot de ontwerp-criteria is ingenomen, haar standpunt zal herzien. Van haar kant zal de Commissie de CEPI eerlang de passende gelegenheid bieden voor het hervatten van de dialoog.

(¹) PB nr. L 99 van 11. 4. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1688/95

van Katerina Daskalaki (UPE)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 311/11)

Betreft: Voortzetting van economische bedrijvigheden aan de rand van beschermde natuurgebieden

Sinds 1984 heeft de Europese Gemeenschap verschillende verordeningen uitgevaardigd voor de bescherming van de natuur, in uitvoering van Richtlijn 79/409/EEG (¹), zo bijvoorbeeld haar laatste Verordening (EEG) nr. 1973/92 (²) houdende instelling van een financieel instrument voor het milieu (Life).

1. Wat zijn, behalve het financieel instrument Life, de andere instrumenten waarmee het natuurbeschermingsbeleid in overeenstemming gebracht kan worden met het behoud en de ontwikkeling van de economische bedrijvigheden van de landbouwgemeenschappen die zich in het onmiddellijk randgebied van de speciaal beschermde zones bevinden en waarvan het leven door de — natuurlijk lofwaardige — bescherming beïnvloed wordt?
2. Is het met die financiële instrumenten mogelijk om volledig mee te werken aan de uitvoering van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG (³), die sinds juni 1994 van kracht is?

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

(²) PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 1.

(³) PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(3 oktober 1995)

1. Voor natuurbescherming in combinatie met ondersteuning van de economische activiteiten van de landbouwgemeenschappen in of aan de rand van de beschermde gebieden staat een aantal instrumenten ter beschikking.

De belangrijkste daarvan zijn Verordening (EEG) nr. 2078/92 (de agro-milieuverordening) (¹), de Structuurfondsen (onder de doelstellingen 1 en 5 b vallende gebieden) en de initiatieven van de Gemeenschap (Interreg, Leader en Pesca). Ook uit het Cohesiefonds kunnen aanzienlijke middelen worden verkregen.

2. De bijdrage die bovengenoemde financiële middelen leveren aan de tenuitvoerlegging van Richtlijn 92/43/EEG is meestal slechts een bijproduct van de verschillende projecten die daarmee worden gefinancierd, en maar zelden het specifieke doel daarvan. In het kader van Life is echter herhaaldelijk steun verleend voor acties die als katalysator hebben gefungeerd voor een synergistisch gebruik van financiële middelen; zo heeft een Life-project dat gericht was op een specifieke locatie daarnaast ook een agro-milieu-project in het omringende gebied op gang gebracht.

De Commissie is zich ervan bewust dat al deze belangrijke instrumenten een strategische rol kunnen spelen als steun voor de Lid-Staten bij de tenuitvoerlegging van de habitatrichtlijn. Zij spant zich ook sterk in om de coördinatie tussen de verschillende met het beheer van die instrumenten belaste diensten te intensiveren. Tegelijkertijd worden binnen het habitatcomité met de vertegenwoordigers van de Lid-Staten besprekingen gevoerd teneinde een betere verstandhouding en samenwerking tot stand te brengen tussen de belanghebbende partijen op nationaal en lokaal niveau.

(¹) PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1689/95

van Jan Sonneveld (PPE), Ria Oomen-Ruijten (PPE) en Marianne Thyssen (PPE)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 311/12)

Betreft: Grensoverschrijdend transport van dierlijke mest naar eigen landbouwgrond in Wallonië

Door het Belgische gewest Wallonië wordt aan buitenlandse en Vlaamse veehouders met landbouwgrond in dit gewest geen vergunning gegeven voor het transport van onverwerkte mest voor eigen gebruik. Wallonië beroept zich hierbij op Verordening (EEG) nr. 259/93 (¹), op grond waarvan door Wallonië mest als afvalstof wordt aangemerkt. Overigens heeft Nederland dierlijke meststof, bestemd voor bemesting van landbouwgrond, niet aangemerkt als een afvalstof in de zin van Verordening (EEG) nr. 259/93.

In het onderhavige geval betreft het een probleem voor een Nederlands melkveebedrijf dat landbouwgrond in Wallonië in eigendom heeft, op korte afstand van het bedrijf. De uit te rijden mest wordt geproduceerd door het eigen vee. De vergunningaanvrager voldoet aan de wettelijk gestelde maximummestgift. Het ruwvoer dat op de betreffende grond wordt geteeld, is voor eigen gebruik. Aan dit bedrijf zou een normale landbouwkundige praktijk moeten worden toegestaan.

1. Is de Commissie van het bovenstaande op de hoogte en acht zij dit in overeenstemming met de Europese regelgeving?
2. Is de Commissie niet van mening dat, wanneer een landbouwer aan beide zijden van de grens landbouwgrond heeft, een normale landbouwkundige praktijk mogelijk moet zijn en dat de grens hiervoor geen belemmering mag vormen?
3. Is de Commissie bereid om bij het Waals gewest aan te dringen op het wegnemen van de beperkingen voor grensoverschrijdend transport van dierlijke mest voor eigen gebruik?

(¹) PB nr. L 30 van 6. 2. 1993, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie
(18 september 1995)**

1. De Commissie was niet op de hoogte van deze zaak.

De verordening waarop Wallonië zich beroept (Verordening (EEG) nr. 259/93 inzake de overbrenging van afvalstoffen) voorziet in een systeem voor kennisgeving en controle en in de mogelijkheid dat de bevoegde instanties op bepaalde gronden bezwaar maken tegen de invoer van afvalstoffen.

Alvorens in te gaan op de toepassing van de verordening moet echter aan de hand van de definitie van afvalstoffen (zie Richtlijn 75/442/EEG (¹)) worden onderzocht of het in het onderhavige geval inderdaad om een afvalstof gaat. Volgens die definitie moet elke stof en elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, zich wil ontdoen of zich moet ontdoen als een afvalstof worden beschouwd. Of de stof of het voorwerp in kwestie al dan niet een afvalstof is, hangt derhalve af van wat de houder van plan is ermee te doen. Bij twijfel of een geschil over de interpretatie van deze definitie in een specifiek geval kan alleen een rechtbank, en in laatste instantie het Hof van Justitie, een bindende uitspraak doen.

Wanneer wordt vastgesteld dat de stof of het voorwerp een afvalstof is, kan de bevoegde autoriteit van bestemming bezwaar maken tegen de invoer, afhankelijk van wat er met de meststof zou worden gedaan (verwijdering of nuttige toepassing). Aangezien het strooien van mest kan worden aangemerkt als een verrichting die leidt tot nuttige toepassing (zie bijlage II B van Richtlijn 75/442/EEG) kunnen de Waalse instanties bezwaar maken tegen de invoer van mest als afvalstof op grond van artikel 7, lid 4, van Verordening

(EEG) nr. 259/93. Een dergelijk bezwaar moet worden gemotiveerd. Wanneer het bezwaar volgens een betrokkene ongegrond is, kan ook hier alleen de rechter een bindend oordeel geven.

Desalniettemin wijst de Commissie erop dat het transport van niet-verwerkte mest meer in het bijzonder geregeld is bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad (²) inzake veterinaire gezondheidsvoorschriften. Overeenkomstig hoofdstuk 14 van bijlage I van deze richtlijn mag alleen niet-verwerkte mest van paarden en vogels naar een andere Lid-Staat worden vervoerd, mits aan bepaalde gezondheidsvoorschriften wordt voldaan. Het transport van andere soorten niet-verwerkte mest, zoals rundermest, is verboden.

2. De Commissie is het overigens met de geachte Parlementsleden eens dat een landbouwer die landbouwgrond bezit aan beide zijden van de grens, zijn bedrijf normaal zou moeten kunnen uitoefenen wanneer dat geen gevaren voor het milieu of de gezondheid van mens en dier met zich meebrengt. De Commissie overweegt dan ook om bijlage I (hoofdstuk 14) van Richtlijn 92/118/EEG te wijzigen, overeenkomstig de haar door de Raad verleende bevoegdheden, teneinde bepaalde transporten van mest onder bepaalde voorwaarden toe te staan, met name in gevallen waarin de akkers van een landbouwbedrijf zich aan beide zijden van een grens tussen twee Lid-Statens bevinden.

3. De Commissie verzoekt de geachte Parlementsleden om nadere bijzonderheden over de vergunningsaanvraag in kwestie en met name over de redenen die voor de weigering worden aangevoerd; op basis van deze informatie zal de Commissie beoordelen welke verdere stappen moeten worden genomen.

(¹) PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

(²) PB nr. L 62 van 15. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1696/95

van **Frédéric Striby (EDN)**

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 311/13)

Betreft: Erkenning van het „rijden onder begeleiding” als mogelijkheid om te leren autorijden

Een jonge Fransman van zestien jaar mag in Frankrijk een voertuig besturen in gezelschap van een begeleider die hem toegewezen wordt. Maar met die formule van „rijden onder begeleiding” kan hij niet rijden buiten de grenzen van Frankrijk.

Gezien de Akkoorden van Schengen en de bevestiging van het vrij verkeer van personen is dat een beperking die enige aandacht verdient, want ze vormt een belemmering van het vrij verkeer, vooral voor degenen die in een grensstreek wonen.

Denkt de Commissie de andere Lid-Staten ertoe aan te zetten om het rijden onder begeleiding te erkennen?

**Antwoord van de heer Kinnoek
namens de Commissie**

(7 september 1995)

De Richtlijnen 80/1263/EEG ⁽¹⁾ en 91/439/EEG ⁽²⁾ van de Raad betreffende het rijbewijs voorzien in de onderlinge erkenning van rijbewijzen. Hieronder vallen niet leervergunningen, ongeacht het opleidingssysteem dat door de kandidaat wordt gevolgd. Hetzelfde geldt voor de internationale verdragen betreffende het wegverkeer, waarbij tot het internationale wegverkeer slechts houders van rijbewijzen worden toegelaten.

Het „rijden onder begeleiding” is een formule die enkele jaren geleden in Frankrijk en recentelijk in België is ingevoerd. De eerste resultaten zijn bemoedigend en de Commissie volgt dat type van opleiding met belangstelling. Op grond van de voormelde rijbewijsrichtlijnen kunnen de Lid-Staten echter zelf de opleidingssystemen ontwikkelen die hen het meest aangepast lijken aan de specifieke situatie in hun land voor zover de kandidaat-rijbewijshouders aan de door die richtlijnen vastgestelde minimumnormen voldoen en met name slagen voor het theoretische en praktische examen. In dat verband bestaat de rol van de Commissie erin het uitwisselen van ervaring tussen Lid-Staten te vergemakkelijken en niet een bepaald leerstelsel op te leggen.

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980.

⁽²⁾ PB nr. L 237 van 24. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1706/95

van **Mary Banotti (PPE)**

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 311/14)

Betreft: Wettelijke status van aanvullende geneeswijzen en therapieën

In april 1994 werd door de bevoegde EP-commissie beraadslaagd over een verslag van het Europees Parlement over de wettelijke status van aanvullende geneeswijzen ⁽¹⁾. In verband met de Europese verkiezingen werd dit verslag helaas niet door het Parlement aangenomen. De rapporteur zal het waarschijnlijk in de nabije toekomst opnieuw op tafel leggen.

Kan de Commissie mededelen welk standpunt zij momenteel ten aanzien van alternatieve geneeswijzen en therapieën inneemt en of er maatregelen zijn genomen, en zo ja welke, om te komen tot een regelgeving ter zake of tot een voorstel voor een wettelijke status daarvan?

Heeft de Commissie daarnaast tot dusver studies of projecten gefinancierd voor onderzoek naar bijvoorbeeld beroepspraktijken en werkmethoden, een registratieregeling en minimumonderwijsnormen?

⁽¹⁾ Doc. A 3-291/94.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(2 oktober 1995)

De Commissie is op de hoogte van het door de heer Lannoye opgestelde ontwerp-verslag over de zogenaamde „alternatieve” geneeswijzen en therapieën en van de debatten die in de Commissie milieu, volksgezondheid en consumentenbescherming van het Parlement hebben plaatsgevonden.

Ten aanzien van de bij de uitoefening van alternatieve of aanvullende geneeswijzen gebruikte medicamenten zij opgemerkt dat alle produkten die worden aangeboden als in het bezit van curatieve of preventieve eigenschappen voor ziekten van mens en dier, als medicamenten worden beschouwd en derhalve vallen onder de communautaire farmaceutische wetgeving. Voor bepaalde produkten die bij de uitoefening van aanvullende geneeswijzen worden gebruikt, zoals homeopathische medicamenten en medicamenten op plantenbasis, zijn op communautair niveau reeds bijzondere bepalingen goedgekeurd, die het algemene farmaceutische recht nu eens schorsen, dan weer aanvullen, afhankelijk van de aan deze medicamenten eigen kenmerken.

Het op de markt brengen van andere dan de hierboven genoemde produkten waarvan wordt beweerd dat zij de gezondheid bevorderen, is een kwestie voor de autoriteiten van de Lid-Staten, en de Commissie is niet voornemens om voorstellen tot harmonisatie van enigerlei desbetreffende bepalingen te doen.

In de context van het onderzoek- en technologische ontwikkelingsprogramma is onderzoek verricht naar de eigenschappen van homeopathische produkten, waarbij de aandacht vooral was gericht op het ontwikkelen van methodologische instrumenten om hun doeltreffendheid en veiligheid te beoordelen.

Ten aanzien van de onderlinge erkenning van beroepskwalificaties in verband met de uitoefening van alternatieve geneeswijzen is de Commissie momenteel niet voornemens om enigerlei voorstellen te doen.

In dit verband herinnert de Commissie de geachte Afgevaardigde aan haar antwoord op schriftelijke vraag 317/94 van de heer Kostopoulos ⁽¹⁾, waarin de opvatting van de Commissie met betrekking tot de coördinatie van opleidingen in verband met een speciaal beroep wordt uiteengezet.

Indien de uitoefening van aanvullende geneeswijzen in een gast-Lid-Staat wordt geregeld, kan het algemene stelsel voor de erkenning van diploma's (Richtlijnen 89/48/EEG ⁽²⁾ en 92/51/EEG ⁽³⁾ van de Raad) echter relevant worden. Indien de uitoefening van aanvullende geneeswijzen aan artsen

wordt voorbehouden, is Richtlijn 93/16/EEG⁽⁴⁾ van toepassing.

- (1) PB nr. C 376 van 30. 12. 1994.
 (2) PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.
 (3) PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.
 (4) PB nr. L 165 van 7. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1747/95

van Gerfrid Gaigg (PPE)

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 311/15)

Betreft: Benadeling van de KMO's door de Europese Unie

De Commissie heeft in haar mededeling van 12 april 1995 over een middellang programma voor sociale acties onder meer de vestiging van een Europees opleidingscentrum voor industriële betrekkingen aangekondigd om de sociale dialoog te bevorderen.

Waarom werden de representatieve organisaties voor het ambacht alsmede de KMO's niet ingeschakeld bij de voorbereidingen van een dergelijk centrum?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(31 juli 1995)

De Commissie deelt de geachte Afgevaardigde mede dat het centrum waarvan hij spreekt, een privé-initiatief betreft van drie Europese organisaties: het Europees Centrum van Gemeenschapsbedrijven (CEEP), de Unie van industriefederaties der Europese Gemeenschap (UNICE) en het Europees Verbond van Vakverenigingen (EVV).

Deze drie organisaties hebben een overeenkomst bereikt tot oprichting van een vereniging die zij Europees Centrum voor industriële betrekkingen hebben genoemd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1773/95

van Lucio Manisco (GUE/NGL)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 311/16)

Betreft: Europese prijsvraag voor jonge consumenten 1995

Op dinsdag 30 mei is op het Expo-terrein in Brussel de prijs van de Europese wedstrijd voor jonge consumenten uitge-

reikt met de medewerking van mevrouw Emma Bonino, lid van de Commissie, belast met het consumentenbeleid.

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is echter geen enkele inschrijving voor deze prijsvraag opgenomen, terwijl deze toch voor een groot deel is medegefinancierd door de Unie.

De internationale oproep om aan de prijsvraag deel te nemen, laat het embleem zien van een jongere met in zijn linkerhand een schild met twaalf sterren en in zijn rechterhand een zwaard, beide symbolen van wapengeweld.

1. Kan de Commissie medelen waarom geen oproep is gepubliceerd om aan deze prijsvraag deel te nemen?
2. Kan de Commissie bevestigen dat veel meer dan 50% van de totale kosten van de prijsvraag door de Unie is gefinancierd en om welk percentage en welk bedrag gaat het?
3. Kan de Commissie medelen of zij bepaalde criteria had voor medefinanciering en zo ja, welke waren dit?
4. Geloof de Commissie niet dat het meer in de lijn van de Unie zou liggen om voor de afbeelding van jonge Europese consumenten geen wapens als symbool te gebruiken?

Antwoord van mevrouw Bonino

namens de Commissie

(20 juli 1995)

De Commissie deelt volledig de zorg van de geachte Afgevaardigde om de doorzichtigheid bij de toekenning van geld van de Unie, alsook zijn bezorgdheid in verband met de afbeelding van de jonge Europese consument. Wat de concrete vragen betreft, dient te worden opgemerkt dat:

1. De Europese prijsvraag voor jonge consumenten niet volgens de procedure voor algemene aanbestedingen is bekendgemaakt en derhalve niet in het *Publikatieblad* is gepubliceerd omdat het vooralsnog een door de Commissie gesteund modelproject betreft. Wanneer de Commissie besluit haar eigen projecten op te zetten, zal zij de procedure voor aanbestedingen volgen. Overigens wordt hiertoe voor het boekjaar 1997 een publikatie overwogen.
2. Het bedrag of percentage van de door de Commissie toegekende subsidies wordt van geval tot geval bepaald op basis van een rechtmatige verdeling van de beschikbare kredieten.
3. De criteria die worden toegepast bij de toekenning van subsidie aan de organiserende instantie betreffen de beroepskwalificaties, de belangstelling en de ervaring van de instelling en de kredietwaardigheid. Het feit dat het instituut in kwestie beschikt over een netwerk van medewerkers in alle Lid-Statens, is doorslaggevend geweest.
4. Wat het door de organisator ontwikkelde symbool voor de prijsvraag betreft, leek het van belang de impliciete

opvattingen inzake de bescherming van de jonge consument duidelijk tot uiting te laten komen, dat wil zeggen de zelfverdediging (vandaar het schild) en in voorkomend geval de mogelijkheid tot actie over te gaan (het zwaard). Het zwaard is overigens over de gehele wereld het symbool van gerechtigheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1792/95

van Philippe De Coene (PSE)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 311/17)

Betreeft: Inbreukprocedure in verband met niet-naleving van Richtlijn 76/464/EEG

In haar antwoord van 11 mei 1992 op schriftelijke vraag nr. 1496/91 ⁽¹⁾ van mevrouw Van Hemeldonck deelde de Commissie mee dat in juli 1991 tegen alle Lid-Staten in totaal een 40-tal afzonderlijke inbreukprocedures was ingeleid wegens niet-naleving van Richtlijn 76/464/EEG ⁽²⁾ en verwante richtlijnen.

Voor zover mij bekend, heeft geen enkele van deze procedures tot nog toe tot een arrest van het Hof van Justitie geleid.

Kan de Commissie medelen wat de huidige stand is van alle in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1496/91 vermelde procedures en wanneer de Commissie verwacht dat aan het Hof van Justitie de gelegenheid zal worden gegeven om zich over deze talrijke inbreuken uit te spreken?

Kan de Commissie, indien het inderdaad zo is dat geen enkele van deze zaken vooralsnog voor het Hof werd gebracht, verantwoorden waarom zij dit heeft nagelaten, nu reeds bijna vier volle jaren verstreken zijn sinds juli 1991? Acht de Commissie de handhaving van Richtlijn 76/464/EEG niet langer prioritair of hebben alle betrokken Lid-Staten sedertdien aan al hun verplichtingen voldaan?

⁽¹⁾ PB nr. C 202 van 10. 8. 1992, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie

(15 september 1995)

Krachtens artikel 155 van het EG-Verdrag rust op de Commissie onder andere de plicht na te gaan of de Lid-Staten zich aan de communautaire wetgeving houden, waarbij ook moet worden gecontroleerd of de communautaire richtlijnen daadwerkelijk in praktijk worden gebracht. In die gevallen waarin de Lid-Staten zich niet aan de hun toevallende verplichtingen houden, kan de Commissie besluiten de in artikel 169 van het EG-Verdrag bedoelde procedure in te leiden.

Aldus heeft de Commissie, in het geval van Richtlijn 76/464/EEG van 4 mei 1976 betreffende de door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu van

de Gemeenschap veroorzaakte verontreiniging en van de hiervan afgeleide richtlijnen, besloten verscheidene Lid-Staten te vervolgen voor het feit dat zij deze bepalingen niet hebben medegedeeld, niet hebben nageleefd of slecht hebben toegepast.

Voor een deel hebben deze procedures met name betrekking op het verzuim mededeling te doen van programma's ter beperking van de waterverontreiniging door de in de bijlage van de richtlijn genoemde stoffen; bij andere procedures gaat het om de niet-naleving van het in de richtlijn bepaalde in het algemeen, terwijl een derde groep procedures meer betrekking heeft op het niet-naleven van de bepalingen van afgeleide richtlijnen, de zogenoemde „dochterrichtlijnen”, inzake specifieke stoffen als cadmium, kwik of hexachloorcyclohexaan.

Wat het precieze aantal lopende inbreukprocedures betreft, zij erop gewezen dat verscheidene hiervan, welke genoemd zijn in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1496/91 van mevrouw Van Hemeldonck, gegroepeerd zijn, terwijl andere procedures geklasseerd zijn omdat in deze gevallen een bevredigende oplossing is gevonden.

Het is inderdaad zo dat tot op heden geen van de lopende procedures in een arrest van het Hof heeft geresulteerd. Wel heeft de Commissie het Hof reeds om een uitspraak verzocht inzake het Griekse verzuim mededeling te doen van de nationale maatregelen tot omzetting in bepalingen van nationaal recht van Richtlijn 90/415/EEG van 27 juli 1990 tot wijziging van bijlage II van Richtlijn 86/280/EEG betreffende de grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen van lijst I van de bijlage bij Richtlijn 76/464/EEG, maar zij heeft deze procedure afgebroken nadat de Griekse autoriteiten mededeling van deze maatregelen hebben gedaan (zaak C-94/180). In een aantal andere gevallen heeft de Commissie besloten zich wel tot het Hof te wenden en het besluit zal binnen de kortste keren worden uitgevoerd. Andere procedures bevinden zich nog in het stadium van het met redenen omklede advies. Wat enkele nieuwe procedures betreft, zijn de landen in kwestie onlangs nog in gebreke gesteld (het laatste geval was in juni 1995).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1798/95

van Katerina Daskalaki (UPE)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 311/18)

Betreeft: Werkloosheid en sociale problemen in Mandoudi op het Griekse eiland Euboia

Na de sluiting van de magnesietmijnen van Mandoudi in Noord-Euboia, die een halve eeuw lang intensief werden geëxploiteerd, is 78 % van de plaatselijke bevolking werkloos. Dit percentage benadert de hoogste werkloosheidscijfers in de Europese Unie.

Deze explosieve situatie wordt nog geaccentueerd door de omstandigheid dat zich bij de bevolking gezondheidspro-

blemen voordoen als gevolg van het langdurig verrichten van ongezond werk en door het feit dat het gezien het ontbreken van elke vorm van beroepsopleiding onmogelijk is een andere baan te vinden.

Zal de Commissie in het kader van het communautaire bestek voor Griekenland een aantal specifieke ontwikkelingsmaatregelen ten behoeve van de plaatselijke bevolking treffen of in het kader van de structurele programma's leningen en subsidies toekennen?

Welke concrete resultaten heeft de speciale studie over het gebied rond Mandoudi in het kader van het operationele programma voor de industrie- en de dienstensector opgeleverd?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(7 september 1995)

De Commissie heeft, in het kader van het communautair bestek voor 1989—1993, reeds acties gefinancierd ter bevordering van de opleiding en bijscholing en de vestiging als zelfstandige van de als gevolg van de sluiting van bedrijven in de streek van Mandoudi ontslagen werknemers.

Deze acties zijn ontoereikend gebleken en daarom heeft de Commissie een studie gefinancierd met betrekking tot een actie voor geïntegreerde omschakeling van het noorden van het eiland Eubooia in het kader van het programma „Industrie en diensten”.

De resultaten van deze studie geven aan welke maatregelen uit een oogpunt van de basisinfrastructuur, de productieve investeringen, de beroepsopleiding en het werkgelegenheidsbeleid noodzakelijk zijn om de economie van het noorden van het eiland weer op gang te brengen en aldus nieuwe duurzame werkgelegenheid te creëren.

De Commissie is, ingeval de Griekse autoriteiten passende voorstellen indienen, bereid voor deze acties financiële steun te verlenen in het kader van het communautair bestek voor Griekenland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1814/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 311/19)

Betreft: Bescherming en ontwikkeling van het bosbestand in Griekenland

Met de communautaire bestekken, het LIFE-programma en andere communautaire programma's heeft de Unie acties ter

bescherming en ontwikkeling van het bosbestand in Griekenland bevorderd en gesteund. Voor de tenuitvoerlegging van de acties zijn evenwel voldoende en ervaren bosbouwkundigen nodig.

Kan de Commissie meedelen:

1. of zij over vergelijkende gegevens beschikt betreffende de personeelsbezetting met bosbouwkundigen in de vijf zuidelijke landen van de Unie, die in de zomer voortdurend door bosbranden worden bedreigd;
2. of met de desbetreffende communautaire programma's het aantal bosbouwkundigen in actieve dienst in Griekenland de laatste vijf jaar is gestegen, en zo ja, in welke mate;
3. of zij, gezien de schade die het bosbestand in Griekenland jaar op jaar door een golf van bosbranden lijdt en gelet op de grote noodzaak tot herbebossing, het aantal bosbouwkundigen bij de Griekse overheidsdiensten voldoende acht?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 september 1995)

1. De Commissie kent niet de omvang van de personeelsbezetting in overheidsdienst in een Lid-Staat. Alleen de Lid-Staat kan het geachte Parlementslid het antwoord verschaffen.

2. Het aantal nationale ambtenaren is afhankelijk van het beleid dat in de overheidsdiensten van de Lid-Staat wordt gevoerd ten aanzien van de indienstneming van personeel, en niet van de omvang van de communautaire financiering.

3. Het is niet aan de Commissie te beoordelen of het aantal bosbouwkundigen volstaat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1828/95

van Salvador Garriga Polledo (PPE)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 311/20)

Betreft: De omschakeling van de scheepsbouwsector in Gijón, Asturië

Kan de Commissie verduidelijken welke projecten tussen 1991 en 1995 in het kader van de omschakeling van de scheepsbouwsector in Gijón (Asturië) communautaire steun genoten en op grond van welk communautair programma?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(7 september 1995)

De bijdragen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) in de regio Asturië omvatten volgens de ramingen die zijn opgenomen in de communautaire bestekken (CB's) voor de structurele ontwikkeling en de structurele aanpassing van de Spaanse regio's van doelstelling 1, in de periodes 1989—1993 en 1994—1999 geen specifieke steun voor de herstructurering van de scheepsbouw. Bovendien is de regio niet in aanmerking gekomen voor het communautaire programma Renaval ter ondersteuning van de door de problemen in verband met de herstructurering van de scheepsbouw zwaarst getroffen gebieden.

In de communautaire bestekken voor de regio is echter duidelijk vastgelegd dat de economische diversificatie van de regio moet worden bevorderd door ze minder afhankelijk te maken van sectoren die een omschakeling doormaken (steenkolenmijnen, ijzer- en staalindustrie, scheepsbouwsector), waarbij toch optimaal gebruik moet worden gemaakt van de troeven van de regio wat ontwikkeling van nieuwe activiteiten betreft. In dit verband zijn in de gemeente Gijón door het EFRO verschillende projecten gefinancierd, waaronder de inrichting van de oude vissershaven en van de vrije zone van de haven van Gijón-Musel, het spoorwegmuseum, de inrichting van verlaten industrieterreinen, een camping, de sanering van de oostelijke zone, en de aanleg van wegeninfrastructuur.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1830/95

van Salvador Garriga Polledo (PPE)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 311/21)

Betreft: Het staatsbedrijf Hulleras del Noroeste SA (steenkoolmijnen van het noord-westen), Hunosa

Kan de Commissie verduidelijken welke projecten in verband met het staatsbedrijf Hulleras del Noroeste SA, Hunosa, tussen 1991 en 1995 steun genoten van de Gemeenschap, en op grond van welk communautair programma?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(7 september 1995)

In de periode 1989—1993 en overeenkomstig de in het kader van het communautair bestek voor de structurele ontwikkeling en aanpassing van de Spaanse regio's van doelstelling 1 opgenomen ramingen heeft de onderneming

Hunosa een bijdrage uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) gekregen voor de uitvoering van twee grote individuele projecten voor de diversifiëring van de energievoorziening en de bescherming en verbetering van het milieu.

Naar het eerste project betreffende een in de gemeente Mieres te bouwen thermo-elektrische centrale, dat in 1989 is goedgekeurd, is steun uit het EFRO ten bedrage van 4 934 miljoen peseta gegaan; de totale investeringskosten belopen 13 238 miljoen peseta. Dit grote project voorziet in het gebruik van steenbergmateriaal als brandstof, hetgeen het milieu in de mijnzones ten goede zal komen. Bovendien zal schone spitsstechnologie worden toegepast: de emissies zullen ongeveer de helft bedragen van wat als maximum is vastgesteld in de communautaire richtlijnen.

Voor dit project is ook steun verleend op grond van het programma Thermie, omdat het een demonstratie- en innovatieproject betreft (het verbrandingssysteem is geschikt voor „moeilijke” materialen), en ook een omschakelingslening van de EGKS (Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal) van 5 000 miljoen peseta met een maximale rentesubsidie van 288 000 ecu.

Het tweede project, dat in 1990 is goedgekeurd, heeft betrekking op de werkzaamheden in verband met de zuivering van de door de installaties voor het wassen van steenkool van Hunosa geproduceerde afvalstoffen. De bijdrage van het EFRO voor dit project beliep 7,6 miljoen ecu (tegen prijzen van 1990); de totale verwachte investeringskosten bedragen 16,9 miljoen ecu (tegen prijzen van 1990).

Het betreft een project dat is gecoördineerd met de acties voor de sanering van de rivierbekkens van centraal Asturië in het kader van het in 1987 goedgekeurde nationale programma van communautair belang (NPCB) voor Asturië. Doel van het project is ervoor te zorgen dat het afvalwater van de installaties voor het wassen van steenkool voldoet aan de kwaliteitseisen voor de goede werking van het bij genoemd programma toegepast zuiveringssysteem.

In het operationeel programma voor het prinsdom Asturië (1994—1999), dat in 1994 is goedgekeurd, is een aantal door Hunosa uit te voeren projecten opgenomen. Deze projecten, die nog niet geheel zijn vastgelegd, zullen betrekking hebben op het hergebruik van afvalstoffen voor nieuwe activiteiten en op de sanering en het hergebruik van de steenbergen. De totale geraamde kosten van deze werkzaamheden bedragen 41 miljoen ecu, de verwachte bijdrage van het EFRO 20 miljoen ecu.

De bovengenoemde acties passen in de maatregel betreffende de bescherming en de verbetering van het milieu in de regio, maar dragen ook bij tot de bevordering van de economische diversificatie van de regionale overheidsbedrijven tijdens het omschakelingsproces zonder dat dus communautaire steun voor de Spaanse steenkoolmijnen wordt toegekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1831/95**van Salvador Garriga Polledo (PPE)****aan de Commissie***(28 juni 1995)**(95/C 311/22)**Betreft: Eenheidsmunt en pensioenen*

Denkt de Commissie dat de definitieve overschakeling naar de eenheidsmunt mogelijk is zonder een harmonisatie van de nationale stelsels voor de financiering van pensioenen?

**Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie***(20 september 1995)*

De Commissie is van mening dat het mogelijk is over te schakelen naar de eenheidsmunt zonder de verdeling van de bevoegdheden op het gebied van pensioenstelsels van tevoren te wijzigen.

Zo heeft de Raad, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Parlement, op 27 juli 1992 een aanbeveling gedaan (92/442/EEG) betreffende de convergentie van de doelstellingen en het beleid op het gebied van de sociale bescherming ⁽¹⁾. Hierin erkent de Raad dat het aan iedere Lid-Staat is om de opzet, de organisatie en de financiering van zijn eigen stelsel van sociale bescherming te bepalen en heeft de Raad gemeenschappelijke doelstellingen geformuleerd als richtsnoer voor het nationale beleid van de Lid-Staten.

De wijze van financiering van de pensioenen kan per Lid-Staat verschillen, bijvoorbeeld wat de samenhang tussen basispensioenen en aanvullende pensioenen betreft.

Het is inderdaad zo dat deze verschillen in de wijze van financiering van de pensioenen moeilijkheden kunnen opleveren voor personen die in één Lid-Staat wonen, maar in een andere werken. De Commissie zal, zoals zij dit ook heeft aangekondigd in haar sociaal actieprogramma voor de middellange termijn 1995—1997 ⁽²⁾ (punt 6.1.3), binnenkort met een mededeling komen over dit onderwerp.

Deze verscheidenheid in de wijze van financiering van de pensioenen heeft echter geen enkele invloed op de overschakeling naar de eenheidsmunt.

⁽¹⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 134 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1843/95**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)****aan de Commissie***(3 juli 1995)**(95/C 311/23)**Betreft: Watervoorziening van de stad Ioannina*

Het Griekse Ministerie voor Milieu, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken heeft de uitvoering goedgekeurd van het project „Watervoorziening van de stad Ioannina, van de nabijgelegen 200 dorpen en sanering van het Meer van Ioannina, met gelijktijdige irrigatie van de vlakte”. Bovendien heeft het aan diverse bureaus verzocht een studie op te stellen met als titel „Aanvullende watervoorziening van de overige dorpen in de vlakte van Ioannina en sanering van het Pamvotis-meer”. Tevens werd opdracht tot een milieu-effectrapportage gegeven.

De door de onderzoekers voorgestelde oplossing voor de sanering van het Meer van Ioannina heeft echter een aantal bezwaren:

- zij gaat met veel kosten gepaard (meer dan 15—20 miljard drachme);
- de oplossing is tijdrovend (het project werd geraamd op meer dan vijf tot zeven jaar);
- er worden negatieve gevolgen voor het milieu in deze regio verwacht doordat 80 hectare door het water van het spaarbekken van Gotitsa wordt overstroomd, en er tevens ontbossing zal plaatsvinden;
- er wordt geen afdoende oplossing aangedragen voor het geweldige probleem van de watervoorziening van de stad Ioannina en de 200 dorpen in de vlakte van die stad, waar 80 % van de actieve bevolking van het departement Ioannina woont;
- het meer loopt het risico dicht te slibben door de verplaatste modder en tot een moeras te worden;
- er vinden overstromingen en vernielingen plaats door het water van het spaarbekken dat gevormd wordt door het hydro-elektrische project van de Griekse elektriciteitsmaatschappij DEI in de rivier de Arachthos, welk project door de Gemeenschap wordt gefinancierd.

Kan de Commissie in verband met het bovenstaande meedelen:

1. of zij op de hoogte is van de desbetreffende plannen en welke rol voor de communautaire financiering bij de tenuitvoerlegging van het project is gespeeld;
2. waarom, terwijl zij het project als één geheel onder bovenvermelde titel financiert, de watervoorziening van het departement Ioannina daarvan is losgemaakt;
3. waarom de bevoegde Griekse autoriteiten zijn overgegaan tot een versnelde aanbesteding van het project zonder dat de milieu-effectrapportage binnen de daarvoor gestelde termijn openbaar is gemaakt en zonder dat de burgerij overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ is voorgelicht;

4. hoe het te rijmen is dat, waar twee projecten uit dezelfde communautaire bron gefinancierd worden, het ene project het andere schade toebrengt?

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(8 september 1995)

De Commissie heeft, zoals zij reeds heeft gezegd in haar antwoord op schriftelijke vraag 1622/95 van de heer Kaklamanis (¹) over hetzelfde onderwerp, naar aanleiding van de klacht van de heer Kalogiannis de Griekse autoriteiten een vragenlijst toegezonden met de punten die uit het oogpunt van de communautaire wetgeving belangrijk zouden kunnen zijn en de punten die betrekking hebben op de technisch-economische motivering van het project. De Commissie is thans bezig met het onderzoek van het zopas ontvangen antwoord van de Griekse autoriteiten, teneinde haar standpunt te bepalen.

(¹) PB nr. C 270 van 16. 10. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1845/95
van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)
aan de Commissie
(3 juli 1995)
(95/C 311/24)

Betreft: Richtlijn betreffende de emissiegrenswaarden voor dioxine en furanen uit verbrandingsinstallaties voor stedelijk afval

Kan de Commissie,

overwegende dat in de achtste overweging van Richtlijn 89/369/EEG (¹) ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging staat dat er zo spoedig mogelijk grenswaarden voor dioxine en furanen moeten worden vastgesteld,

overwegende dat artikel 3, lid 4, van genoemde richtlijn voorschrijft dat een communautaire richtlijn betreffende dit specifieke gebied wordt vastgesteld,

overwegende dat de Commissie op een vorige vraag van mij antwoordde dat dioxine voornamelijk wordt uitgestoten door verbrandingsinstallaties voor stedelijk afval en in de uitlaatgassen van motorvoertuigen,

mededelen wanneer zij de emissiegrenswaarden zal kunnen vaststellen voor dioxine en furanen bij de verbranding van stedelijk afval, overeenkomstig Richtlijn 89/369/EEG en de doelstellingen van het vijfde milieuprogramma?

(¹) PB nr. L 163 van 14. 6. 1989, blz. 32.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(21 september 1995)

Na de bepaling van het gemeenschappelijk standpunt over een richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC) zal de Commissie daaraan de hoogste prioriteit blijven geven tot de tweede lezing in het Europees Parlement en de definitieve vaststelling door de Raad. Aangezien IPPC een kaderrichtlijn is, die ook de verbranding van stedelijk afval omvat, zullen de verbrandingsnormen pas in een later stadium worden vastgesteld. Wel zal de Commissie haar werkzaamheden met betrekking tot afvalverbranding zo snel mogelijk afronden, zodat de in het vijfde actieprogramma van de Gemeenschap opgenomen doelstellingen ten aanzien van het milieu en duurzame ontwikkeling kunnen worden gehaald.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1850/95
van Mark Killilea (UPE)
aan de Commissie
(3 juli 1995)
(95/C 311/25)

Betreft: Overproductie van Noorse gekweekte zalm

De Noorse firma voor marktonderzoek Kontali heeft onlangs cijfers gepubliceerd waaruit blijkt dat de export van Noorse zalm naar de Europese markt dit jaar met 32 % is toegenomen. Geraamd wordt dat de produktie van gekweekte zalm tegen het einde van 1995 met 50 %, van 200 000 naar 300 000 ton, zal zijn gestegen.

Tot dusverre heeft de Europese Commissie verklaard dat er geen reden is te veronderstellen dat deze toegenomen Noorse produktie een ontwrichtend effect op de Europese markt heeft. De gegevens van Kontali tonen echter aan dat voor de maand april van dit jaar, vergeleken met dezelfde maand van het vorig jaar, de export van verse zalm naar de Europese Unie met 46 % is toegenomen. Deze stijging heeft al ernstige gevolgen gehad voor Ierse en Schotse producenten, hoewel de zwaarste klappen nog zullen vallen wanneer het grootste gedeelte van genoemd tonnage loskomt en de markt later dit jaar, rond september of oktober, zal overspoelen. Tegen die tijd zal de zaak crisisafmetingen hebben aangenomen, maar dan zal het te laat zijn om de ineenstorting van de Europese markt te voorkomen en veel Europese producenten te redden.

Kan de Commissie haar commentaar op de geciteerde cijfers leveren; is zij ook niet van mening dat er stante pede maatregelen moeten worden genomen om de ineenstorting van de markt in de zeer nabije toekomst te voorkomen?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(14 september 1995)

Over de omvang van de verwachte toename van de Noorse zalmproductie zijn besprekingen gevoerd tijdens een vergadering van het Comité Visserij van het Parlement en de Noorse autoriteiten. De Commissie wenst het geachte Parlementslid hierbij ook te wijzen op haar antwoord op schriftelijke vraag E-1851/95 ⁽¹⁾.

De Noorse zalmproductie wordt voor 1995 op 260/280 000 ton en voor 1996 op 320/350 000 ton geraamd. De Europese zalmproducenten zijn van mening dat deze cijfers weleens een te lage schatting zouden kunnen zijn. Hoe het ook zij, de Noren zullen binnenkort waarschijnlijk meer zalm op de communautaire markt afzetten. De Commissie houdt toezicht op de ontwikkelingen en heeft bepaalde Lid-Staten eraan herinnerd dat zij statistische gegevens zo spoedig mogelijk moeten doorsturen opdat het beeld van de situatie volledig is. Bij haar toezicht heeft de Commissie geconstateerd dat de zalmprijs voortdurend langzaam daalt.

De informatie waarover de Commissie momenteel beschikt, laat tot dusver geen ernstige schade voor de communautaire markt zien. De Commissie zal de situatie van nabij blijven volgen en, als de voorspelde belangrijke toename van de invoer werkelijkheid wordt, zal zij onderzoeken of de toegenomen invoer ernstige schade veroorzaakt. Op dat ogenblik zal zij passende voorstellen in overweging nemen.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 18 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1851/95
van Mark Killilea (UPE)
aan de Commissie
(3 juli 1995)
(95/C 311/26)

Betreft: Noorse zalmproductie

Kan de Commissie nadere gegevens verstrekken over de bijeenkomst die op 19 mei plaatsvond tussen de Noorse autoriteiten en de Lid-Staten over de toegenomen productie van Noorse zalm die zijn weg naar de Europese markt vindt?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(14 september 1995)

Op dinsdag 20 juni 1995 hebben de Noorse autoriteiten, op verzoek van de parlementaire Commissie voor visserij, een

uiteenzetting gegeven voor de geachte Afgevaardigden; vervolgens zijn door de geachte Afgevaardigden en door vertegenwoordigers van de zalmproducenten uit de Gemeenschap vragen gesteld. De verklaringen van de Noorse autoriteiten van 20 juni waren precies dezelfde als die van 19 mei.

Zij voorspelden een verdere stijging van hun productie en van hun uitvoer naar de Gemeenschap, en een uitbreiding van de markt voor zalm. De zalmproducenten uit de Gemeenschap hadden vragen bij deze gegevens. Noorwegen heeft in het kort de situatie in verband met overheidssteun voor de bedrijfstak beschreven; hierover is een aantal vragen gesteld, en de Commissie zet haar onderzoek voort. Ook heeft Noorwegen een beschrijving gegeven van de belangrijke marketingcampagne die wordt gevoerd met het oog op een verdere verruiming van de markt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1859/95
van Luciano Vecchi (PSE)
aan de Commissie
(3 juli 1995)
(95/C 311/27)

Betreft: EU-burgers geschaad door het aangaan van hypotheken in ecu of in buitenlandse valuta

Kan de Commissie,

overwegende dat de monetaire onrust in de laatste drie jaar (en het feit dat de valuta's van sommige EU-Lid-Staten het EMS hebben verlaten) hebben geleid tot aanzienlijke koerswijzigingen tussen de Europese munten onderling en ten opzichte van de ecu,

overwegende dat deze koersschommelingen burgers en kleine ondernemers van sommige landen, die hypotheken hebben genomen in ecu of in andere valuta van landen wier munt ten opzichte van de nationale munt is gestegen, zeer ernstige schade hebben toegebracht,

mededelen welke maatregelen zij denkt te treffen ten aanzien van:

1. vormen van solidariteit (rentesubsidie, nieuwe afbetalingsregelingen, enz.) voor de meest getroffen burgers,
2. de noodzaak dat banken hun klanten de juiste informatie geven over leningen in buitenlandse valuta,
3. de samenwerking tussen de Lid-Staten voor deze kwesties?

**Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie**
(20 september 1995)

Zoals de Commissie reeds in haar antwoorden op de schriftelijke vragen 2859/93 van de heer Mattina ⁽¹⁾, 1/95 van Mevrouw Stirbois ⁽²⁾, en 1785/95 van de heer Cellai ⁽³⁾ heeft verklaard, en met verwijzing naar het verzoekschrift aan het Parlement nr. 25/94, ingediend door mevrouw Stabile en anderen en door de desbetreffende commissie van het Parlement op 4 november 1994 besproken, is er geen rechtsgrondslag voor de wijziging via communautaire instrumenten van bestaande hypotheek-, lening- of andere soortgelijke overeenkomsten in ecu en in andere vreemde valuta.

Bij met banken aangegane overeenkomsten moeten echter de beginselen van volledige en eerlijke informatie over het valutarisico worden nageleefd, die vervat zijn in de communautaire wetgeving inzake reclame (Richtlijn 84/450/EEG ⁽⁴⁾).

⁽¹⁾ PB nr. C 300 van 27. 10. 1994.

⁽²⁾ PB nr. C 152 van 19. 6. 1995.

⁽³⁾ PB nr. C 273 van 18. 10. 1995.

⁽⁴⁾ PB nr. L 250 van 19. 9. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1861/95
van Honório Novo (GUE/NGL)
aan de Commissie
(3 juli 1995)
(95/C 311/28)

Betreft: Milieu-effectrapportage inzake IP 1-autoweg tussen Freixo en os Carvalhos

In antwoord op mijn schriftelijke vraag E-2804/94 ⁽¹⁾, waarin ik bevestigde dat de milieu-effectrapportage inzake de autoweg IP 1 tussen Freixo en os Carvalhos pas voor het publiek werd vrijgegeven toen de betrokken werkzaamheden al van start waren gegaan, deelde mevrouw Bjerregaard, lid van de Commissie, mij mede dat zij zich tot de Portugese autoriteiten zou wenden om hierover meer gedetailleerde inlichtingen in te winnen. Tevens deelde zij mij mede dat als deze informatie correct was, dit een schending van Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ zou betekenen.

Is de Commissie in staat, nu er inmiddels meer dan drie maanden sinds haar antwoord verstreken zijn, mede te delen welke verklaring de Portugese autoriteiten hiervoor hebben gegeven? Kan zij tevens mededelen welke maatregelen zij van de Portugese Regering zal eisen als blijkt dat Richtlijn 85/337/EEG inderdaad niet in acht is genomen?

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995, blz. 32.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(21 september 1995)

Naar aanleiding van het door de Commissie aan de Portugese autoriteiten gerichte verzoek om informatie over dit dossier, hebben de betrokken instanties onlangs hun opmerkingen toegezonden.

De Commissie heeft deze bestudeerd en heeft geconcludeerd dat aanvullende informatie noodzakelijk was.

Zij heeft bijgevolg opnieuw contact opgenomen met de Portugese autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1866/95
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)
aan de Commissie
(3 juli 1995)
(95/C 311/29)

Betreft: Vrijhandelsverdrag met de Verenigde Staten

Sir Leon Brittan, lid van de Commissie, heeft zich onlangs voorstander getoond van het tot stand brengen van het vrijhandelsakkoord met de Verenigde Staten.

Kan de Commissie mededelen of zij de economische gevolgen die een dergelijke overeenkomst zal hebben voor de landbouwsector van de Gemeenschap, heeft overwogen, aangezien de voorschriften van de gemeenschappelijke marktordening verbieden om vrijhandelsovereenkomsten af te sluiten die niet alle sectoren van de economie omvatten?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**
(7 september 1995)

Sir Leon Brittan heeft nooit gezegd dat hij voorstander is van een vrijhandelsovereenkomst met de Verenigde Staten. Noch hij noch de Commissie is van zins de sluiting van een vrijhandelsovereenkomst met de Verenigde Staten voor te stellen. De Commissie onderzoekt op dit ogenblik de politieke en economische implicaties van diverse concepten aan de hand waarvan de transatlantische economische betrekkingen op middellange en lange termijn nieuw leven kan worden ingeblazen, en een daarvan is een vrijhandelsovereenkomst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1883/95
van Elisabeth Schroedter (V) en
Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 311/30)

Betreft: Hennepeteelt

Kan de Commissie gegevens verstrekken naar aanleiding van de volgende vragen:

- hoeveel hectare hennep is in 1994 in de Lid-Staten van de Europese Unie verbouwd;
- welk gedeelte van dit areaal is in totaal overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1558/93 ⁽¹⁾ verbouwd;
- hoeveel steun verstrekt de Commissie in totaal per hectare aan de afzonderlijke Lid-Staten; hoe hoog is het totale steunbedrag;
- hoeveel controles op de hennepeteelt zijn er overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1164/89, bijlage A ⁽²⁾, uitgevoerd;
- wat waren de resultaten van deze controles?

Is de Commissie voornemens gelijke concurrentievoorwaarden voor de hennepeteelt in de gehele Unie te creëren? (EU-norm voor THC 0,3% — Duitse norm voor THC 0,1%).

Is de Commissie voornemens bijzondere steun te verlenen voor de hennepeteelt in structureel zwakke gebieden, aangezien deze teelt arbeidsintensief is en een veelheid van produkten oplevert?

Is de Commissie voornemens in gebieden van doelstelling 1 en in het kader van Verordening (EEG) nr. 2078/92 ⁽³⁾ en Leader II steun te verlenen voor infrastructuurmaatregelen ter bevordering van de regionale verwerking en afzet van de grondstof hennep?

Is de Commissie voornemens in het kader van de verplichte braaklegging uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽⁴⁾ bijzondere steun te verlenen voor de grondstof hennep op benadeelde arealen?

⁽¹⁾ PB nr. L 154 van 25. 6.1993, blz. 28.

⁽²⁾ PB nr. L 121 van 29. 4. 1989, blz. 4.

⁽³⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 85.

⁽⁴⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(7 september 1995)

Het communautaire hennepareaal bedraagt ongeveer 11 000 ha. Op grond van de gemeenschappelijke marktordening wordt voor 1995/1996 voor vezelvlas en hennep forfaitaire steun ten bedrage van 774,74 ecu/ha toegekend en het totale bedrag van die steun beloopt ongeveer 9 miljoen ecu/jaar. Als gevolg van een herstel van de prijzen is

het communautaire hennepareaal, na een duidelijke daling, in 1994 en 1995 opnieuw toegenomen. Frankrijk is met ongeveer 7 000 ha verreweg de grootste producent in de Gemeenschap, gevolgd door Spanje (1 300 ha), het Verenigd Koninkrijk (1 000 ha), Nederland (900 ha) en Oostenrijk (700 ha).

De steun wordt slechts toegekend als het gehalte aan psychotrope stoffen niet hoger is dan 0,3%. De Commissie overweegt momenteel geen wijziging van dit percentage. De Lid-Staten oefenen controle uit op de gebruikte rassen en delen eventuele onregelmatigheden mee aan de Commissie. Tot nu toe zijn op dat gebied geen specifieke moeilijkheden gemeld aan de Commissie. Toch heeft de Commissie, om eventuele misbruiken te voorkomen, onlangs maatregelen genomen om de controle te verscherpen.

Op grond van de beschikking van de Commissie van 22 maart 1994 tot vaststelling van de selectiecriteria voor investeringen ter verbetering van de verwerking en de afzet van land- en bosbouwprodukten is, in het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90, investeringssteun in de sector vlas en hennep toegestaan voor zover het innoverende investeringen voor andere dan voedingsdoeleinden betreft. Voorts kan alleen steun worden verleend voor moderniseringsmaatregelen waardoor de productiecapaciteit in de betrokken regio niet wordt vergroet.

In doelstelling 1-gebieden kan, in het kader van Leader II, steun worden verleend voor innoverende modelprojecten in de non-foodsector.

Bij de Commissie zijn tot nu toe in het kader van de bedoelde regeling geen steunaanvragen voor de grondstof hennep ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1888/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 311/31)

Betreft: Voltooiing van de weg tussen Skoutari en Kotronas

De voltooiing van de weg tussen Skoutari en Kotronas (department Lakonia), een project dat deel uitmaakte van het eerste communautair bestek, zou een goede zaak zijn voor de verbindingen met heel het oostelijk deel van Mani, dat in feite is afgesneden van de grote stedelijke centra en de hoofdwegen. Na afloop van het eerste communautair bestek werd het project, dat nog niet voltooid was, in aanmerking genomen voor financiering uit hoofde van het tweede communautair bestek, op voorwaarde dat het uiterlijk op 30 september 1995 klaar zou zijn.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om ervoor te zorgen dat het project op bovengenoemde datum voltooid zal zijn en de weg in gebruik kan worden genomen?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(11 september 1995)

Voor de als onderdeel van het communautair bestek (CB) 1989—1993 goedgekeurde maatregelen die niet volledig zijn uitgevoerd in deze programmeringsperiode mag, onder bepaalde voorwaarden, om de projecten operationeel en functioneel te maken, bijstand uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) worden verleend in het kader van het CB voor 1994—1999. Het project waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, is na te zijn onderzocht door het Toezichtcomité goedgekeurd in het kader van het operationeel programma voor de Peloponnesus voor 1994—1999, op voorwaarde dat het wordt uitgevoerd vóór 30 september 1995.

De regionale autoriteiten hebben aangetoond dat het opportuun is via dit programma de nodige werken te financieren om de twee dorpen met elkaar te verbinden. Op een totaal van 11 km moet nog 1,6 km asfaltweg worden aangelegd. De autoriteiten moeten de nodige maatregelen nemen om te waarborgen dat de weg klaar en bruikbaar is op bovengenoemde datum.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1938/95

van **Graham Mather (PPE)**

aan de Commissie

(6 juli 1995)

(95/C 311/32)

Betreft: Discriminerende bepalingen bij de verkoop van onroerend goed in Spanje

Sinds januari 1992 bepaalt de Spaanse wetgeving dat niet-ingezetenen verkopers van onroerend goed in Spanje 10 % van de opbrengst van de verkoop op een rekening van de lokale overheid storten ter dekking voor eventueel verschuldigde belastingen.

Deze bepaling discrimineert niet-ingezetenen omdat er geen soortgelijke bepaling voor Spaanse ingezetenen geldt.

Strookt een dergelijk voorstel wel met de Verdragen en overweegt de Commissie stappen te nemen om aan deze mogelijke distorsie van de handel in onroerend goed binnen de Unie een einde te maken?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(11 september 1995)

De Commissie zou ten eerste willen opmerken dat de inhouding van 10 % door Spanje op verkoop van onroerend

goed door niet-ingezetenen belastingbetalers een zekerheidsstelling ten opzichte van de potentiële belastingplichtigheid van de niet-ingezetenen op het gebied van vermogenswinsten vormt. Het gestorte bedrag kan worden afgetrokken bij de indiening van de belastingaangifte voor de vermogensaanwasbelasting. Indien het ingehouden bedrag hoger is dan de volgens de aangifte te betalen belasting heeft de niet-ingezetene recht op terugbetaling van het verschil.

Zoals het geachte Parlementslid zegt, is deze inhouding niet van toepassing op Spaanse ingezetenen. Zij berust op het feit dat het voor de belastingautoriteiten moeilijk of onmogelijk is dit type belasting te innen zodra de verkoper van een onroerend goed het land heeft verlaten.

Wat de vraag betreft of een dergelijke fiscale behandeling in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, moet de Commissie erop wijzen dat het de Lid-Statens bij de huidige stand van het Gemeenschapsrecht vrij staat om hun nationale regels inzake inkomstenbelasting zo vast te stellen als hun goedgevindt, mits deze stroken met de algemene communautaire bepalingen.

De Commissie ziet niet in, dat de inhouding van 10 % een inbreuk op deze algemene bepalingen kan vormen en is derhalve niet voornemens dienaangaande maatregelen te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1945/95

van **James Provan (PPE)**

aan de Commissie

(6 juli 1995)

(95/C 311/33)

Betreft: Statistiek van het toerisme in de Europese Unie

Kan de Commissie statistieken verstrekken over de periode 1989—1994 van

- a) het aantal arbeidsplaatsen,
- b) de rentabiliteit en
- c) de omzet

in de volgende sectoren van het toerisme in de Europese Unie:

1. accommodatie (bijv. hotels, pensions);
2. catering en receptie;
3. amusement en vorming;
4. reizen en toerisme (bijv. vervoer per vliegtuig e.d.);
5. sport en recreatie?

**Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie
(9 oktober 1995)**

Hoewel er een enorme hoeveelheid gegevens over het toerisme in Europa beschikbaar is, is het erg moeilijk de gestelde vragen adequaat te beantwoorden. De voornaamste reden hiervoor is het feit dat het begrip toerisme moeilijk te definiëren is. Toerisme als economische activiteit is een door de vraag bepaald begrip. Dit houdt bijvoorbeeld in dat de omzet van een amusementsbedrijf bijna nooit duidelijk als omzet uit toerisme kan worden opgevat. Wat belangrijk is, is wie de klanten in het betreffende amusementsbedrijf zijn. Omzet uit toerisme wordt gegenereerd door toeristen. Een amusementsbedrijf kan bijvoorbeeld voor 45 % door plaatselijke bewoners en voor 55 % door toeristen worden bezocht. Deze cijfers kunnen per seizoen dan nog zeer sterk schommelen.

Deze methodologische problemen zijn er de oorzaak van dat het bijzonder moeilijk is enigerlei algemene gegevens over reizen en toerisme te verstrekken. Bovendien wordt bij een bestudering van bepaalde mogelijke toeristische subsectoren duidelijk dat slechts een deel (en soms zelfs een vrij klein deel) als echt toeristisch kan worden aangemerkt.

Op middellange termijn zal de situatie mogelijk verbeteren, aangezien de Commissie een voorstel voorbereidt voor een aanbeveling van de Raad betreffende een uitvoerige methodologie voor de toerismestatistiek. Proefenquête's die momenteel (door de Lid-Staten in samenwerking met Eurostat) in de horecasector worden uitgevoerd, zullen ook tot een grotere vergelijkbaarheid van de gegevens leiden.

Het is moeilijk de gevraagde gegevens over de vijf genoemde groepen activiteiten, zoals „amusement en vorming” en „catering en receptie”, te leveren, aangezien deze indeling niet overeenkomt met die van de belangrijkste nomenclatuur (NACE Rev. 1). Een verdere moeilijkheid is dat de groepen activiteiten elkaar in zeer grote mate overlappen of dat één groep volledig deel uitmaakt van een andere groep.

Wat de indicatoren a), b) en c) betreft, zij vermeld dat het aantal werknemers een standaardindicator is, dat omzetcijfers vaak beschikbaar zijn, maar dat cijfers over de rentabiliteit niet bestaan.

Gegevens over de werkgelegenheid en de omzet in het toerisme worden direct aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Ook wordt een nieuwe publikatie, „Tourism in Europe”, ter informatie toegezonden. Hierin zijn gegevens over recente trends in het toerisme in Europa en een analyse van de toeristenindustrie in elk van de Lid-Staten van de Gemeenschap en de EVA opgenomen.

De Commissie beantwoordt graag eventuele nadere vragen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1947/95
van Christine Crawley (PSE)
aan de Commissie
(6 juli 1995)
(95/C 311/34)**

Betreft: Melk

Ik ontvang brieven van mijn kiezers die bezorgd zijn dat de Commissie het gebruik van het Engelse woord „milk” zodanig wil beperken dat het uitsluitend voor dierlijke produkten mag worden gebruikt. Dit zou betekenen dat produkten zoals kokosmelk en sojamelk niet langer als zodanig kunnen worden aangeduid. Kan de Commissie verklaren wat haar bedoelingen zijn, daar het iedereen duidelijk is dat bijvoorbeeld kokosmelk en sojamelk plantaardige en geen dierlijke produkten zijn?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(31 juli 1995)**

Op grond van Verordening (EEG) nr. 1898/87 van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de bescherming van de benaming van melk en zuivelprodukten bij het in de handel brengen mag het woord „melk” uitsluitend worden gebruikt voor het produkt dat wordt verkregen door het melken van koeien of andere melkdieren. De artikelen 3 en 4 van de verordening voorzien evenwel in een uitzondering waarbij als aanduiding voor zuivelprodukten gebruikte benamingen ook mogen worden gebruikt voor niet-zuivelprodukten indien de precieze aard van deze produkten op grond van traditioneel gebruik duidelijk is, of wanneer duidelijk is dat de benamingen bedoeld zijn om een kenmerkende eigenschap van het produkt te omschrijven.

De Commissie heeft na afloop van de procedure van het Comité van beheer op 28 oktober 1988 Beschikking 88/566/EEG ⁽²⁾ gegeven tot vaststelling van de lijst van benamingen waarvoor deze benaming geldt. Kokosmelk is in deze lijst opgenomen, sojamelk niet.

Na een verzoek van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot de benaming sojamelk, is het Comité van beheer op 16 juni 1994 bijeengekomen om zich nogmaals over deze kwestie te buigen. Het comité heeft bevestigd dat de benaming sojamelk niet mag worden toegevoegd aan de lijst van produkten die, hoewel ze geen zuivelprodukten zijn, toch mogen worden aangeduid met een benaming die naar zuivel verwijst. Alle vertegenwoordigers van de Lid-Staten in het comité, uitgezonderd die van het Verenigd Koninkrijk, hebben zich uitgesproken tegen een eventuele vermelding van sojamelk in de lijst van uitgezonderde produkten. Het lijdt dan ook geen twijfel dat, zelfs wanneer deze kwestie door de Raad opnieuw zou worden gezien, er zeer weinig kans bestaat dat het gebruik van de benaming sojamelk wordt toegestaan.

De Commissie heeft, overeenkomstig artikel 169 van het EU-Verdrag, tegen het Verenigd Koninkrijk een inbreuk-

procedure ingeleid. De Commissie heeft in 1993 een met redenen omkleed advies uitgebracht en zij zal de zaak bij het Hof van Justitie aanhangig maken, tenzij aan de inbreuk een einde wordt gemaakt.

De Regering van het Verenigd Koninkrijk heeft laten weten dat zij maatregelen zal nemen om haar verplichtingen na te komen.

De Commissie is van oordeel dat wie in het Verenigd Koninkrijk met het produkt vertrouwd is, het probleemloos zal herkennen hoewel het woord melk van de verpakking is verdwenen. Bovendien worden de consumenten die het produkt niet kennen, nu behoed voor de verwarring die zou kunnen ontstaan bij verder gebruik van een voor zuivel gereserveerde benaming.

(1) PB nr. L 182 van 3. 7. 1987.

(2) PB nr. L 310 van 16. 11. 1988, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1955/95

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

aan de Commissie

(6 juli 1995)

(95/C 311/35)

Betreft: Restituties van de Europese Unie bij de uitvoer van landbouwprodukten

1. Naar welke landen en landengroepen werd in de afgelopen tien jaar de uitvoer van landbouwprodukten door middel van restituties gestimuleerd?

2. Hoe hoog waren in dezelfde periode de uitvoerrestituties in relatie tot

— de afzonderlijk gestimuleerde produkten per doelland en doellandengroep?

— de afzonderlijke doellanden en doellandengroepen?

— de hoeveelheid gestimuleerde individuele produkten per individueel doelland en doellandengroep?

— de totale hoeveelheid der gestimuleerde individuele produkten in de gehele wereld?

3. Volgens welke criteria wordt de hoogte van de uitvoerrestitutie voor de respectieve produkten en landen bepaald?

4. Stelt de Europese Unie onderzoek in naar de respectieve nationale markten voordat met de uitkering van de betrokken restitutie een begin gemaakt wordt?

5. Op welke wijze evalueert de Unie de gevolgen van de uitvoerrestituties voor de afzonderlijke nationale landbouwmarkten van de doellanden en doellandengroepen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(21 september 1995)

Om te kunnen antwoorden op de gedetailleerde vragen van het geachte Parlements lid, zou de Commissie een uitgebreid en tijdrovend onderzoek moeten verrichten waartoe zij nu niet in staat is, namelijk een echte documentaire en economische studie over de meeste takken van de landbouwprodukten in de Gemeenschap. Zij kan het geachte Parlements lid wel een aantal indicaties geven:

1. Algemene gegevens voor derde landen of groepen derde landen waarnaar landbouwprodukten zijn uitgevoerd met restitutie, zijn opgenomen in de statistische bijlage bij het jaarlijks verslag over de toestand van de landbouw in de Gemeenschap.
2. Het niveau van de restituties weerspiegelt in principe het verschil op het moment van de uitvoer tussen de interne en de wereldmarktprijs. Dit niveau kan dus variëren naar produkt en kan in bepaalde gevallen worden gedifferentieerd naar bestemming.
3. De criteria voor de vaststelling van de restituties verschillen naargelang het produkt en de wijze waarop de restitutie wordt toegekend, hetzij volgens de algemene regeling, hetzij via inschrijving.
4. De Commissie volgt permanent de marktsituatie voor de landbouwprodukten in de Gemeenschap via informatie die regelmatig door de Lid-Staten wordt verstrekt en via gespecialiseerde bronnen voor het bedrijfsleven. Ze volgt ook de situatie op de wereldmarkt. Al deze gegevens zijn onontbeerlijk om de maatregelen voor het beheer van de markten te bepalen, die voor advies zullen worden voorgelegd aan het beheerscomité. De vaststelling van de restitutie maakt deel uit van deze maatregelen.
5. De situatie op de markten in de derde landen kan leiden tot een wijziging van het algemene exportbeleid. Over het algemeen komt dit erop neer dat de restitutie wordt gedifferentieerd volgens de bestemming. Zo kon bijvoorbeeld recentelijk de restitutie voor de export van rundvlees naar West-Afrika met 25 % worden verlaagd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1956/95
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)
aan de Commissie
(6 juli 1995)
(95/C 311/36)

Betreft: Subsidiefraude bij massaveetransport

Op mijn schriftelijke vraag E-761/95 ⁽¹⁾ antwoordde mevrouw Gradin namens de Commissie onder andere dat de Commissie naar aanleiding van berichten van de Lid-Staten ervan uitgaat dat sinds 1990 uitvoerrestituties voor vee-transporten ten bedrage van 45 miljoen ecu onverschuldigd betaald zijn.

Door welke Lid-Staten en in welke omvang zijn deze onrechtmatig uitvoerrestituties betaald?

Zijn de ten onrechte betaalde uitvoerrestituties door de Gemeenschap weer ingevorderd? Hoeveel bedroeg per Lid-Staat en per jaar sinds 1990 het terugbetalingspercentage?

Welke (eventueel strafrechtelijke) consequenties heeft de fraude ten nadele van de Gemeenschap voor de ontvangers van de onrechtmatig uitgekeerde uitvoerrestituties gehad?

⁽¹⁾ PB nr. C 196 van 31. 7. 1995, blz. 46.

Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie
(14 september 1995)

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-761/95 van het geachte Parlements lid en op basis van mededelingen van de Lid-Staten heeft de Commissie het bedrag van de ten onrechte ontvangen uitvoerrestituties voor vee op 45 miljoen ecu geschat. Dit bedrag heeft op de eerste plaats betrekking op Duitsland (ongeveer 44 miljoen ecu) en in beduidend mindere mate op Spanje, Frankrijk en Ierland. Ierland is op dit moment de enige Lid-Staat die alle onverschuldigd betaalde bedragen heeft ingevorderd.

De Commissie wijst erop dat aan de ontvangers van onverschuldigd betaalde restituties naast administratieve sancties ook strafrechtelijke sancties opgelegd kunnen worden. Volgens actuele informatiebronnen van de Commissie worden er in vijf gevallen strafrechtelijke procedures gevoerd (waarvan vier in Duitsland en één in Frankrijk).

Tenslotte merkt de Commissie op dat ze op basis van haar onderzoekresultaten tot een financiële correctie van meer dan 54 miljoen DM heeft besloten in het kader van haar EOGFL-beschikking (Europees Oriëntatie- en Garantie-fonds voor de Landbouw, afdeling Garantie) betreffende de goedkeuring van de rekeningen voor het begrotingsjaar 1991 ⁽¹⁾. Deze correctie houdt verband met de export van vee naar Polen. De Commissie is er zich van bewust dat

Duitsland deze zaak bij het Hof van Justitie aanhangig heeft gemaakt (C-54/95) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 352 van 31. 12. 1994.

⁽²⁾ PB nr. C 137 van 3. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1969/95
van Karl Schweitzer (NI)
aan de Commissie
(8 juli 1995)
(95/C 311/37)

Betreft: Milieu-effectrapportage

In haar antwoord van 16 juni 1995 op schriftelijke vraag E-1226/95 ⁽¹⁾ wijst de Commissie erop dat Oostenrijk zich niet heeft gehouden aan de bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾, omdat voor Oostenrijk een overgangspe-riode van zes maanden werd toegestaan.

Hoeveel projecten vallen in deze overgangsperiode en om welke projecten gaat het hierbij in concreto?

Wanneer kan het resultaat van het onderzoek van de Commissie naar de klachten tegemoet worden gezien?

⁽¹⁾ PB nr. C 222 van 28. 8. 1995, blz. 57.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie
(15 september 1995)

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlements lid gevraagde gegevens omdat de aanvragen voor de projectvergunning volgens Richtlijn 85/337/EEG van de Raad betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten alleen bij de nationale autoriteiten hoeven te worden ingediend. Bovendien zij erop gewezen dat de Lid-Staten op grond van de richtlijn niet verplicht zijn de Commissie informatie te verstrekken over de bedoelde aanvragen.

De Commissie gaat door met het onderzoek van de klachten die door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA zijn ingediend. De Commissie is echter niet in staat aan te geven wanneer dit onderzoek zal worden afgerond. Dit hangt niet alleen af van de complexiteit van elk individueel geval, maar ook van factoren waarop de Commissie geen greep heeft, zoals de termijnen waarop de Lid-Staten of de klagers antwoorden op verzoeken om informatie van de Commissie of de duidelijkheid of relevantie van de door hen verstrekte inlichtingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1971/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
aan de Commissie
(8 juli 1995)
(95/C 311/38)

Betreft: Verwoesting van openbare gebouwen in de gemeente Lefkopiya door aardbevingen

Als onderdeel van de geweldige schade die door de aardbeving met een kracht van 6,6 op de schaal van Richter is aangericht in de streek van Grevena-Kozani, zijn ook de openbare gebouwen van de gemeente Lefkopiya verwoest.

Is de Commissie van oordeel dat de herbouw van deze gebouwen kan worden opgenomen in de herziening van het regionale operationele programma en communautaire steun kan krijgen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
(7 september 1995)

De financiering van openbare kantoorgebouwen valt niet onder de Structuurfondsen van de Gemeenschap.

Voor de restauratie van historische openbare gebouwen die gebruikt worden voor activiteiten i.v.m. regionale economische ontwikkeling (museum, tentoonstellingsruimte voor ambachtelijke producten, enz.), zou na onderzoek eventueel steun uit deze Fondsen kunnen worden toegekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1998/95
van Giulio Fantuzzi (PSE)
aan de Commissie
(8 juli 1995)
(95/C 311/39)

Betreft: Benaming van wijn

Kan de Commissie,

gezien de moeilijkheden bij de regeling van het in de handel brengen van wijn om in de Lid-Staten tot wederzijdse erkenning van de bepalingen inzake de presentatie en etikettering en die inzake de v.q.p.r.d. te komen,

mededelen:

1. of een in een Lid-Staat overeenkomstig de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 823/87 ⁽¹⁾

betreffende de v.q.p.r.d. erkende benaming of deel hiervan kan worden gebruikt voor wijn of wijnproducten die buiten de wijnbouwzone zijn bereid of gebotteld,

2. of er regio's of Lid-Staten zijn waar de benaming van de wijn niet overeenkomt met de wijnbouwzone,
3. welke communautaire en nationale instanties bevoegd zijn voor de controle op de naleving van de voorschriften ter zake,
4. welke communautaire instanties bevoegd zijn om maatregelen te treffen bij overtreding van deze voorschriften door de handelaars?

⁽¹⁾ PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 59.

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(7 september 1995)

Volgens de door het geachte Parlements lid geciteerde verordening worden „in een bepaald gebied geproduceerde kwaliteitswijnen” (v.q.p.r.d.'s) uitsluitend verkregen uit of geproduceerd met binnen het betrokken gebied geogste en verwerkte druiven. De naam van dit gebied of van een kleiner geografisch gebied binnen dat „bepaalde gebied” mag, wanneer hij wordt gebruikt voor een v.q.p.r.d., niet worden gebruikt om producten van de wijnbouwsector aan te duiden die niet afkomstig zijn uit dit gebied en waaraan die naam niet overeenkomstig de geldende nationale en communautaire wetgeving is toegekend. De Raad kan slechts in bepaalde gevallen toestaan dat namen van sommige „bepaalde gebieden” als aanduiding voor tafelwijnen worden gebruikt.

De benaming van een v.q.p.r.d. mag volgens de thans geldende wetgeving voor andere dranken dan wijn worden gebruikt, op voorwaarde dat verwarring wat betreft de aard, oorsprong of herkomst en samenstelling van deze drank volstrekt is uitgesloten. Er wordt gewerkt aan wijzigingen in de communautaire wetgeving om in striktere regels te voorzien.

In geen enkele communautaire verordening is bepaald dat v.q.p.r.d.'s verplicht in het produktiegebied moeten worden gebotteld.

Wat de controle betreft, is in de communautaire wetgeving inzake v.q.p.r.d. bepaald dat elke Lid-Staat moet zorgen voor de controle op en de bescherming van v.q.p.r.d.'s; in Verordening (EEG) nr. 2048/89 met betrekking tot controles in de wijnbouwsector ⁽¹⁾ is evenwel bepaald dat elke Lid-Staat een contactinstantie moet aanwijzen voor de toepassing van de controles in de wijnbouwsector, en met name de controle op de aanduiding en de presentatie van producten van de wijnbouwsector.

De lijst van de contactinstanties in de Lid-Staten en bij de Commissie wordt in het *Publikatieblad van de Europese*

Gemeenschappen ⁽²⁾ gepubliceerd en periodiek bijwerkt.

⁽¹⁾ PB nr. L 202 van 14. 7. 1989.

⁽²⁾ PB nr. C 61 van 10. 3. 1992 en PB nr. C 203 van 27. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1999/95

van **Sérgio Ribeiro** (GUE/NGL)

aan de Commissie

(8 juli 1995)

(95/C 311/40)

Betreft: De sociaal-economische situatie in Cebolais de Cima/Retaxo (Castelo Branco — Portugal)

De sociaal-economische situatie in Cebolais de Cima/Retaxo, gemeente en provincie Castelo Branco in Portugal, kan als voorbeeld dienen. Als klein centrum van wollenstoffenindustrie, met tradities die teruggaan tot het einde van de 19e eeuw, de enige industrieactiviteit in het gebied met ongeveer 1 000 werknemers, ondervindt de streek grote moeilijkheden die het voortbestaan van 15 bedrijven op het spel zetten.

De problemen zijn voornamelijk het gevolg van de vermindering van de vraag door de conjunctuurdaling en de concurrentie door dumpingpraktijken, te grote voorraden, bankleningen met hoge renten en zonder enige rentesubsidie voor het MKB om te voldoen aan verplichtingen die door anderen zijn opgegeven, ontbreken van steunmaatregelen wegens slechts voorlichting, alsmede verouderde beheermethoden die echter vasthouden aan waarden als de „goede naam” en de sociale samenleving.

Ondanks de overtuiging van de ondernemers dat de situatie conjunctureel en overkomelijk is met maatregelen ad hoc zoals de „lay-off”-wetgeving, kan de traditionele en levensvatbare industrieactiviteit verdwijnen ten gevolge van de structuurproblemen en de financiële teruggang, met ernstige sociale gevolgen en ontvolking in meerdere gebieden van het land.

Kan de Commissie, overwegende dat dit geval een voorbeeld is van de situatie in de textielsector — Retex, GATT en specifiek steunprogramma voor de Portugese textielindustrie —, de moeilijkheden bij het MKB, regionale problemen en de economische en sociale cohesie, vertraging bij de toewijzing van kredieten en de geringe informatie die voor het MKB toegankelijk is, mededelen of het niet zeer wenselijk zou zijn een onderzoek in te stellen en met behulp van de regionale en nationale Portugese autoriteiten te trachten een voorbeeldig steunprogramma op touw te zetten en te stimuleren?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie

(11 september 1995)

De door het geachte Parlementslid verstrekte informatie over de sociaal-economische toestand in Cebolais de Cima, Castelo Branco, lijkt erop te wijzen dat deze regio te kampen heeft met een aantal problemen zoals die welke men juist via het communautair initiatief Retex en het specifiek steunprogramma voor de Portugese textielindustrie wil aanpakken.

In het kader van de verordeningen betreffende de steunmaatregelen van de communautaire Structuurfondsen is het, op grond van de partnerschapsvoorschriften, in eerste instantie de taak van de nationale autoriteiten om vast te stellen welke projecten communautaire steun verdienen.

De Commissie zal echter niet nalaten de Portugese autoriteiten te wijzen op de situatie in het betrokken gebied, zodat de geconstateerde problemen in hun algemene context kunnen worden gezien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2005/95

van **John Corrie** (PPE)

aan de Commissie

(8 juli 1995)

(95/C 311/41)

Betreft: Betalingsregeling voor bouwland

Is het de Commissie bekend dat sommige Lid-Staten nagaan of het al dan niet noodzakelijk of passend is milieuvorwaarden te koppelen aan land in het kader van een betalingsregeling voor bouwland? Kan zij aangeven om welke Lid-Staten het hier gaat?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(7 september 1995)

Op grond van Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad ⁽¹⁾ tot instelling van een steunregeling voor producenten van akkerbouwgewassen moeten de Lid-Staten alleen voor braakgelegde grond milieumaatregelen toepassen. In de verordening wordt de Lid-Staten niet de verplichting opgelegd of toegestaan aan de betaling van de compensatiebedragen milieuvorwaarden te koppelen.

De Commissie is er niet van op de hoogte dat in de Lid-Staten zou worden gewerkt aan milieuvorwaarden voor grond waarvoor de regeling inzake compensatiebedragen voor akkerbouwgewassen geldt.

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2007/95**van John Corrie (PPE)****aan de Commissie***(8 juli 1995)**(95/C 311/42)**Betreft:* Betalingen van landbouwsubsidies

Ziet de Commissie gevolgen voor de onlangs bereikte GATT-overeenkomst indien sommige Lid-Staten unilateraal besluiten milieuvorwaarden te koppelen aan betalingen van landbouwsubsidies?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 september 1995)

De Commissie is van mening dat de Lid-Staten niet unilateraal mogen beslissen milieuvorwaarden te verbinden aan door de Gemeenschap in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid toegekende subsidies. In verschillende verordeningen van de Raad waarbij gemeenschappelijke marktordeningen zijn ingesteld, zijn dergelijke machtigingen verleend (zie bijv. artikel 5, onder d), van Verordening (EEG) nr. 3013/89 (schape- en geitenvlees ⁽¹⁾, artikel 4 onder g), lid 4 bis, van Verordening (EEG) nr. 804/68 ⁽²⁾ (melk) en artikel 7, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 (compensatiebedragen voor akkerbouwgewassen) ⁽³⁾).

De Instellingen van de Gemeenschap beslissen of de Lid-Staten milieuvorwaarden mogen stellen voor de toekenning van premies van de Gemeenschap. Uiteindelijk is het de taak van de Commissie ervoor te zorgen dat de Lid-Staten geen ongeoorloofde voorwaarden verbinden aan de betaling van premies. Het is ook de taak van de Commissie erop toe te zien dat de door de Gemeenschap bij de GATT-overeenkomst aangegane verplichtingen worden nageleefd, maar er is geen direct verband tussen beide zaken.

⁽¹⁾ PB nr. L 289 van 7. 10. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968.

⁽³⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2027/95**van Klaus Rehder (PSE)****aan de Commissie***(12 juli 1995)**(95/C 311/43)**Betreft:* Vermindering van de handelsbelemmeringen in de GATT

De GATT-overeenkomst bepaalt dat bij de uitvoer naar derde landen van goederen die niet in bijlage II van de overeenkomst worden vermeld, niet voor het eindproduct (bijv. vruchtenyoghurt) doch voor elk van de ingrediënten daarvan (bijv. witte suiker, vruchten, melk) een vergunning moet worden afgegeven. Daar al deze produkten op verschillende wijze worden toebeleid, veroorzaakt dit heel wat rekenwerk. Indien de verkochte hoeveelheid groter of kleiner is dan voorzien, variëren ook de respectieve hoeveelheden waarvoor een vergunning werd aangevraagd.

Welke mogelijkheden ziet de Commissie om de handelsbelemmeringen en de bureaucratische rompslomp tot een redelijke mate te beperken?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(12 september 1995)

De in de Uruguay-Ronde bereikte overeenkomst omvat geen kwantitatieve beperkingen van de uitvoer van niet onder bijlage II van het EG-verdrag vallende verwerkte landbouwprodukten.

Gezien de grote verscheidenheid van die produkten is het onmogelijk kwantitatieve beperkingen voor in die vorm geëxporteerde landbouwprodukten vast te stellen en te controleren. Aangezien in een groot aantal van dergelijke produkten verschillende basislandbouwprodukten zijn verwerkt, bestaat immers het risico van dubbele telling. Om die reden heeft de Gemeenschap er zich uitsluitend toe verbonden een bepaalde maximumbegroting niet te overschrijden. Dit houdt in dat de uitgaven voor uitvoerrestituties voor landbouwprodukten die in de vorm van niet in bijlage II genoemde produkten worden uitgevoerd, tijdens een bepaald begrotingsjaar een vastgesteld bedrag niet mogen overschrijden.

In de periode van 16 oktober 1995 tot 15 oktober 1996, het eerste begrotingsjaar dat deze verbintenis in acht moet worden genomen, mogen in het kader van de WHO-overeenkomst (Wereldhandelsorganisatie) in het totaal voor 646 miljoen ecu uitvoerrestituties worden verleend, een bedrag dat in 2 000 tot 366 miljoen ecu moet zijn gedaald.

Er zijn momenteel uitvoervergunningen of -certificaten vereist voor de uitvoer van niet onder bijlage II vallende produkten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2030/95**van Gerhard Botz (PSE)**

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 311/44)

Betreft: Interregionale afzet van produkten als criterium voor steun uit het EFRO, met name op het platteland

Om in aanmerking te komen voor steun uit het EFRO is de interregionale afzet van produkten van het KMB een belangrijk criterium. Maar juist op het platteland vindt men zeer kleine, dikwijls ambachtelijk georiënteerde ondernemingen, die hun produkten alleen in de regio zelf kunnen afzetten. Dit geldt met name voor gebieden van doelstelling 1.

Daarom is deze voorwaarde voor de steunverlening contraproductief gebleken, omdat uiterst belangrijke stimulansen aldus niet ten gunste van een diversifiëring op het platteland kunnen worden ingezet.

Is de Europese Commissie zich bewust van dit probleem en wat wordt er gedaan om hier verandering in te brengen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies

namens de Commissie

(20 september 1995)

De Commissie is zich bewust van de problemen die de praktische toepassing door de Duitse autoriteiten van het criterium inzake het „primaire effect” (het voor produktieve investeringen geldende ontvankelijkheids criterium dat hierin bestaat dat produkten moeten worden afgezet buiten de regio waar het betrokken bedrijf is gevestigd) kan veroorzaken, met name voor het midden- en kleinbedrijf en de ambachtelijke sector. Deze kwestie is met de Duitse autoriteiten besproken bij de onderhandelingen over het communautaire bestek (CB) 1994—1999.

De regeling voor acties van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) voorziet niet in een dergelijk ontvankelijkheids criterium en het gaat ook niet om een strategie die algemeen wordt toegepast in het kader van het regionale beleid van de Gemeenschap. Dit criterium is echter wel van invloed op de EFRO-steun aan het midden- en kleinbedrijf en de ambachtelijke sector voor zover het gaat om medefinanciering door het EFRO van de gemeenschappelijke taak op het gebied van de verbetering van de regionale economische structuur (Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur) in de nieuwe deelstaten.

Met betrekking tot de situatie in plattelandsgebieden kan het volgende worden gezegd:

- het EFRO vult de steunverlening van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) aan wat het streven naar diversificatie op het platteland betreft. Het is in de eerste plaats het EOGFL

dat tot taak heeft deze diversificatie te bevorderen. Het criterium inzake het „primaire effect” geldt niet voor de EOGFL-steun;

- de flexibiliteitsclausule die in het CB voor de nieuwe deelstaten is opgenomen, biedt deze deelstaten de mogelijkheid de EFRO-steun te scheiden van de gemeenschappelijke taak. Enkele van de nieuwe deelstaten hebben dit reeds gedaan en één ervan staat op het punt het te doen, met name om steun te kunnen verlenen voor zeer kleinschalige activiteiten die niet voldoen aan het criterium inzake het „primaire effect”;
- in het nieuwe kaderplan voor de gemeenschappelijke taak voor de periode 1995—1999 is het criterium inzake het „primaire effect” aanzienlijk afgezwakt, waardoor veel kleine of ambachtelijke bedrijven die in het verleden niet in aanmerking zouden zijn gekomen, nu wel aan de steuncriteria zullen voldoen.

In het algemeen kan worden gesteld dat het criterium inzake het „primaire effect” nu in mindere mate een probleem vormt dan in de eerste programmeringsperiode (1991—1993) het geval was.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2031/95**van José Happart (PSE)**

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 311/45)

Betreft: Hormoongebruik in de Amerikaanse veeteelt

Op 1 juli a.s. zullen nieuwe regels voor het gebruik van hormonen in de veeteelt van kracht worden. De Amerikanen oefenen een sterke druk uit en beroepen zich daarbij op de wetenschap.

Is de Commissie zich van haar verantwoordelijkheid te dezen bewust?

1. Wat denkt zij van de eerbiediging van de mening van de consumenten in de Europese Unie en de Verenigde Staten?
2. Wat denkt zij van de bescherming van de menselijke gezondheid en het welzijn der dieren?
3. Wat denkt zij van de inkomensderving van de Unieproducenten en vooral van de Belgische, die in de media zwart gemaakt worden, die iedereen over dezelfde kam scheren, terwijl ondertussen de VS hormoonvlees blijven uitvoeren?
4. Welke vergeldingsmaatregelen zullen er overeenkomstig de GATT-akkoorden tegen de VS genomen worden die de nieuwe regels reeds op losse schroeven zetten?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 september 1995)

Ook na de inwerkingtreding van de WTO-overeenkomsten die bij de Uruguay-Ronde zijn gesloten ten aanzien van technische handelsbelemmeringen en sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden blijft de Gemeenschap ten volle verantwoordelijk wat betreft de vaststelling van maatregelen met het oog op de bescherming van de volksgezondheid en de gezondheid van haar veestapel en maatregelen voor het welzijn van dieren en moet zij rekening houden met de mening van de consumenten, met name bij het doen van voorstellen voor verordeningen van de Raad ⁽¹⁾ die een duidelijke verscherping beogen van de verbodsbepalingen en de controlemaatregelen m.b.t. het gebruik van hormonen in de veeteelt.

De Commissie staat gunstig tegenover de verscherping van de controles door de Belgische autoriteiten, meer in het bijzonder gedurende deze laatste maanden. Alleen een aanpak waarbij dergelijke controles worden verricht en de producenten zelf inspanningen leveren, kan de reputatie van het Belgisch vlees in stand houden. Wat de invoer uit derde landen betreft, is bij Richtlijn 88/146/EEG ⁽²⁾ de invoer van dieren waaraan anaboliserende stoffen zijn toegediend, en van vlees van die dieren verboden.

De Commissie werkt aan de voorbereiding van een wetenschappelijke conferentie te Brussel voor eind november 1995. Deze conferentie zal de mogelijkheid bieden tot een grondig onderzoek van alle wetenschappelijke aspecten in verband met het gebruik van groeibevorderende stoffen in de veeteelt. De Commissie is zich bewust van de belangstelling van het Parlement voor dit onderwerp en zal zeker vertegenwoordigers van het Parlement uitnodigen om aan de conferentie deel te nemen.

De Commissie zal de belangen van de Gemeenschap behartigen, met name als dat nodig is in het kader van de WTO.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 441 def.

⁽²⁾ PB nr. L 70 van 16. 3. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2032/95

van José Happort (PSE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 311/46)

Betreft: Drugscontrole

De illegale handel in de drug extasy, die vooral op jongeren gericht is, vormt een dringend probleem.

1. Beschikt de Commissie over gegevens betreffende de oorsprong en de samenstelling van de drug extasy?
2. Hoe is het mogelijk dat deze drug op sommige plaatsen zoals dancings, fitness-centers, scholen e.d. vrijelijk verkocht kan worden?
3. Welke initiatieven heeft het Europese Drugwaarnemingscentrum genomen om gezamenlijk met Europol de illegale verkoop van het produkt in de greep te krijgen en er een eind aan te maken?
4. Wat wordt er gedaan om het netwerk te ontmantelen?
5. Wat wordt er gedaan om de verdere verbreiding van het produkt te verhinderen?
6. Is er enig onderzoek verricht naar de drugswetgeving in de Lid-Staten der Unie?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(19 september 1995)

De Commissie beschikt niet over gegevens betreffende de oorsprong en de samenstelling van het verdovende middel „extasy”. De bestrijding van de produktie, handel en verkoop van verboden drugs behoort tot de bevoegdheid van de Lid-Staten. In elk geval is de verkoop van dit verdovende middel in geen enkele Lid-Staat legaal.

Het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving is belast met de informatie op het gebied van drugs en heeft geen bevoegdheden op het gebied van de bestrijding van de illegale handel in drugs. Daarvoor is de Europese Drugsunit/EDU en het toekomstige Europol zelf bevoegd. Binnen de grenzen van hun respectieve bevoegdheden is het Waarnemingscentrum voor drugs niettemin gehouden volgens de bepalingen van zijn basisverordening met Europol samen te werken.

Bij de bestrijding van drugs kan de Commissie op politieel en repressief gebied niet handelend optreden, aangezien deze aspecten worden geregeld in artikel K.1.9 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, dat geen enkel recht van initiatief aan de Commissie toekent. Haar bevoegdheden liggen op het terrein van de coördinatie van preventiemaatregelen, overeenkomstig artikel 129 van het EG-Verdrag betreffende de volksgezondheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2037/95**van Christa Kläß (PPE)****aan de Commissie***(12 juli 1995)**(95/C 311/47)*

Betreft: Gelijktelling van academische titels in de Europese Unie

In Duitsland is de omzetting van enkele Europese academische titels in de Duitse vorm momenteel uitgesloten. Zo kan bijvoorbeeld de Franse doctortitel in Duitsland uitsluitend in de originele vorm worden gevoerd, de Duitse afkorting „Dr.” is niet toegestaan. Dit leidt tot een aanzienlijke discriminatie van Duitse wetenschapsbeoefenaren die hun universitaire studie in het buitenland hebben voltooid. Bovendien heeft het een remwerking voor de mobiliteit van jonge studenten en is het niet bevorderlijk voor het denkbeeld van een samengroeïend Europa in de wereld van onderzoek en beroep.

Heeft de Commissie in verband met de activiteiten welke voortvloeien uit haar mededeling over de academische en professionele erkenning van academische en vakdiploma's ⁽¹⁾ ook plannen voor de gelijktelling van academische titels in de Europese Unie?

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 596.

Antwoord van de heer Monti**namens de Commissie***(11 september 1995)*

De Commissie is onlangs geweest op de moeilijkheden die Duitse onderdanen ondervinden bij het in Duitsland voeren van een doctorstitel die is behaald in een andere Lid-Staat. Alle inwoners van de Gemeenschap die hun universitaire titel hebben behaald in een andere Lid-Staat en deze in Duitsland willen voeren, kunnen overigens te maken krijgen met dezelfde belemmeringen. De Duitse wetgeving voorziet weliswaar in de mogelijkheid om in andere Lid-Staten verkregen titels te voeren, maar kent te dien aanzien bijzondere voorwaarden. Allereerst moet formeel een voorafgaand verzoek tot toestemming worden ingediend bij de bevoegde instanties. Vervolgens leiden, nadat deze toestemming is verleend, de regels met betrekking tot het voeren van de titel tot een uitdrukkelijk onderscheid tussen de Duitse en de in andere Lid-Staten behaalde titels.

Het Hof van Justitie heeft reeds een uitspraak kunnen doen in een vergelijkbare zaak ⁽¹⁾. Hierbij ging het erom de verenigbaarheid met het Gemeenschapsrecht te beoordelen van een wet van een Lid-Staat die een voorafgaande toestemming voorschreef voor het voeren van een universitaire titel op het eigen grondgebied, die een van zijn eigen onderdanen had behaald in een andere Lid-Staat. Het Hof kwam tot de conclusie dat op deze situatie het Gemeenschapsrecht van toepassing is. De Lid-Staten blijven in beginsel bevoegd om de voorwaarden vast te stellen voor het voeren van een titel op hun grondgebied. Zij kunnen in het

bijzonder een procedure instellen van het verlenen van administratieve vergunningen voorafgaand aan het gebruik van een titel. Het Gemeenschapsrecht stelt echter grenzen aan het uitoefenen van deze bevoegdheid; zo mag in geen geval afbreuk worden gedaan aan het daadwerkelijke gebruik van een fundamentele vrijheid, zoals het vrije verkeer van werknemers of de vrijheid van vestiging. Iedere nationale maatregel betreffende voorwaarden voor het voeren van een universitaire titel die werd behaald in een andere Lid-Staat die, zelfs indien deze zonder discriminatie wegens nationaliteit wordt toegepast, een beperking inhoudt van het gebruik van de door het Verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden door de burgers van de Europese Unie, is verboden.

Het lijkt er dus op dat de Duitse autoriteiten het voeren van een in een andere Lid-Staat behaalde titel aanvaarden, maar dat de enige in dit geval toegestane afkorting verschilt van die welke mag worden gevoerd door personen die hun titel aan een Duitse universiteit hebben behaald. Op deze manier lijkt bij het gebruik van titels een onderscheid te worden gemaakt tussen de personen die hun diploma in Duitsland hebben behaald en de anderen. De eerstgenoemde zouden hierdoor een voordeel op de arbeidsmarkt kunnen hebben. Dit zou concrete gevolgen kunnen hebben voor het verkrijgen van toegang tot of het slagen in een beroep. Daarom is de Commissie voornemens de Duitse overheid aan te schrijven om zo haar kant van de zaak te vernemen.

Wat de mededeling over de erkenning van academische en vakdiploma's betreft, wacht de Commissie de reacties van de verschillende communautaire Instellingen en belanghebbende af alvorens te overwegen welke maatregelen getroffen zouden kunnen worden. De fase van raadpleging heeft een aanvang genomen.

⁽¹⁾ HvJEG, 31. 3. 1993, Dieter Kraus/Land Baden-Württemberg, zaak C-19/92.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2043/95**van Hugh Kerr (PSE)****aan de Commissie***(12 juli 1995)**(95/C 311/48)*

Betreft: De grondrechten van EU-burgers

Alle nationale regeringen en parlementsleden en de EP-leden in de Europese Unie zijn op democratische wijze gekozen door de burgers die ze moeten vertegenwoordigen, en niet door commerciële belangen.

Kan de Commissie gezien dit feit bevestigen dat de Unie is opgericht ten behoeve van haar burgers en dat hun grondrechten daarom voorrang moeten hebben boven die van gevestigde commerciële belangen?

Kan zij haar antwoord met voorbeelden toelichten?

Kan zij aangeven waar dit rechtsfeit wordt bevestigd, vastgelegd of verondersteld in het Verdrag van Rome of het Verdrag van Maastricht?

Kan zij toezeggen dat een dergelijke bepaling duidelijk opgenomen zal worden in het verdrag dat voort zal komen uit de Intergouvernementele Conferentie in 1996, als ze op dit moment ontbreekt in de tekst van bovengenoemde Verdragen?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(20 september 1995)

De opgave van de totstandbrenging van Europa is gegrondvest op democratie en grondrechten. De preambule van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) herinnert de Lid-Staten aan hun gehechtheid aan de beginselen van vrijheid, democratie en eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden en van de rechtsstaat. Bij dit Verdrag is een nieuw artikel F.2 toegevoegd, dat als volgt luidt:

„De Unie eerbiedigt de grondrechten, zoals die worden gewaarborgd door het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zoals zij uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de Lid-Staten voortvloeien, als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht.”

Een andere directe verwijzing naar de mensenrechten in het VEU ligt besloten in het vereiste dat de aangelegenheden op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, genoemd in artikel K.1, behandeld worden met eerbiediging van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 1950 en het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 1951.

Vele bepalingen in het EG-Verdrag hebben betrekking op de rechten van het individu (bijv. in de artikelen 2, 6, 48, 51, 52, 57, 117, 118, 119, 123). De burgerschapsrechten, opgesomd in de artikelen 8 tot en met 8 E van het VEU, combineren vrijheden die lange tijd de grondslag vormden van het EG-Verdrag (vrijheid van verkeer en vrijheid van vestiging) met nieuwe rechten (het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen en verkiezingen voor het Europees Parlement, diplomatieke en consulaire bescherming).

Bovendien heeft het Hof van Justitie in zijn jurisprudentie reeds langs tijd geleden in de eerste plaats beslist dat de grondrechten geïncorporeerd zijn in algemene rechtsbeginselen, die het Hof overeenkomstig artikel 164 van het EG-Verdrag moet handhaven, en in de tweede plaats dat in het geval van een conflict tussen voorschriften van afgeleid recht en algemene rechtsbeginselen, de laatste voorrang hebben.

Al deze bepalingen tonen aan, dat de grondrechten in de rechtsorde van de Gemeenschap gemeenschappelijke basis-

waarden en normen vertegenwoordigen, die door de Verdragsbepalingen en het afgeleide recht moeten worden geëerbiedigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2046/95

van **Sebastiano Musumeci (NI)**

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 311/49)

Betreft: Betere bescherming tegen en fyto-sanitaire controle op parasieten van citrusvruchten

In Italië is ten gevolge van de invoer van citrusvruchten uit Spanje een nieuwe parasiet van citrusvruchten (*Phyllocnistis citrella*) verschenen die vooral in Sardinië is vastgesteld. Deze parasiet, die zeer moeilijk te bestrijden is, is een van de fytofagen die is opgenomen in de bijlagen bij de communautaire richtlijnen inzake de introductie van voor planten schadelijke organismen.

Moet de Commissie de Lid-Staten — in dit geval Spanje — niet aansporen om meer fyto-sanitaire controle uit te oefenen op nationale produkten, maar ook aan de grenzen op produkten die worden ingevoerd van buiten de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(12 september 1995)

De Commissie is op de hoogte van de schade die *Phyllocnistis citrella* (sinaasappelschilboorder) in bepaalde citrus-teeltgebieden van de Gemeenschap veroorzaakt heeft.

Deze parasiet, die erg is verspreid in het Middellandse-Zeegebied, wordt onder andere met de wind meegevoerd. De aanbevolen fyto-sanitaire maatregelen zijn behandeling met insecticide, hygiëne op de percelen en een doordachte bestrijding. Organisatie van dergelijke maatregelen is de taak van de plaatselijke fyto-sanitaire diensten. Daarom en in tegenstelling tot wat in de vraag is vermeld, worden deze parasieten niet beschouwd als schadelijke organismen waarvoor quarantainevoorschriften gelden en worden zij niet genoemd in Richtlijn 77/93/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen en tegen de verspreiding ervan binnen de Gemeenschap.

De Commissie is niettemin bereid om de Lid-Staten attent te maken op dit probleem, om zo de reeds bestaande maatregelen te verbeteren.

⁽¹⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2056/95

van Anna Terrón i Cusí (PSE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 311/50)

Betreft: Positieve discriminatie bij de Commissie

De heer Van den Broek, lid van de Commissie, heeft in zijn antwoord op de schriftelijke vragen P-1338/95 en P-1339/95 ⁽¹⁾ bevestigd dat in de loop van 1995 slechts twee vrouwen zich hebben aangemeld als kandidaat voor 33 posten van delegatiehoofd voor delegaties van de Commissie in derde landen.

Kan de Commissie mededelen:

1. of eventueel een van deze twee vrouwen inderdaad de post van delegatiehoofd heeft ontvangen;
2. of zij inderdaad de positieve discriminatie toepast in geval kandidaten dezelfde verdiensten hebben?

(¹) PB nr. C 213 van 17. 8. 1995, blz. 52.

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(21 september 1995)

In het kader van het rouleringssysteem 1995 van de delegatiehoofden, hebben zich 34 ambtenaren uit de vestigingsplaats van de Commissie, waarvan 2 vrouwen, kandidaat gesteld voor 33 leidinggevende functies bij delegaties.

Van deze 33 posten werden er 29 bezet in het kader van de mobiliteit van de delegatiehoofden. Slechts 4 posten werden via overplaatsing van ambtenaren uit de vestigingsplaats bezet. De 2 vrouwelijke kandidaten kwamen niet in aanmerking, omdat de voorkeur gegeven werd aan kandidaten met ervaring bij delegaties of de vereiste praktijkervaring.

De Commissie schenkt een bijzonder positieve aandacht aan kandidaatstellingen van vrouwen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2066/95

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 311/51)

Betreft: Begrotingspost A-182

Op de begroting van de Unie voor 1995 staat onder begrotingspost A-182 een bedrag voor de sociale betrekkingen tussen de leden van het personeel.

Kan de Commissie mededelen waarvoor deze begrotingspost wordt gebruikt en in het verleden werd gebruikt? Kan zij een gedetailleerd antwoord geven voor de uitgaven in het begrotingsjaar 1994 of, indien onmogelijk, voor het recentst mogelijke jaar?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(20 september 1995)

Begrotingslijn A-182 „Sociale betrekkingen tussen de leden van het personeel” dient ter dekking van de uitgaven voor een gedeelte van de exploitatiekosten van de personeelsfoyer, acties van culturele aard, subsidies voor personeelsverenigingen, onderhoud van voorzieningen voor sportbeoefening en aanvulling van de sportartikelen, alsmede ter dekking van initiatieven ter bevordering van sociale contacten tussen personeelsleden van verschillende taalkundige en culturele achtergrond, waarbij deze laatste twee acties van interinstitutionele aard zijn.

De bedragen van deze toewijzing en het gebruik ervan zijn de laatste jaren constant gebleven. Een gedetailleerde lijst van de acties die ten laste komen van begrotingslijn A-182 wordt rechtstreeks toegezonden aan het geachte Parlementslid, alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2067/95

van Philippe De Coene (PSE)

aan de Commissie

(7 juli 1995)

(95/C 311/52)

Betreft: Ongelijke concurrentievoorwaarden bij invoering van teleshopping in Vlaanderen

De tv-zender VT 4 heeft aangekondigd vanaf 21 augustus aanstaande haar Vlaamse kijkers teleshopping aan te bieden. Vermits VT 4 een tv-zender is naar Brits recht, die krachtens de richtlijn „tv zonder grenzen” op de Vlaamse kabel is toegelaten, is de Britse regelgeving van toepassing en is teleshopping binnen het reclamepakket toegelaten.

De Vlaamse wetgeving verbiedt de in Vlaanderen gevestigde tv-zenders teleshopping aan te bieden, zodat er oneerlijke concurrentie optreedt ten aanzien van VTM en BRTN.

Kan de Commissie aanvaarden dat de Vlaamse overheid, met het oog op het verhinderen van de ongelijke concurrentie, tijdelijk een moratorium uitvaardigt op de toelating tot het aanbieden van teleshopping, teneinde haar eigen wetgeving overeenkomstig de richtlijn „tv zonder grenzen” aan te passen en het aanbieden van teleshopping voor de Vlaamse tv-zenders mogelijk te maken?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(4 augustus 1995)

Bij artikel 18 van Richtlijn 89/552/EEG⁽¹⁾ „Televisie zonder grenzen” worden de teleshoppinguitzendingen toegestaan, mits zij niet meer dan één uur per dag in beslag nemen. Bovendien kunnen de Lid-Staten op grond van artikel 20 van deze zelfde richtlijn voor wat betreft de televisie-uitzendingen die uitsluitend voor het nationale grondgebied zijn bestemd en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks in een of meerdere andere Lid-Staten kunnen worden ontvangen, soepeler voorwaarden vaststellen, met name voor teleshopping. VTM bijvoorbeeld bevindt zich in het toepassingsgebied van artikel 20.

Op basis van gegevens van de Commissie overweegt het VT 4-kanaal, dat onder de bevoegdheid van het Verenigd Koninkrijk valt, op grond van zijn vestiging in deze Lid-Staat uitsluitend een teleshoppingprogramma van een totale duur van 20 minuten per dag uit te zenden. Bij gebrek aan andersluidende gegevens lijkt dit project derhalve in overeenstemming te zijn met het bij Richtlijn 89/552/EEG ingevoerd juridisch kader.

Geen enkele, al dan niet voorlopige, maatregel van schorsing van uit een andere Lid-Staat afkomstige uitzending is toegestaan uit hoofde van artikel 2 van Richtlijn 89/552/EEG, met uitzondering van de bij deze richtlijn ingevoerde voorziening om minderjarigen te beschermen (artikel 22, juncto artikel 2, lid 2).

Om deze redenen kan niet worden toegestaan dat de Vlaamse autoriteiten een moratorium instellen voor de teleshoppingdiensten die niet onder hun bevoegdheid vallen, om hun eigen wetgeving voor dit aspect aan te passen.

Bovendien kan oneerlijke concurrentie op zich, rekening houdend met het Gemeenschapsrecht, een dergelijke maatregel niet rechtvaardigen, in het bijzonder wanneer het aan de in Vlaanderen gevestigde kanalen opgelegd verbod geen teleshopping uit te zenden, een gevolg is van het door de Vlaamse Gemeenschap ingevoerde regeling. Voorts kunnen, feitelijk gezien, de bepalingen van het Gemeenschapsrecht niet tot de oneerlijke concurrentie leiden waarop het geachte Parlementslid doelt. VTM zou namelijk heel goed voor meer dan één uur per dag teleshoppingprogramma's kunnen uitzenden, uit hoofde van de bij artikel 20 van Richtlijn 89/552/EEG ingevoerde regeling. Aangezien BRTN door de Nederlandse kabel wordt overgenomen, zou BRTN zich, uit hoofde van de bepalingen van de richtlijn, tot de grens van één uur per dag moeten beperken. Rekening houdend met zijn financiering uit het kijkgeld en derhalve het ontbreken van reclame in zijn programma's zou dit voor BRTN niet tot een concurrentieprobleem moeten leiden.

Tenslotte wijst de Commissie erop dat haar voorstel een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 89/552/EEG⁽²⁾ enerzijds vaststelt het plafond van 1 tot 3 uur per dag op te trekken voor de kanalen die zich niet uitsluitend aan teleshopping wijden, en anderzijds iedere uurbepanking voor de kanalen die zich uitsluitend aan teleshopping wijden op te heffen. Dit

voorstel wordt momenteel in het Parlement en de Raad onderzocht.

⁽¹⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 86.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2091/95

van **Odile Leperre-Verrier (ARE)**

aan de Commissie

(18 juli 1995)

(95/C 311/53)

Betreft: Veredeling van de raskenmerken van het paard

Kan de Commissie mededelen welke steun zij verleent voor de veredeling van de raskenmerken van het paard, en of zij subsidies verleent voor de organisatie van Europese manifestaties op dit gebied (races, concours hippiques, shows)?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 september 1995)

Uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie, kan steun voor de paardenfokkerij worden toegekend in het kader van de ontwikkeling van alternatieve produktietakken op landbouwbedrijven. Precieze gegevens over de betrokken bedragen zijn er niet. Wat Ierland betreft, heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan een aantal maatregelen om de fokkerij en de afzet van andere paarden dan volbloeden (exclusief renpaarden) te verbeteren. Deze maatregelen maken deel uit van een operationeel programma inzake landbouw, plattelandsontwikkeling en bosbouw voor de periode 1994—1999.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2093/95

van **Mihail Papayannakis (GUE/NGL)**

aan de Commissie

(18 juli 1995)

(95/C 311/54)

Betreft: Prijzen van nieuwe medicijnen

Gedurende de 1664e zitting van de Raad en van de ministers van Volksgezondheid (Brussel, 27 mei 1993) hadden de Raad en de ministers van Volksgezondheid een gedachtenwisseling naar aanleiding van een door het Deense Voorzitterschap voorgelegde nota betreffende de overdreven hoge prijzen van medicijnen en nieuwe producten⁽¹⁾ en toonden zich daarbij tevreden over het voorstel van de Commissie om een grondig onderzoek naar deze kwestie in te stellen.

Zou de Commissie,

gegeven het feit dat:

- die nieuwe medicijnen vaak een monopoliepositie genieten op de markt,
- de voortzetting van de tendens dat de nieuwe medicijnen tegen te hoge prijzen in de handel worden gebracht waarschijnlijk de ontwikkeling van het gezondheidsbeleid in gevaar brengt,

kunnen mededelen welke stappen zij tot op heden heeft ondernomen om het onderwerp grondig te bestuderen en wat de resultaten daarvan zijn?

(¹) Doc. 6451/1/93.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(27 september 1995)

De hoge prijzen van nieuwe geneesmiddelen zijn een reden tot bezorgdheid voor de instanties die belast zijn met het beheer van de begroting voor sociale zekerheid in de Lid-Staten. Al maken de uitgaven voor farmaceutische produkten slechts een relatief klein deel uit van deze begrotingen en bieden geneesmiddelen, in vergelijking met andere therapeutische benaderingen zoals ziekenhuisopname, voordelen voor de patiënten en een goede prijs/kwaliteitverhouding, toch hebben de Lid-Staten er alle belang bij deze uitgaven te beperken.

Anderzijds wordt het farmaceutisch onderzoek steeds langer en duurder. Het duurt tien tot twaalf jaar voordat een geneesmiddel ter beschikking van de patiënten kan worden gesteld en men schat de gemiddelde kosten voor onderzoek en ontwikkeling van een volledig nieuw geneesmiddel op 200 miljoen ecu. Een dergelijke investering is slechts mogelijk als de onderneming in staat is de nodige financiële middelen op te brengen in de periode waarin het octrooi voorziet in een alleenverkooprecht. Het voortbestaan van farmaceutische bedrijven hangt af van de rendabiliteit van een klein aantal produkten maar ook van de vernieuwing van hun octrooiportefeuille voor nieuwe geneesmiddelen.

Begin 1993 vestigde de Deense overheid de aandacht van de Europese Instellingen op het probleem dat bepaalde bedrijven in heel Europa zeer hoge prijzen vaststelden voor geneesmiddelen die een belangrijke therapeutische vernieuwing betekenden. De Deense overheid erkent wel dat, om een hoog kwaliteitsniveau van de gezondheidszorg in de Gemeenschap te kunnen behouden, het onderzoek naar en de ontwikkeling van nieuwe geneesmiddelen verder moet kunnen worden bevorderd, maar wenst toch op communautair niveau een discussie te openen zodat de Lid-Staten niet gedwongen worden om voor zeer innovatieve geneesmiddelen abnormaal hoge prijzen te aanvaarden.

Het bij Richtlijn 89/105/EEG (¹) ingestelde comité heeft belangstelling getoond voor deze kwestie en heeft het

onderzoek ervan toevertrouwd aan een werkgroep. De taak van deze groep is bepaalde begrippen, zoals „innovatieve geneesmiddelen” en „overdreven hoge prijzen”, te verduidelijken, de nationale maatregelen die op dit gebied werden vastgesteld te beoordelen en eventueel een gemeenschappelijke strategie voor te stellen. Deze groep heeft zich in eerste instantie gewijd aan een case-study. Uit de eerste bevindingen is gebleken dat het geneesmiddel in kwestie tegen een vergelijkbare prijs op de markt van de Lid-Staten gebracht is, onafhankelijk van het controlesysteem op nationaal niveau. De nationale overheden zijn daarentegen meer opgetreden met betrekking tot het niveau van de vergoeding. Deze constatering bevestigt de conclusies van de Commissie dat maatregelen op het gebied van vergoeding doeltreffender zijn en de marktmechanismen minder verstoren dan prijsregulering.

(¹) PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2094/95
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)
aan de Commissie**

(18 juli 1995)

(95/C 311/55)

Betreft: De kwaliteit van de productie van medicijnen

Volgens een artikel in het tijdschrift Scrip (nr. 2012 van 31 maart 1995, blz. 5), dat in Groot-Brittannië door PJB Publications uitgegeven wordt, heeft een van de directieleden van een bekende farmaceutische firma geprotesteerd bij de bevoegde autoriteiten van Denemarken, omdat een produkt van de firma, dat door de firma Paranova via parallelle import uit een Zuideuropees land werd geïmporteerd, niet dezelfde kwaliteitsnormen bezat als de normen die voor het produkt in Noordepse landen gelden.

Volgens hetzelfde artikel is de zaak doorverwezen naar de CPMP (Committee for Proprietary Medicinal Products — Commissie voor merkgeneesmiddelen) van DG III.

Zou de Commissie kunnen mededelen:

1. hoe het mogelijk is dat er verschillende kwaliteitsnormen van produktie bestaan, terwijl de omstandigheden waaronder de verschillende Lid-Staten het in de handel brengen van een medicijn toestaan geharmoniseerd zijn door een aantal richtlijnen die de kwaliteit, de veiligheid en de doeltreffendheid van de medicijnen betreffen;
2. of, en zo ja, hoe een gelijke kwaliteit van medicijnen gewaarborgd kan worden om zo een hoog niveau van gezondheidszorg in alle Lid-Staten in stand te houden;
3. tot welke resultaten de Commissie voor merkgeneesmiddelen is gekomen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(27 september 1995)

De criteria voor werkzaamheid, veiligheid en kwaliteit waarop de nationale overheden zich baseren bij het afgeven van vergunningen voor het in de handel brengen van geneesmiddelen zijn daadwerkelijk geharmoniseerd, voornamelijk bij gewijzigde Richtlijn 75/318/EEG ⁽¹⁾. Men kan hieromtrent ook de richtsnoeren raadplegen die door de Commissie ⁽²⁾ zijn gepubliceerd.

Het kan gebeuren dat voor geneesmiddelen die identiek zijn maar die volgens enigszins verschillende werkwijzen vervaardigd of gecontroleerd werden, vergunningen voor het in de handel brengen zijn afgegeven door overheden van verschillende Lid-Staten.

Het gaat hier dus niet om het bestaan van verschillende kwaliteitscriteria maar wel van varianten bij de productie of de controlemethodes van eenzelfde geneesmiddel. Normaal gezien hebben deze varianten geen therapeutische gevolgen maar, zoals is uiteengezet in de mededeling van de Commissie inzake de parallelimport van farmaceutische specialiteiten waarvoor reeds een vergunning voor het in de handel brengen werd afgegeven ⁽³⁾, kan het, indien de verschillen tussen de varianten groot genoeg zijn om dergelijke gevolgen te hebben, gerechtvaardigd zijn de verschillende varianten als verschillende geneesmiddelen te behandelen.

De kwestie die door het geachte Parlementslid aan de orde wordt gesteld, is niet officieel aan het Comité voor farmaceutische specialiteiten voorgelegd en het comité heeft dan ook geen advies uitgebracht over eventuele kwaliteitsverschillen van het desbetreffende geneesmiddel.

⁽¹⁾ PB nr. L 147 van 9. 6. 1975.

⁽²⁾ Volume III „Richtsnoeren inzake de kwaliteit, de veiligheid en de werkzaamheid van geneesmiddelen voor menselijk gebruik” ref. CB-55-89-843-FR-C en 3 addenda.

⁽³⁾ PB nr. C 115 van 6. 5. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2097/95

van **Giancarlo Ligabue (UPE)**
aan de Commissie
(18 juli 1995)
(95/C 311/56)

Betreft: Voorwaarden voor de handel in zuivelprodukten tussen de Europese Unie en Zwitserland

Is de Commissie niet van mening,

gelet op Verordening (EG) nr. 527/95 van de Commissie ⁽¹⁾ tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1767/82 ⁽²⁾ tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake de specifieke invoerheffingen voor bepaalde zuivelprodukten,

waarin dezelfde landbouwheffing — 10,95 ecu per 100 kg — wordt vastgesteld voor produkten in stukken of porties als voor produkten in hele vormen (hele kazen),

gelet op de bepalingen van de Zwitserse Bondsraad van 23 april 1975 volgens welke voor hele vormen een douaneheffing van 25 Zwfr. wordt opgelegd, terwijl voor andere produkten dan hele vormen (post Andere) een toeslag van niet minder dan 375 Zwfr. per 100 kg wordt opgelegd, hetgeen duidelijk afwijkt van wat in bovengenoemde verordening is bepaald,

gezien het feit dat een dergelijk verschil in belastingheffing niet bestaat voor de importeurs van Zwitserse kazen in Italië of de rest van de Gemeenschap, zodat het voor hen geen verschil maakt of de kaas in hele vormen of in stukken wordt ingevoerd,

dat deze situatie om maatregelen vraagt, in die zin dat de Zwitserse produkten van de categorie Andere eveneens hoger worden belast?

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 10. 3. 1995, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 196 van 5. 7. 1982, blz. 1.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(15 september 1995)

Verordening (EEG) nr. 1767/82 van de Commissie heeft de verlaagde heffing vastgesteld op 10,95 ecu/100 kg (zie Verordening (EG) nr. 527/95, aangevuld bij Verordening (EG) nr. 1351/95 ⁽¹⁾) voor zover de uit Zwitserland geïmporteerde kaas valt onder bepaalde codes van de gecombineerde nomenclatuur en beantwoordt aan de betrokken omschrijving van de goederen. Daaruit volgt dat de verlaagde heffing zowel geldt voor hele kazen als voor porties.

Per 1 juli 1995 is, als gevolg van het akkoord in het kader van de Uruguay-Ronde, Verordening (EEG) nr. 1767/82 vervangen door Verordening (EG) nr. 1600/95 ⁽²⁾ en is de heffing van 10,95 ecu omgezet in een invoerrecht van 9,66 ecu/100 kg. De omschrijvingen van de betrokken goederen zijn echter niet gewijzigd. Voor produkten die niet beantwoorden aan de in de verordening gestelde eisen om in aanmerking te komen voor de verlaagde rechten, moet het ongekorte invoerrecht worden betaald.

Gelet op het feit dat sedert de inwerkingtreding van het bovengenoemde akkoord de bestaande rechten zijn geconsolideerd in het kader van de GATT, ziet de Commissie geen kans om deze eenzijdig te wijzigen. Zij zal echter bij de onderhandelingen met de Zwitserse overheid over herziening van de bilaterale akkoorden rekening houden met de opmerkingen van het geachte Parlementslid.

⁽¹⁾ PB nr. L 131 van 15. 6. 1995.

⁽²⁾ PB nr. L 151 van 1. 7. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2106/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(18 juli 1995)

(95/C 311/57)

Betreft: Kosten van krantenpapier

Er gaat vrijwel geen dag voorbij of wij lezen in onze dag- en weekbladen over standpunten over en initiatieven voor een bewustmakingscampagne inzake de ongebreidelde stijging van de kosten van krantenpapier in de Lid-Staten van de Europese Unie. Daardoor worden de produktiekosten bij de geschreven pers omhoog gedreven, hetgeen de bedrijven in grote problemen brengt en de werkgelegenheid in de sector ernstig in het gedrang brengt.

Commissaris Van Miert, die met het mededingingsbeleid is belast, heeft prompt aangekondigd dat er diepgaand onderzoek zal worden verricht naar dit verschijnsel en heeft daarmee aangetoond dat het probleem de Commissie ter harte gaat.

Wij erkennen dat een onderzoek naar de feiten waardevol is en vragen de Commissie welke initiatieven zij denkt te nemen om het hoofd te bieden aan de noodsituatie die als gevolg van de ongebreidelde stijging van de kosten van krantenpapier is ontstaan en die tot gevolg heeft dat vele kranten met sluiting bedreigd worden, waardoor de persvrijheid en derhalve het vrij circuleren van ideeën en het functioneren van de democratie in de Lid-Staten van de Unie in het gedrang komen.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(11 september 1995)

In het huidige stadium kan de Commissie de inleiding van een grondig onderzoek in de sector drukpapier en met name krantenpapier, teneinde de voorwaarden waaronder de produktie en de handel van deze produkten plaatsvinden te toetsen aan de mededingingsregels van het Verdrag, slechts bevestigen. Zij kan echter niet vooruitlopen op het resultaat van dit onderzoek. Indien zou blijken, dat de door het geachte Parlementslid aangekaarte verhoging van de papierenprijs het resultaat is van een inbreuk op de mededingingsregels, zal zij niet nalaten de nodige maatregelen te nemen om daaraan een einde te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2108/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(18 juli 1995)

(95/C 311/58)

Betreft: Erkenning van diploma's

In de mededeling van de Commissie betreffende de erkenning van diploma's voor academische en beroepsdoeleinden wordt onvoldoende ingegaan op de huidige situatie op het gebied van mobiliteit en wederzijdse erkenning, bijvoorbeeld in het geval van geschoold en gespecialiseerd personeel⁽¹⁾. Vindt de Commissie het niet te weinig dat het document uitsluitend betrekking heeft op academische beroepsdoeleinden en is zij niet van mening dat, om de regeringen meer te stimuleren, ervoor moet worden gezorgd dat beroepskwalificaties en specialisaties, alsook universitaire opleidingen, worden afgestemd op de werkgelegenheidssituatie, zodat de betrokkenen meer kans op werk en carrière krijgen?

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 596.

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(11 oktober 1995)

In de inleiding en in de conclusies van de mededeling over de erkenning van diploma's voor academische en beroepsdoeleinden heeft de Commissie benadrukt dat:

- om redenen van doelmatigheid deze eerste opmerking beperkt is tot de opleidingen van hoger-onderwijsniveau en de beroepen waarvan de uitoefening het bezit van een opleiding op dit niveau impliceert;
- de Commissie voornemens is deze opmerking in de toekomst uit te diepen om alle opleidingsniveaus te bestrijken, met inbegrip van de beroepsopleiding, en dat het gebied van het hoger onderwijs derhalve slechts een eerste deel vormt. Deze kwestie zal in het bijzonder worden aangesneden in het Witboek over onderwijs en informatie dat de Commissie in november zal presenteren.

Wat het rekening houden met de behoeften van de arbeidsmarkt betreft, gaat de geest van de mededeling in deze richting en beogen alle voorgestelde actielijnen in het bijzonder dit aspect.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2110/95van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(18 juli 1995)

(95/C 311/59)

Betreft: Ouderdomspensioenen

Een van de meest nijpende en ten dele onopgeloste problemen van de Lid-Staten van de Unie is dat van de toekomst van de ouderdomspensioenen. De vergrijzing van de bevolking doet immers vrezen dat, wanneer de tendens tot nulgroei aanhoudt, binnen enkele jaren de middelen om pensioenen uit te keren ontoereikend zullen zijn.

Acht de Commissie het niet dienstig dit probleem vastberaden aan te pakken en ervoor te zorgen dat de situatie in de Unie aan de hand van concrete gegevens wordt bestudeerd en dat in tweede instantie aan de Lid-Staten aanwijzingen kunnen worden gegeven en nuttige voorstellen kunnen worden gedaan, zodat de gepensioneerden geruster kunnen zijn?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(8 september 1995)

In haar sociaal actieprogramma voor de middellange termijn 1995—1997 ⁽¹⁾ heeft de Commissie aangekondigd dat zij voornemens is onverwijld een kaderinitiatief met betrekking tot de toekomst van de sociale bescherming te ontplooiën (punt 6.1.1). De Commissie zal binnenkort bij de Raad en het Parlement een mededeling indienen, waarin de doeleinden en de instrumenten van dit initiatief worden gespecificeerd.

Een van de voornaamste punten van het gezamenlijk beraad dat in het kader van dit initiatief plaats zal hebben, zullen de gevolgen van de vergrijzing van de bevolking voor de pensioenstelsels van de Lid-Staten zijn. De wijze waarop deze zich aan deze vergrijzing aanpassen, is voor de gehele Gemeenschap van belang. Een aantal Lid-Staten heeft reeds hervormingen ten uitvoer gelegd met het doel de leeftijd waarop met pensioen wordt gegaan, direct of indirect geleidelijk te verschuiven door het aantal jaren dat premie moet worden betaald om volledig pensioen te ontvangen, te verhogen. De vraag is of nog verder moet worden gegaan en de opkomst van aanvullende, op kapitalisatie gebaseerde stelsels moet worden bevorderd. Als de Lid-Staten op grote schaal deze weg inslaan, dient te worden onderzocht welke macro-economische gevolgen dit voor de consumptie, de groei en de werkgelegenheid heeft en in hoeverre de in dit kader geaccumuleerde middelen werkelijk toereikend zijn voor de financiering van de pensioenen, wanneer de vergrijzing van de bevolking het grootst zal zijn.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 134 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2113/95van **Jaak Vandemeulebroucke (ARE)**

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 311/60)

Betreft: Begrotingspost Subsidies aan organisaties van Europees belang

Op begrotingspost A-304 is een krediet opgenomen voor organisaties van Europees belang. In de toelichting wordt een niet-limitatieve opsomming gegeven van deze organisaties.

Kan de Commissie mededelen welke organisaties uit deze begrotingslijn een subsidie mochten ontvangen? Kan de Commissie tevens mededelen welke criteria gebruikt worden voor het verlenen van dergelijke subsidie?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2114/95van **Jaak Vandemeulebroucke (ARE)**

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 311/61)

Betreft: Begrotingspost Steun aan niet-gouvernementele internationale jeugdorganisaties

Begrotingspost A-322 voorziet in steun aan de organisatiekosten voor de opstelling en uitvoering van programma's in een Europees kader voor internationale jongerenorganisaties.

Kan de Commissie mededelen wie of welke organisaties uit deze begrotingslijn een subsidie mochten ontvangen? Kan de Commissie tevens mededelen welke criteria gebruikt worden voor het verlenen van een subsidie uit deze begrotingslijn en op welke wijze de organisaties op deze budgetlijn een beroep kunnen doen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2115/95van **Jaak Vandemeulebroucke (ARE)**

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 311/62)

Betreft: Begrotingspost Overige subsidies

Begrotingspost A-3090 voorziet in „Overige subsidies”.

Kan de Commissie mededelen wie of welke organisaties uit deze begrotingslijn een subsidie mochten ontvangen? Kan de Commissie tevens mededelen welke criteria gebruikt worden voor het verlenen van een subsidie uit deze begrotingslijn?

**Gecombineerd antwoord van de heer Santer
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen
E-2113/95, E-2114/95 en E-2115/95
(21 september 1995)**

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar het verslag over de begunstigen van communautaire subsidies dat jaarlijks in mei wordt toegezonden aan de Commissie begrotingscontrole van het Parlement. Dit verslag bevat een volledige lijst van de organisaties die geldmiddelen uit hoofde van de begrotingslijnen in kwestie ontvangen, naast de criteria en procedures die voor het verstrekken van dergelijke subsidies gelden.

Een soortgelijke, zij het kortere, lijst werd op 20 februari 1995 door de Commissie aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2127/95
van Gerhard Schmid (PSE)
aan de Commissie
(19 juli 1995)
(95/C 311/63)**

Betreft: Aanschaffing van brandweerauto's in Griekenland

Kan de Commissie in aansluiting op haar antwoord op schriftelijke vraag E-333/95 ⁽¹⁾ mededelen:

1. of de Griekse Regering de Commissie de beide nieuwe aanbestedingen reeds heeft toegezonden;
2. of deze aanschaffing op Europees niveau werd gepubliceerd;
3. zo niet, om welke redenen;
4. of de nieuwe aanbesteding van de Griekse Regering met het Gemeenschapsrecht in overeenstemming is?

⁽¹⁾ PB nr. C 175 van 10. 7. 1995, blz. 34.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
(15 september 1995)**

De Griekse autoriteiten hebben de referenties medegedeeld van de publikatie van de twee berichten van aanbesteding in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. De behandeling van deze berichten door de Commissie heeft geen problemen ten aanzien van de inachtneming van de communautaire voorschriften, en met name die inzake overheidsopdrachten, aan het licht gebracht. Met betrekking tot de selectie van de ingediende offertes hebben de Griekse autoriteiten medegedeeld dat de eerste aanbesteding

zich in het preselectiestadium bevindt, terwijl de tweede opnieuw zal moeten worden gepubliceerd aangezien de ontvangen offertes niet in overeenstemming zijn met de voorschriften inzake overheidsopdrachten en met de gepubliceerde voorwaarden.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2132/95
van Françoise Grossetête (PPE)
aan de Commissie
(19 juli 1995)
(95/C 311/64)**

Betreft: Wederzijdse erkenning van factoren met betrekking tot vakdiploma's en met name van de beroepservaring die in verschillende Lid-Staten bij de uitoefening van het beroep is opgedaan

Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hogeronderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van tenminste drie jaar worden afgesloten ⁽¹⁾ en die volledig of gedeeltelijk door de Lid-Staten van de Europese Unie in nationaal recht is omgezet, vormt een bijdrage tot de totstandbrenging van het vrij verkeer van personen en een grote stap vooruit op dit gebied.

Deze richtlijn voorziet echter niet in de wederzijdse erkenning van bepaalde factoren die verband houden met de diploma's, zoals met name de beroepservaring die wordt opgedaan in verschillende Lid-Staten bij de uitoefening van het beroep op grond van deze diploma's.

De overheidsdiensten van de Lid-Staten weigeren in de meeste gevallen het aantal dienstjaren te erkennen dat gewerkt is in overheidsdienst van andere Lid-Staten, zodat de houders van de diploma's waarop artikel 48 en volgende van toepassing zijn, het slachtoffer worden van een indirecte discriminatie op grond van de nationaliteit die in strijd is met het beginsel van artikel 7 van het EG-Verdrag.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 23 februari 1994 in de zaak Scholz tegen Opera Universitaria de Caligari et Cinzia Porcedda ⁽²⁾ een op dit terrein bestaande rechtsleemte opgevuld door voor recht te verklaren dat artikel 48 moet worden uitgelegd in die zin dat wanneer een openbaar lichaam van een Lid-Staat bij de aanwerving van personeel voor betrekkingen die niet onder de werkingssfeer van artikel 48, lid 4, EG-Verdrag vallen, bepaalt dat rekening zal worden gehouden met eerdere beroepswerkzaamheden die de kandidaten in overheidsdienst hebben verricht, dit lichaam ten aanzien van Gemeenschapsonderdanen geen onderscheid mag maken al naargelang die werkzaamheden zijn verricht in overheidsdienst van deze Lid-Staat of in die van een andere Lid-Staat.

Het arrest van het Hof van Justitie heeft echter slechts betrekking op aanwerving bij openbare lichamen door middel van een vergelijkend onderzoek en biedt geen oplossing voor de interne aanwerving, noch voor activiteiten die in de particuliere sector worden uitgeoefend.

Is de Commissie voornemens in deze situatie, die de totstandbrenging van het vrije verkeer van personen belemmert, verbetering te brengen door de goedkeuring van bindende communautaire rechtsbepalingen?

(¹) PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz., 16.

(²) HvJEG, Jurispr. 1994, deel 1, blz. 505 e.v.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(11 september 1995)

De Commissie is op de hoogte van deze specifieke en ingewikkelde kwestie die niet uitdrukkelijk is geregeld in de bepalingen van het Gemeenschapsrecht die op dit moment van kracht zijn op het gebied van het vrije verkeer van werknemers.

Om deze redenen en aangezien de omstandigheden en de regelgeving in de verschillende Lid-Staten sterk uiteenlopen, heeft de Commissie in haar sociaal actieprogramma voor de middellange termijn 1995—1997 (¹) haar voornemen kenbaar gemaakt een serie onderzoeken, experimentele maatregelen en debatten te lanceren om nieuwe voorwaarden voor erkenning van de opleiding en van reeds eerder opgedane beroepservaring van de werknemers te testen teneinde deze ernstige belemmering voor het vrije verkeer weg te nemen.

In ditzelfde programma werd aangekondigd dat alle belemmeringen voor het vrije verkeer van personen en werknemers bestudeerd zullen worden door de werkgroep van hoge ambtenaren betreffende het vrije verkeer, die met dit doel door de Commissie in het leven is geroepen.

Op basis van de verslagen van deze groep zal de Commissie een witboek presenteren waarin een geïntegreerde strategie uiteengezet zal worden met specifieke voorstellen om de onopgeloste problemen aan te pakken.

(¹) Doc. COM(95) 134 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2137/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
aan de Commissie
(19 juli 1995)
(95/C 311/65)

Betreft: Restaurateurs van kunstwerken

De Europese Unie hecht grote waarde aan het conserveren en de ontwikkeling van ons culturele erfgoed. Aan de andere kant echter is het beroep bij uitstek dat zich op dat onderwerp specialiseert — restaurateurs van kunstwerken — nog steeds niet erkend, in elk land van de Unie zijn er totaal verschillende regels, en heeft het beroep geen rechtspositie, hetgeen van negatieve invloed is op het restaureren zelf, de mobiliteit van de werknemers enz. Het ECCO

(Europees Verbond van verenigingen van restaurateurs van kunstwerken) heeft voorstellen ingediend met betrekking tot „Algemene beroepsbeginselen, het beroep en de beroeps-etiek”.

Is de Commissie van plan om in het kader van de initiatieven ter instandhouding van het culturele erfgoed in de Europese Unie en in samenwerking met het ECCO en andere bevoegde instanties in de Lid-Staten over te gaan tot de uitwerking van een richtlijn inzake het beroep van restaurateur van kunstwerken en oudheden?

Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(18 september 1995)

Teneinde de daadwerkelijke uitoefening van de in het Verdrag voorziene vrijheid van verkeer te vergemakkelijken, bestaan er communautaire instrumenten voor de wederzijdse erkenning van diploma's voor beroepsdoelinden. Aan de hand van het niveau van de door het diploma gestaafde studies is hetzij Richtlijn 89/48/EEG (¹) van toepassing met betrekking tot een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van tenminste drie jaar worden afgesloten, hetzij Richtlijn 92/51/EEG (²) betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, die Richtlijn 89/48/EEG vervolledigt. Het basisbeginsel van deze richtlijnen is, dat de Lid-Staat van ontvangst de toegang tot een gereguleerd beroep op zijn grondgebied of de uitoefening daarvan niet kan weigeren aan een Gemeenschapsonderdaan die de nodige bekwaamheid bezit om ditzelfde beroep in een andere Lid-Staat uit te oefenen.

Deze richtlijnen zijn alleen van toepassing op de gereguleerde beroepen, d.w.z. op de beroepen waartoe de toegang bij wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen afhankelijk wordt gesteld van het bezit van een diploma. Het algemeen stelsel van erkenning van diploma's is van toepassing op de beroepen die niet onder een sectorieel richtlijn vallen, en kan derhalve worden toegepast op het beroep van restaurateur van kunstvoorwerpen, mits het om een in de Lid-Staat in kwestie gereguleerd beroep gaat.

De Lid-Staten behouden hun vrijheid bij het onderwijs, evenals de mogelijkheid de voorwaarden voor de uitoefening van een beroep op het voeren van een beroepstitel af te bakenen. De bovengenoemde richtlijnen vormen slechts een referentiekader waarin de nodige en toereikende voorwaarden worden gepreciseerd, waaraan de door de migrant gevolgde opleiding moet voldoen om in aanmerking te kunnen komen voor de beroepserkenning in de andere Lid-Staten.

De Commissie is niet voornemens een specifieke richtlijn met betrekking tot het beroep van restaurateur van kunstvoorwerpen op te stellen, daar de vrijheid van verkeer van de beroepsbeoefenaren in deze sector wordt gewaarborgd door het algemene stelsel van erkenning van diploma's.

(¹) PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

(²) PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2151/95

van Leen van der Waal (EDN)

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 311/66)

Betreft: Op handen zijnde godsdienstwetgeving in Kroatië

Volgens de berichtgeving in het Nederlands Dagblad van 26 juni 1995 maakt de protestantse minderheid in Kroatië zich zorgen over een nieuwe concept-godsdienstwet. De wet bepaalt naar verluidt dat religieuze genootschappen met minder dan 30 000 leden voortaan als „sekten” worden aangeduid. Dit betekent een aanzienlijke inperking van de vrijheid van onder andere alle evangelische kerken die minder dan 10 000 leden tellen.

Kan de Commissie dit voornemen van de Kroatische Regering bevestigen? Welke stappen denkt de Commissie te nemen naar aanleiding van deze voorgenomen maatregelen die de vrijheid van godsdienst dreigen te beperken?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(27 september 1995)

Naar aanleiding van de aanvaarding door Kroatië van een leger van de Verenigde Naties in Kroatië heeft de Raad toegestemd in het openen van onderhandelingen met het oog op het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst met dit land, met dien verstande dat hij de mogelijkheid openhoudt om op ieder moment, inclusief bij de sluiting van de overeenkomst, de houding van Kroatië bij de tenuitvoerlegging van de resoluties van de Verenigde Naties en het vredesproces in aamerking te nemen. In deze overeenkomst zal worden bepaald dat eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten er een essentieel onderdeel van vormt en dat de Unie, als Kroatië zich niet aan deze verplichting houdt, de toepassing van de overeenkomst kan opschorten.

Na de hervatting van de vijandelijkheden in Kroatië heeft de Europese Unie op 4 augustus 1995 besloten om met onmiddellijke ingang de aan de gang zijnde onderhandelingen voor de sluiting van deze overeenkomst op te schorten, alsmede de toepassing van het Phare-programma in Kroatië.

De Unie volgt derhalve met bijzondere aandacht de evolutie van de situatie van de mensenrechten in dit land en de eventuele ontwikkeling van negatieve tendensen op dit gebied. De eerbiediging van de mensenrechten omvat het recht op vrijheid van mening, van meningsuiting en van godsdienst zoals vermeld in artikel 18 van het Internationale Pact inzake burgerlijke en politieke rechten dat Kroatië in 1992 heeft geratificeerd.

Iedere maatregel die Kroatië zou kunnen nemen en die tegen de vrijheid van godsdienst indruist, zou niet beantwoorden aan de criteria die door de overeenkomst zijn ingesteld. De

Commissie volgt met aandacht de evolutie van de door het geachte Parlementslid genoemde ontwerp-wet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2165/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(95/C 311/67)

Betreft: Rij-op/rij-afschepen

De Europese Unie gaat voort met het nemen van maatregelen voor de veiligheid van rij-op/rij-afschepen.

Kan de Commissie medelen of zij voornemens is soortgelijke maatregelen te treffen voor alle overige soorten veerboten? Is er enig onderzoek verricht naar de mate van veiligheid van veerboten in de verschillende Lid-Statens en wat waren daarvan de resultaten?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(29 september 1995)

Behalve aan maatregelen ter verhoging van de veiligheid van rij-op/rij-afschepen werkt de Commissie aan een ontwerp-richtlijn van de Raad inzake veiligheidsvoorschriften (constructienormen) voor passagiersschepen die diensten binnen de Gemeenschap onderhouden.

Dit initiatief is opgenomen in het actieprogramma 1995—2000 inzake het gemeenschappelijk vervoerbeleid⁽¹⁾.

Wat betreft de in een aantal Lid-Statens uitgevoerde studies naar de mate van veiligheid van veerboten, dient te worden verwezen naar de bijdragen die door de betrokken Lid-Statens zijn geleverd aan de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) in het kader van de thans aan de gang zijnde herziening van de regelgeving inzake rij-op/rij-afschepen.

(¹) Doc. COM(95) 302.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2166/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(95/C 311/68)

Betreft: Begrotingslijnen voor de organisatie van de Europese verkiezingen 1994

De Europese Unie heeft met het oog op de Europese verkiezingen van 1994 kredieten uitbetaald voor de organi-

satie daarvan. Kan de Commissie medelen hoeveel aan Griekenland is betaald en hoe deze kredieten zijn verdeeld? Welke categorieën van gemeenteambtenaren werden gecompenseerd voor het verlenen van diensten in dit verband? In welke Lid-Staten werd een deel van de kredieten van de bovengenoemde begrotingslijn uitbetaald aan de ambtenaren die belast zijn met de openbare orde (politie-agenten, enz.)?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2347/95

van Nikitas Kaklamanis (UPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/69)

Betreft: Verkiezingstoelage voor de Griekse politieagenten

In juni 1994 is aan Griekenland, zoals ook aan de overige landen van de Europese Unie, een bepaald bedrag gegeven ter tegemoetkoming in de kosten van de verkiezingsprocedure. Hierin was ook begrepen de betaling van de overuren van de leden van de Griekse politie (verkiezingstoelage) die op de dag van de verkiezingen dienst hebben moeten doen.

Tot op heden echter is deze toeslag nog niet aan de rechthebbenden uitbetaald, hetgeen naar mijn mening in strijd met de wet is.

Is de Commissie hiervan op de hoogte en kan zij bij de Griekse Regering de nodige concrete stappen ondernemen?

**Gecombineerd antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen E-2166/95 en E-2347/95

(14 september 1995)

De Commissie heeft Griekenland absoluut geen geld overgemaakt voor de organisatie van de Europese verkiezingen van 1994 en ze beschikt niet over informatie waaruit zou blijken dat andere Europese Instellingen premies beschikbaar hebben gesteld voor Griekse politieagenten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2216/95

van John Tomlinson (PSE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(95/C 311/70)

Betreft: Uitkering bij overlijden van een ambtenaar

Volgens artikel 73 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Instellingen zijn ambtenaren verzekerd tegen uit

beroepsziekten en ongevallen voortvloeiende risico's. De ambtenaren zijn voor de dekking van het risico van ongevallen buiten die dienst verplicht ten hoogste 0,1 % van het basissalaris bij te dragen. De uitkering die gedaan moet worden aan de erfgenamen van de ambtenaren in geval van overlijden door ongeval bestaat uit een kapitaal dat gelijk is aan vijf maal het jaarlijkse basissalaris van de betrokkene.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoeveel ambtenaren in effectieve dienst gedurende de laatste vijf jaar zijn overleden (of eventueel een langere periode die nodig is om te vermijden dat gegevens worden verstrekt die persoonlijk zouden kunnen zijn)?
2. hoeveel onder 1. bedoelde ambtenaren zijn overleden als gevolg van ongevallen als bedoeld in de internationale classificatie van ziekten?
3. in hoeveel gevallen in het bovenstaande en op het in artikel 73, lid 2, onder a), genoemde kapitaal aanspraak kon worden gemaakt en gedurende deze periode is uitbetaald?
4. voor het geval dat de bovengenoemde punten 2 en 3 niet gelijk zijn, waarom werd, kort samengevat, het kapitaal niet uitbetaald?

Is de Commissie meer in het algemeen van mening dat de bovenstaande verplichte bijdragen worden gebruikt in het belang van de ambtenaren die worden getroffen door ongevallen of beroepsziekten?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(14 september 1995)

1. Gedurende het tijdvak van 1990—1994 zijn in totaal 95 ambtenaren in actieve dienst overleden.
2. Volgens een door de Instellingen der Gemeenschap in onderlinge overeenstemming vastgestelde regeling is een ambtenaar op grond van artikel 73, lid 1, van het Statuut van de ambtenaren tegen uit beroepsziekten en ongevallen voortvloeiende risico's verzekerd. Het kapitaal, zoals bedoeld in artikel 73, lid 2, onder a), wordt aldus slechts aan de erfgenamen van de ambtenaar uitgekeerd, indien de dood het gevolg is van een ongeval of beroepsziekte, die door de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten gedefinieerd en gedekt worden. Van de 95 ambtenaren die gedurende de referentieperiode overleden, zijn er 22 ten gevolge van een ongeval in de zin van de Regeling overleden, terwijl er tot nu toe geen sterfgevallen van een ambtenaar ten gevolge van een beroepsziekte bekend zijn.
3. De Commissie heeft in de periode tussen 1990 en 1994 in 14 gevallen waar het een ongeval betrof, de forfaitaire som van vijfmaal het jaarlijks basissalaris, zoals bedoeld in artikel 73, lid 2, onder a), uitgekeerd.
4. Het verschil tussen de aantallen onder punt 2 en die genoemd in punt 3 is te verklaren uit het feit dat bepaalde

risico's, bijvoorbeeld gevaarlijke sportactiviteiten of zelfmoord, uitdrukkelijk door de Regeling van de dekking zijn uitgesloten.

Concluderend moet worden opgemerkt, dat de verplichte bijdrage door de ambtenaren van 0,1 % van zijn salaris door een hoofdelijke bijdrage van de Commissie ter hoogte van 0,77 % gecompenseerd wordt en dat er geen enkele reden is te veronderstellen, dat deze gelden niet ten volle in het belang van de ambtenaren worden besteed.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2218/95

van Stephen Hughes (PSE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(95/C 311/71)

Betreft: Verticale handelsbelemmeringen

Kan de Commissie bevestigen dat haar diensten momenteel een gedetailleerde studie maken over verticale handelsbelemmeringen op het gebied van, onder andere, de werking van de verordeningen van de Commissie betreffende alleenverkoop-overeenkomsten ((EEG) nr. 1983/83) ⁽¹⁾, exclusieve afnameovereenkomsten ((EEG) nr. 1984/83) ⁽²⁾ en franchiseovereenkomsten ((EEG) nr. 4087/88) ⁽³⁾ als voorbereiding op de publikatie van het Groenboek? Kan de Commissie mededelen wat het tijdrooster van een en ander is?

Kan de Commissie, aangezien vooral Verordening (EEG) nr. 1984/83 bepalingen bevat voor de werking van het „gesloten huis”-stelsel in de hele Europese Unie, vertegenwoordigers van de brouwerij-industrie uitnodigen om deel te nemen aan zowel de gedetailleerde studie en aan de overlegperiode volgende op de publikatie van het Groenboek?

⁽¹⁾ PB nr. L 173 van 30. 6. 1983, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 173 van 30. 6. 1983, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 359 van 28. 12. 1988, blz. 46.

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(11 september 1995)

1. Ja.
2. De bekendmaking van het Groenboek is gepland voor de lente van 1996.
3. Ja.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2223/95

van Raymonde Dury (PSE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(95/C 311/72)

Betreft: Verordening (EEG) nr. 3254/91 op wildklemmen

Het van kracht worden van Verordening (EEG) nr. 3254/91 ⁽¹⁾ op wildklemmen is al uitgesteld van 1 januari 1995 tot 1 januari 1996 zonder dat het Parlement daarvoor geraadpleegd is. Volgens verschillende berichten in de pers zouden Canada en de Verenigde Staten de Commissie een studie over nieuwe vangstmethoden hebben gevraagd om de toepassing van de verordening tegen te houden. Omdat de Internationale Standaardorganisatie (ISO) geen normen heeft kunnen vastleggen die wreedheid uitsluiten, is er nu sprake van een speciale „werkgroep”, terwijl de verordening daar helemaal niets van zegt. Kan de Commissie het bestaan van die werkgroep bevestigen? Van wie heeft zij opdracht gekregen voor zo'n ingrijpende herziening van de verordening?

⁽¹⁾ PB nr. L 308 van 9. 11. 1991, blz. 1.

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(4 oktober 1995)

In Verordening (EEG) nr. 3254/91 wordt geëist dat derde landen, wat de in bijlage I genoemde diersoorten betreft, ervoor zorgen dat er wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van kracht zijn om het gebruik van de wildklem te verbieden of dat zij vangstmethoden toepassen die voldoen aan de internationaal overeengekomen normen voor humane vangst.

Aangezien de Internationale Standaardorganisatie niet tot resultaten is gekomen, is de Commissie informeel met de autoriteiten van Canada en de Verenigde Staten verkennde besprekingen begonnen om de mogelijkheid om een onafhankelijke werkgroep in het leven te roepen te onderzoeken die voorlopige normen voor humane vangst moet uitwerken die aan de vereisten van de verordening zouden voldoen. Een en ander is geenszins bedoeld om de tenuitvoerlegging van de verordening te voorkomen, noch om haar te herzien. Het gaat hier niet om een onderhandelingsgroep.

Er zal een mandaat van de Raad worden verlangd als en wanneer de resultaten van de werkgroep van dien aard zijn dat zij een basis voor officiële onderhandelingen zouden kunnen vormen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2225/95**van Eryl McNally (PSE)****aan de Commissie***(18 juli 1995)**(95/C 311/73)*

Betref: Beschikbaarstelling van gerst door Interventie-bureau

Naar aanleiding van het recente bericht dat het Interventie-bureau in verband met de aanhoudende droogte in Spanje ten behoeve van Spaanse veehouders en voederfabrikanten een bepaalde hoeveelheid gerst uit zijn voorraden ter beschikking heeft gesteld tegen een prijs die 30 pond sterling onder de marktprijs ligt, zijn de veehouders in mijn kiesdistrict ernstig bezorgd dat de produktiekosten voor Spaanse veehouders duidelijk worden verminderd, zodat hun produkten beter met die van Britse veehouders zullen kunnen concurreren aangezien hun basiskosten voor de produktie van varkens- en kippevlees er 12 tot 15 % lager door uitkomen.

Aangezien varkens- en kippenhouders het de voorbije twee jaar al moeilijk genoeg gehad hebben, wordt de Commissie verzocht na te gaan hoe voor de Britse veehouders billijke concurrentievoorwaarden kunnen worden gegarandeerd en te laten weten op welke wijze zij aan de krachtige protesten van de mensen uit mijn kiesdistrict gevolg denkt te geven.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 september 1995)

Zoals eerder is uiteengezet in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag 1937/95 van de heer White ⁽¹⁾, is Spanje de afgelopen drie jaar getroffen door een geweldige droogte. Dit heeft geleid tot een ernstig graantekort in dit land. Om aan deze buitengewone omstandigheden het hoofd te helpen bieden, wordt graan beschikbaar gesteld uit de interventievoorraden van de Gemeenschap, waaronder graan dat is opgeslagen in het Verenigd Koninkrijk. Dit graan mag uitsluitend op de Spaanse markt worden verkocht. Het wordt beschikbaar gesteld tegen een prijs die, de kosten van het vervoer tussen het Verenigd Koninkrijk en Spanje in aanmerking genomen, wederverkoop op de Spaanse markt op basis van het lokale prijspeil mogelijk maakt. De Spaanse markt wordt derhalve niet op gunstiger voorwaarden bevoorradt dan de markt van het Verenigd Koninkrijk.

Het is juist dat het voer een belangrijke kostenpost vormt in de varkens- en pluimveehouderij. De Commissie kent er echter minder betekenis aan toe dan de landbouwers zelf lijken te doen. In feite zijn de voederkosten belangrijk in een kostprijberekening die beperkt blijft tot het niveau van de landbouwbedrijven. Op het niveau van de varkens- en pluimveesector als geheel is het relevanter te onderzoeken hoe hoog de kosten van arbeid en huisvesting zijn, of de nodige infrastructuur aanwezig is en ook of er grond en vakbekwame bedrijfsleiders beschikbaar zijn. Dat in de afgelopen tien jaar veel gebieden met een graantekort een sterke produktiestijging in de varkens- en pluimveehouderij

te zien hebben gegeven, duidt erop dat de voederkosten een veel kleinere rol spelen dan algemeen wordt aangenomen.

⁽¹⁾ PB nr. C 277 van 23. 10. 1995, blz. 37.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2265/95**van Hugh Kerr (PSE)****aan de Commissie***(31 juli 1995)**(95/C 311/74)*

Betref: Eerlijkheid en objectiviteit bij de normalisatie-procedure

Kan de Commissie een volledig en onverwijld antwoord geven op vraag P-722/95 ⁽¹⁾, aangezien haar opzettelijk ontwijkende antwoord van 27 maart 1995 in dit opzicht allesbehalve bevredigend was?

Kan zij tevens,

gezien de rampzalige stemming in Cenelec over de kwestie van geharmoniseerde stekkers en contactdozen,

gezien de belachelijke commentaren die sommige nationale commissies als rechtvaardiging voor een negatief stemgedrag hebben aangevoerd,

overwegende dat de stemming over dergelijke kwesties in CEN/Cenelec bij gekwalificeerde meerderheid van stemmen plaatsvindt,

overwegende dat ondernemingen en instanties die vertegenwoordigd zijn in de technische commissies die verantwoordelijk zijn voor de formulering van het standpunt van de nationale commissies, dikwijls belangrijke grensoverschrijdende verbindingen vertonen,

1. bevestigen dat het van essentieel belang is dat de samenstelling van dergelijke technische commissies eerlijk, evenwichtig, open en doorzichtig is en dat deze een redelijke werkbelasting hebben, zodat hun leden voldoende tijd hebben om de desbetreffende stukken en de documentatie te lezen en te bestuderen, waardoor alle onderwerpen volledig en juist kunnen worden begrepen, besproken en onderzocht;
2. meedelen of zij van mening is dat BSI PEL/23-commissie, verantwoordelijk voor het standpunt van het Verenigd Koninkrijk over deze kwestie, met haar omvangrijke aantal leden die de rechtstreekse vertegenwoordigers zijn van of connecties hebben met de Britse fabrikanten van elektrische accessoires, aan deze criteria voldoet;
3. aangeven of zij van mening is dat soortgelijke situaties zich kunnen voordoen in de desbetreffende technische commissies van andere nationale normeringsorganen in de Europese Unie?

Kan zij tenslotte aangeven,

gezien het faxbericht (ref. AG/1308/4917) van Cenelec van 12 april, en het commentaar van een Cenelec-ambtenaar, waarvan melding is gemaakt in het gerenommeerde Zwitserse dagblad „Tages-Anzeiger” van 21 april,

gezien de connecties van bepaalde bestuursleden en hoge personeelsleden van Cenelec met BSI en fabrikanten van elektrische accessoires,

gezien het optreden van het Belgische bestuurslid van Cenelec op de recente vergadering van Cecapi,

overwegende dat de meeste personen die verantwoordelijk zijn voor het twijfelachtige document „Leven met de moeilijkheden” nog steeds belangrijke posten in Cenelec bekleden,

overwegende dat zij na drie jaar bezig te zijn geweest nog steeds geen aanvaardbare oplossing heeft kunnen vinden,

of zij van mening is dat zulke belangrijke en essentiële Europese initiatieven, met al hun verstrekkende gevolgen, aan Cenelec kunnen blijven worden toevertrouwd?

(¹) PB nr. C 175 van 10. 7. 1995, blz. 56.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(27 september 1995)**

Het geachte Parlementslid is er zeker van op de hoogte dat op de meest recente algemene vergadering van het Cenelec (Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie) in juni 1995 besloten werd om, naar aanleiding van de negatieve stemming over de harmonisatie van stekkers en contactdozen, een werkgroep op te richten om het onderwerp verder te bestuderen. Een aantal belanghebbende partijen werd uitgenodigd om deel te nemen aan de werkgroep, waarvan de samenstelling vastgelegd werd op de meest recente vergadering van de technische commissie van het Cenelec.

1. De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag 1883/94 van Sir Jack Stewart-Clark (¹) waarin verklaard wordt dat normalisatie een proces is waarbij belanghebbende partijen op vrijwillige basis, volgens een open en doorzichtige procedure, gemeenschappelijke specificaties overeenkomen die na een openbaar onderzoek bij consensus worden aangenomen. Dat werd bevestigd in de resolutie van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de rol van de Europese normalisatie in de Europese economie (²) waarin gewezen wordt op „het belang van een samenhangend Europees normalisatiestelsel, door en voor de betrokkenen georganiseerd, gebaseerd op transparantie, openheid, consensus, onafhankelijkheid van particuliere belangen, doelmatigheid en besluitvorming op basis van nationale vertegenwoordiging”.
- 2 en 3. De Commissie is niet bevoegd inzake de samenwerking van of de deelname aan de nationale normalisatiecomités die deelnemen aan de werkzaamheden van de onafhankelijke normalisatie-instituten. Mochten er echter duidelijke aanwijzingen zijn dat niet aan de in bovengenoemde resolutie van de Raad uiteengezette criteria wordt voldaan, dan zal de Commissie de situatie onderzoeken in het licht van het Verdrag en van het afgeleid Gemeenschapsrecht.

(¹) PB nr. C 24 van 30. 1. 1995.

(²) PB nr. C 173 van 9. 7. 1992.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2269/95
van Vassilis Ephremidis (GUE/NGL)**

**aan de Commissie
(18 juli 1995)
(95/C 311/75)**

Betreft: Instelling van effectieve financieringsprogramma's voor de bescherming van de bossen in Griekenland

Ieder jaar wordt het bosbestand, en vooral de mediterrane bossen, aangetast door branden, en wel om klimatologische redenen. De grote betekenis van het bos op economisch, sociaal en milieugebied en voor de ruimtelijke ordening is weliswaar door de Europese Unie erkend, maar dit gaat niet gepaard met concrete maatregelen en een echt bosbeleid, hoewel de bestaande regelgeving niet aan de behoeften voldoet.

Met name in Griekenland beslaan bossen slechts een gering deel van de oppervlakte en heeft twee derde ervan geen economische betekenis, terwijl de branden een steeds groter deel ervan verwoesten.

Welke maatregelen is de Commissie van plan te nemen met het oog op het behoud, de bescherming en de uitbreiding van het bosbestand, de aanleg van infrastructuur voor brandbestrijding en de hernieuwing van het bosbestand, en met het oog op de specialisatie en de opleiding van de boswachters in Griekenland?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(19 september 1995)**

Het actieprogramma voor de bosbouw, dat in 1989 is goedgekeurd en in 1992 is geïntensiveerd, met name in het kader van de maatregelen voor de begeleiding van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, omvat verschillende maatregelen inzake bebossing, herbebossing en bescherming tegen bosbrand:

- bebossing van landbouwgronden en verbetering van beboste oppervlakten op landbouwbedrijven in het kader van Verordening (EEG) nr. 2080/92 (¹) betreffende bosbouwmaatregelen in de landbouw. Zo heeft de Commissie in 1994 het Griekse programma betreffende bosbouwmaatregelen in de landbouw goedgekeurd. Daarmee is een bedrag gemoeid van 43,5 miljoen ecu ten laste van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) (periode 1994—1997);
- bosontwikkeling en -verbetering in het kader van de regionale ontwikkelingsprogramma's. Het Griekse communautaire bestek omvat bosbouwmaatregelen (bebossing, boomkweek, verbeteringen in de bosbouw, bescherming tegen branden, versteviging van de oevers van berggrivieren, bosbedrijfwegen, enz.) voor een bedrag van 94,68 miljoen ecu ten laste van het EOGFL (periode 1994—1997);

- de specifieke actie betreffende de bescherming van de bossen tegen brand, als vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2158/92 ⁽¹⁾. Voor 26 Griekse preventieprogramma's is 9 miljoen ecu verleend. Sommige projecten hebben betrekking op opleiding voor gespecialiseerd personeel;
- het Cohesiefonds. De Commissie heeft voor Griekenland drie programma's met bosbouwmaatregelen (bescherming tegen erosie, herbebossing en bescherming van de bossen tegen brand) goedgekeurd voor een bedrag van 6,4 miljoen ecu.

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 217 van 31. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2276/95

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

aan de Commissie

(20 juli 1995)

(95/C 311/76)

Betreft: De stuwdam van Alqueva, Alentejo, Portugal

Onlangs zijn er in de pers berichten verschenen over besluiten van de Commissie inzake de financiering van regionale projecten in het kader van Interreg (Duitsland-Zwitserland en Duitsland-Nederland) en Rechar (Noord-Engeland). Op grond van deze berichten zijn er twijfels ontstaan en wordt er gespeculeerd over de projecten die niet expliciet vermeld worden.

Deze speculaties, twijfels en tegenstrijdige „informatie” hebben in de Portugese pers inmiddels buitensporige vormen aangenomen met betrekking tot het project van de stuwdam van Alqueva. Dit is niet verwonderlijk als men bedenkt dat dit project van zeer groot belang is en een doorslaggevend wapen vormt in de strijd tegen het verwoestingsproces dat in dit gebied dramatische vormen aanneemt. Het betrokken project is overigens al enkele malen onder diverse voorwendsels uitgesteld.

Kan de Commissie zo snel mogelijk mededelen of het bericht als zou de Commissie in haar vorige samenstelling haar standpunt over dit project hebben herzien gegrond is? En zo ja, hoe luidt dan haar huidige officiële standpunt?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies

namens de Commissie

(15 september 1995)

Het project voor de stuwdam van Alqueva is vermeld in het tweede Portugese communautair bestek voor de periode 1994—1999, waarin wordt gesproken over een eventuele medefinanciering door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en eventueel het Cohesiefonds. De

Portugese autoriteiten hebben overigens bij de Commissie een verzoek om medefinanciering van dit project door het Cohesiefonds ingediend.

Het dossier is in behandeling bij de Commissie. Op dit ogenblik is nog geen definitief standpunt bepaald.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2282/95

van Fernand Herman (PPE)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 311/77)

Betreft: Vergelijkend onderzoek voor administrateurs

Bij het vergelijkend onderzoek voor administrateurs (COM/A/764) en adjunct-administrateurs (COM/A/770) hebben de jury's van de Commissie 600 kandidaten voor het mondeling COM/A/764 en 300 voor het mondeling COM/A/770 toegelaten.

Na deze examens hebben de jury's een lijst van 300 geslaagden voor het examen COM/A/764 en 150 kandidaten voor het examen COM/A/770 opgesteld.

Kan de Commissie mededelen wat de onderverdeling naar nationaliteit is van deze 900 kandidaten voor het mondeling en van de 450 geslaagden?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(28 september 1995)

In antwoord op de vraag van het geachte Parlementslid moet eerst worden opgemerkt dat in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ een rectificatie is gepubliceerd waarmee het aantal kandidaten die op de lijst van geschikte kandidaten van vergelijkend onderzoek COM/A/770 zouden worden geplaatst, werd verhoogd tot 300, hetzelfde aantal als voor vergelijkend onderzoek COM/A/764, en het aantal kandidaten die zouden worden toegelaten tot het mondelinge examen omdat zij de meeste punten voor het schriftelijk examen hadden behaald, tot 600.

Met uitzondering van documenten of verslagen die betrekking hebben op de begroting of het Statuut, waarvoor een verplichting tot publikatie bestaat, is het niet gebruikelijk dat de Commissie statistieken geeft over informatie van interne aard, zoals de informatie over de tussenfasen van een vergelijkend onderzoek, om het beginsel van de onafhankelijkheid van de jury niet in gevaar te brengen.

De Commissie zendt het geachte Parlementslid echter wel een bijlage toe met een onderverdeling naar nationaliteit van de definitieve resultaten van de twee vergelijkende onderzoeken, in totaal 300 geslaagden voor vergelijkend onder-

zoek COM/A/770 en 301 geslaagden (waaronder 2 ex aequo) voor vergelijkend onderzoek COM/A/764.

(¹) PB nr. C 335 van 10. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2288/95

van Giulio Fantuzzi (PSE)

aan de Commissie

(20 juli 1995)

(95/C 311/78)

Betreeft: Waarmerk apparaten voor pretparken

De vraag aan de Commissie luidt:

1. Wat zijn de EG-bepalingen die de veiligheid garanderen van de gebruikers van machines en apparaten in pretparken?
2. In het antwoord van de Commissie op vraag E-942/91 (¹) wordt gewag gemaakt van een voorstel voor een richtlijn dat in de maak was; is dat voorstel afgekomen?
3. Zijn er gegevens bekend over ongevallen in de Lid-Staten naar aanleiding van het gebruik van apparaten voor pretparken?

(¹) PB nr. C 89 van 9. 4. 1992, blz. 5.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(8 september 1995)

Er is geen communautaire regelgeving die rechtstreeks betrekking heeft op de veiligheid van gebruikers van toestellen in pretparken; hun veiligheid wordt door het nationale recht van de Lid-Staten gewaarborgd.

Omdat er geen communautaire regelgeving bestaat betreffende de veiligheid van pretparken, kunnen fabrikanten van toestellen voor pretparken dan ook aansprakelijk gesteld worden krachtens Richtlijn 85/374/EEG (¹) inzake de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken.

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-942/91 van de heer Collins verklaarde de Commissie dat een voorstel voor een richtlijn van de Raad in de maak was inzake het vrij verkeer van toestellen voor kermissen en pretparken; dat voorstel op basis van artikel 100A van het Verdrag zou een hoog veiligheidsniveau verzekeren.

Op de Europese Raad die in december 1992 in Edinburgh heeft plaatsgevonden is echter beslist dat het onderwerp onder het subsidiariteitsbeginsel valt en dat het niet zinvol is het communautair te regelen. De werkzaamheden zijn dus stopgezet.

De Commissie beschikt niet over volledige en betrouwbare informatie over ongevallen die te wijten zijn aan toestellen in pretparken en op kermissen.

De Commissie heeft financiële steun gegeven aan een consumentenorganisatie (International Consumer Research and Testing Ltd) ten behoeve van een reeks onderzoeken over de veiligheid van pretparken en kermissen in negen Lid-Staten (België, Denemarken, Finland, Frankrijk, Ierland, Italië, Nederland, Portugal en Spanje).

De resultaten van het onderzoek, dat in oktober 1995 wordt afgerond, moeten verschijnen in de organen van de consumentenorganisaties die lid zijn van International Consumer Research and Testing Ltd.

(¹) PB nr. L 210 van 7. 8. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2292/95

van Karla Peijs (PPE)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 311/79)

Betreeft: Geneesmiddelen: Nederlandse ontwerp-wetgeving prijzen

Het Nederlandse Ministerie van Volksgezondheid en Welzijn bereidt een prijzenwet voor ter regulering van de maximumprijzen voor geneesmiddelen op recept. Deze wet is gebaseerd op een hypothetische Europese prijs per produkt. Voor de vaststelling van de prijzen wordt uitgegaan van een mand van nationale gemiddelde prijzen per produkt, waarvan nog eens het gemiddelde wordt genomen om tot de rekenkundige Europese prijs te komen. In het huidige voorstel zijn bij de samenstelling van de mand de volgende landen betrokken: België, Denemarken, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk; dit zijn landen met zeer uiteenlopende gezondheidszorgsystemen (culturele verschillen, gewoonten op het gebied van medicijngebruik, enz.).

Van de Nederlandse aanpak wordt een prijsdaling van 20 % verwacht. Indien de regeling wordt doorgevoerd, zullen de voorgestelde prijsdalingen een grote invloed hebben op de winstvorming van in Nederland gevestigde bedrijven, met als gevolg het verlies van arbeidsplaatsen en een daling van de grote investeringen in onderzoek en ontwikkeling.

Nationale gezondheidszorgsystemen worden vaak met elkaar vergeleken of nagevolgd. Als het Nederlandse voorstel in zijn huidige vorm ten uitvoer wordt gelegd, bestaat het gevaar dat het door andere landen wordt overgenomen (op zijn minst gedeeltelijk). Als dit mechanisme op brede schaal in Europa wordt toegepast, zal de farmaceutische industrie die afhankelijk is van innoverend onderzoek, niet meer over voldoende geld beschikken om het opmerkelijk

hoge concurrentievermogen van Europa op het gebied van het farmaceutisch onderzoek op niveau te houden.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij voornemens is te treffen om ervoor te zorgen dat er in Europa op de lange termijn innoverend farmaceutisch onderzoek verricht kan blijven worden en om het grote aantal banen voor hoogopgeleiden in stand te houden en aldus „brain drain” te voorkomen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(15 september 1995)

De Commissie heeft in haar mededeling aan de Raad en het Europees Parlement betreffende „de richtsnoeren inzake een industriebeleid voor de farmaceutische sector in de Europese Gemeenschap” ⁽¹⁾ aangegeven welke middelen zouden moeten worden aangewend om de concurrentiepositie van de Europese farmaceutische industrie op langere termijn veilig te stellen en om deze in staat te stellen het grote aantal banen voor hoog opgeleiden, een waarborg voor haar innoverend vermogen, in stand te houden.

Uit de in bijlage VIII bij deze mededeling opgenomen tabel blijkt dat het gemiddelde prijsniveau van geneesmiddelen in Nederland duidelijk hoger ligt dan in de overige Lid-Staten. Het is daarom gewaagd te voorspellen dat een bijstelling van de in Nederland gehanteerde prijzen onvermijdelijk tot werkgelegenheidsverliezen en een daling van de investeringen in onderzoek en ontwikkeling zou leiden.

De Commissie is door de Nederlandse autoriteiten in kennis gesteld van de door hen overwogen maatregelen, welke te zijner tijd, overeenkomstig Richtlijn 89/105/EEG van de Raad ⁽²⁾, bij haar moeten worden aangemeld.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 718 def.

⁽²⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2294/95

van Nicole Fontaine (PPE)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 311/80)

Betreft: Uitstel van belasting op de meerwaarde voor belastingplichtigen, op wie regelingen inzake niet-commerciële waarden van toepassing zijn

1. Voorziet Richtlijn 90/434/EEG ⁽¹⁾ betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten in een begin-

sel van strikte fiscale neutraliteit van algemene aard voor alle aandeelhouders van ondernemingen, die bij dergelijke herstructureringen betrokken zijn, daarbij inbegrepen tussen ondernemingen uit eenzelfde Lid-Staat?

2. Moet bijgevolg de nationale wetgeving van elke Lid-Staat bovengenoemd beginsel eerbiedigen en voorzien in regelingen voor uitstel of opschorting van belastingheffing voor belastingplichtigen, op wie regelingen inzake niet-commerciële waarden van toepassing zijn?

3. Is het derhalve zo, dat de Franse nationale wetgeving artikel 93 quater van de Code général des impôts met een paragraaf II bis van de volgende bewoordingen moet aanvullen:

„De heffing van belasting op een toegevoegde waarde, die vastgesteld wordt bij de inbreng of de uitwisseling van aandelen, waarvan het bezit nodig is voor het uitoefenen van een kunst of een beroep of alleen maar nuttig uit hoofde van een inschrijving in het Beroepsregister van vastleggingen, wordt uitgesteld tot het ogenblik waarop de als tegenprestatie ontvangen sociale waarden opnieuw verkocht of anderszins afgestaan worden”?

⁽¹⁾ PB nr. L 225 van 20. 8. 1990, blz. 1.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(8 september 1995)

1. In artikel 8 van Richtlijn 90/434/EEG betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten is bepaald dat de toekenning van deelbewijzen in de ontvangende of verwervende vennootschap aan deelgerechtigden van de inbrengende of verworven vennootschap niet mag leiden tot enigerlei belastingheffing bij die deelgerechtigden.

2. De nationale wetgeving van een Lid-Staat moet dit beginsel ook eerbiedigen ten aanzien van belastingplichtigen, die vallen onder een belastingregeling voor inkomsten uit niet-commerciële activiteiten, wanneer zij deelgerechtigden zijn in vennootschappen die bij een herstructurering in de zin van de richtlijn zijn betrokken.

3. De Franse wetgeving dient de in de richtlijn vervatte beginselen uitsluitend te respecteren wanneer de betrokken partijen aan alle voorwaarden van de richtlijn voldoen. Met name moet, overeenkomstig artikel 3 van de richtlijn, de vennootschap, waarvan de deelbewijzen actief worden overgedragen of worden geruild, een van de in de bijlage bij de richtlijn genoemde rechtsvormen hebben en onderworpen zijn aan vennootschapsbelasting.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2298/95

van Hugh McMahon (PSE)
aan de Commissie
(25 juli 1995)
(95/C 311/81)

Betreft: Problemen bij het beheer van het Europees Sociaal Fonds in het Verenigd Koninkrijk

Kan de Commissie het Parlement mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om een eind te maken aan het geschil tussen de Commissie en de Britse Regering over problemen in verband met ESF-betalingen voor de jaren 1993 en 1994?

Kan de Commissie uiteenzetten hoe deze situatie is ontstaan en welk advies zij zou kunnen geven aan vrijwilligersorganisaties die liquiditeitsproblemen hebben en aan langdurige werklozen die niet de kans krijgen om een beroepsopleidingscursus te volgen en dit alles ten gevolge van het desbetreffende geschil?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2348/95

van Bill Miller (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 311/82)

Betreft: Betaling van ESF-steun aan vrijwilligersorganisaties

Wat heeft de Commissie ondernomen om de betaling van ESF-steun aan vrijwilligersorganisaties te bespoedigen? Wat denkt zij verder te doen aan het probleem van de onaanvaardbare vertraging waarmee kleine vrijwilligersorganisaties de steun ontvangen die zij broodnodig hebben, aangezien zij met een zeer krap budget werken?

**Gecombineerd antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen P-2298/95 en E-2348/95
(9 oktober 1995)**

De geachte Afgevaardigden worden verwezen naar het antwoord dat in het vragenuur tijdens de plenaire zitting van het Parlement op 20 september 1995 is gegeven op de mondelinge vragen H-566/95, H-584/95, H-605/95 en H-634/95 tot en met H-637/95.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2316/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
Juan Colino Salamanca (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 311/83)

Betreft: Faciliteiten voor toegang tot het Socrates-programma

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om in samenwerking met de Lid-Staten de informatie aan de eventuele begunstigden wat betreft verkrijgen van toegang voor de steun aan de verschillende onderafdelingen van het Socrates-programma te vergemakkelijken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2405/95

van Antonio Graziani (PPE), Giampaolo D'Andrea (PPE),
Pierluigi Castagnetti (PPE) en
Maria Colombo Svevo (PPE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 311/84)

Betreft: De Socrates- en Jeugd voor Europa-programma's

Het Europees Parlement en de Raad hebben op 14 maart 1995 hun goedkeuring gehecht aan Besluit 819/95/EG⁽¹⁾ tot vaststelling van het communautaire actieprogramma Socrates.

Op dezelfde dag hebben beide Instellingen bij Besluit 818/95/EG⁽²⁾ ook de derde fase van het Jeugd voor Europa-programma goedgekeurd.

Bij de uitvoering van deze programma's blijkt heel wat vertraging te zijn opgetreden.

1. Via welke maatregelen geeft de Commissie bekendheid aan de programma's?
2. Heeft zij al het nodige gedaan om er conform de wens van het Europees Parlement en artikel 4 van het genoemde besluit voor te zorgen dat kansarme groepen in de samenleving volledig toegang kunnen hebben tot de maatregelen in het kader van het Jeugd voor Europa-programma?

⁽¹⁾ PB nr. L 87 van 20. 4. 1995, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. L 87 van 20. 4. 1995, blz. 1.

**Gecombineerd antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2316/95 en E-2405/95
(5 oktober 1995)**

De maatregelen ter voorlichting van eventuele aanvragers en anderen over het Socrates- en het Jeugd voor Europa-

programma, en in het bijzonder over de beschikbare subsidies, bestaan uit documentatie, voorlichtingsbijeenkomsten en -campagnes, en elektronische middelen voor informatieverschaffing, met inbegrip van:

a) Socrates

- Een aankondiging in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ betreffende in het kader van het programma beschikbare subsidies.
- Een vademecum waarin het programma wordt beschreven, tezamen met richtsnoeren voor aanvragers en aanvraagformulieren, is sedert het begin van het academisch jaar 1995—1996 in alle officiële talen beschikbaar.
- Een pakket voorlichtingsbrochures voor ruimere verspreiding wordt geproduceerd; een brochure heeft betrekking op het Socrates-programma in het algemeen en voorts een brochure over elk van de zes voornaamste actiegebieden van het programma.
- Over speciale onderdelen van het programma wordt eveneens specifieke documentatie verschaft, zoals een gids van goede praktijken over de invoering van institutionele overeenkomsten door instellingen voor hoger onderwijs, een gebruikersgids voor het Europees stelsel voor de overdracht van studiepunten, en een compendium van de in Lingua ontwikkelde gemeenschappelijke educatieve programma's.
- De Commissie heeft de Lid-Staten gestimuleerd om nationale en regionale voorlichtingscampagnes te lanceren die aangepast zijn aan de behoeften van de opleidingsmaatschappij in elke Lid-Staat. Deze zullen voorlichtingsmaatregelen omvatten in verband met specifieke acties in het communautaire programma waarvoor een bijzondere informatiebehoefte is vastgesteld. De Commissie verleent financiële steun voor deze campagnes op de grondslag van hoofdstuk III, actie 3.5.B, van de bijlage bij het besluit tot vaststelling van het programma.
- De Commissie is eveneens bezig met het beschikbaar stellen van informatie over Socrates via elektronische weg. In het begin zal dit waarschijnlijk inhouden dat gebruik wordt gemaakt van de door de aan Internet gekoppelde Europa-server geboden faciliteiten. Op langere termijn wordt een volledig geïntegreerd systeem voor informatie-uitwisseling ontwikkeld om de Commissie, de nationale agentschappen en de opleidingsmaatschappij in alle Lid-Staten met elkaar te verbinden.

b) Jeugd voor Europa

- Aankondiging in het *Publikatieblad* ⁽²⁾ betreffende de tenuitvoerlegging van het programma, in het bijzonder over alle uit hoofde van het programma beschikbare subsidies.
- Een vademecum waarin het programma wordt beschreven, tezamen met richtsnoeren voor aanvra-

gers en aanvraagformulieren, is in alle officiële talen van de Gemeenschap beschikbaar in elk nationaal agentschap (inclusief IJsland, Liechtenstein en Noorwegen), in het Socrates- en Jeugd voor Europa-bureau en bij het Jeugdforum in Brussel. Het vademecum is opgesteld in nauwe samenwerking met de nationale agentschappen die hun eigen begeleidend voorlichtingsmateriaal ontwikkelen.

- Een brochure voor voorlichting op ruimere schaal is in voorbereiding.
- In april 1995 is in Finland een ontmoeting van nationale jongerenagentschappen en jongerenraden georganiseerd ter bespreking van de tenuitvoerlegging van het programma.
- Urgente informatie van jongerenorganisatienetwerken via het Jeugdforum van Europese jongerenorganisaties (communautaire platform) en twee andere Europese jongerenplatforms: het Europees Coördinatiebureau voor internationale jongerenorganisaties (ECB) en de Raad van Europese nationale jongerencomités (Cenyc) (platforms van de Raad van Europa).
- Voortdurende voorlichting en voorlichtingsactiviteiten van de nationale Jeugd voor Europa-agentschappen in de Lid-Staten (en eveneens in IJsland, Liechtenstein en Noorwegen) zorgden voor continuïteit op nationaal en regionaal niveau en binnen nationale netwerken van jongerenorganisaties.
- De Lid-Staten hebben met de hulp van de nationale agentschappen nationale lancerings- of mediabijeenkomsten georganiseerd.
- Gebruikersvriendelijke elektronische informatie over het programma en subsidies is reeds beschikbaar op basis van het up-to-date en gemakkelijk aanpasbare Eurodesk-netwerk. Het is de bedoeling van de Commissie dit netwerk tot alle Lid-Staten uit te breiden en het te koppelen met andere informatienetwerken voor jongeren op plaatselijk niveau en met algemene netwerken over Europese zaken. Tevens is een koppeling tot stand gebracht met de Europa-server teneinde een specifiekere informatiedienst voor jongeren te ontwikkelen.

Speciale aandacht is besteed aan doeltreffende overdracht van informatie over het Jeugd voor Europa-programma aan kansarme jongeren, aangezien deze in het programma een prioritaire doelgroep vormen.

De Commissie staat open voor alle suggesties die het Parlement zou willen doen om te helpen de jongeren voor te lichten, speciaal kansarme jongeren die zich vaak van Europese initiatieven buitengesloten voelen.

(1) PB nr. C 200 van 4. 8. 1995.

(2) PB nr. C 149 van 16. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2323/95

van Nana Mouskouri (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/85)

Betreft: BTW op platen

De plaat is de enige culturele drager in Europa waarvoor geen verlaagd BTW-tarief geldt. Op platen wordt 20% BTW geheven, terwijl het tarief voor boeken en films gemiddeld 5% en in sommige landen zelfs 0% bedraagt.

Hoe verklaart de Commissie dit verschil en is zij voornemens hiertegen stappen te ondernemen?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(21 september 1995)

De Commissie deelt de mening, dat geluids- en beelddragers (platen, CD-ROM, audio- en videocassettes, enz.) belangrijke sectoren zijn voor de verspreiding van cultuur, evenals boeken, films of toneel.

Het verschil van behandeling uit BTW-oogpunt tussen boeken en toegangskaartjes voor voorstellingen enerzijds waarvoor een verlaagd tarief kan worden toegepast, en de verschillende dragers anderzijds is niet het gevolg van een miskenning van deze culturele dimensie doch veeleer het feit dat in de communautaire wetgeving rekening wordt gehouden met een fundamenteel aspect van het fiscaal beleid van de Lid-Staten. De BTW berust immers, als algemene verbruiksbelasting, op een zeer brede grondslag, waarbij uitzonderingen in de vorm van belastingvrijstellingen of verlaagde tarieven zoveel mogelijk worden beperkt. Iedere uitbreiding van deze uitzonderingsregelingen zou het gevaar met zich brengen, dat de belastingopbrengsten worden verminderd en dat de afbakening tussen de categorieën goederen of diensten waarover belasting wordt geheven aan de hand van verschillende modaliteiten in de praktijk veel moeilijker wordt gemaakt. Daarom hebben de Lid-Staten, wier nationale wetgeving voorziet in de toepassing van verlaagde tarieven, niet ingestemd met een verruiming van de reeds op dit gebied verleende preferentiële regeling.

De communautaire bepalingen betreffende de BTW-tarieven (inclusief de verlaagde tarieven) zullen echter door de Commissie grondig worden onderzocht in het kader van de richtsnoeren die zij voor het definitieve stelsel zal aanhouden. Met de argumenten van het geachte Parlementslid zal rekening worden gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2332/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/86)

Betreft: Thuiswerksters

Heeft de Commissie, gezien de problemen in verband met thuiswerksters en lage beloning, actie ondernomen of overweegt zij actie te ondernemen

1. met het oog op de ontwikkeling van methoden voor het verzamelen van statistische en analytische gegevens over thuiswerksters;
2. met het oog op de uitbreiding van de mogelijkheden voor thuiswerksters voor het volgen van een opleiding, voor kinderopvang en voor het deelnemen aan werkgelegenheidsprogramma's die erop zijn gericht vrouwen gelijke kansen te bieden;
3. om wettelijke regelingen te controleren op ongelijke behandeling van thuiswerksters met het oog op het ontwikkelen van een minimale zekerheid?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(3 oktober 1995)

De Commissie is zeer gevoelig voor het probleem van de thuiswerkers, waarvan het grootste deel uit vrouwen bestaat. Zij is sedert enige tijd acties op dit gebied begonnen, met name de opstelling van een verslag over thuiswerk (gepubliceerd als supplement 2/95 van het tijdschrift „Sociaal Europa”) en de organisatie van een Europees seminar in maart 1994. In het Witboek over de sociale politiek wordt het thuiswerk als een gebied voor sociale actie geïdentificeerd.

Wat de vragen van de geachte Afgevaardigde in het bijzonder betreft:

- De jaarlijks door Eurostat uitgevoerde enquête naar de arbeidskrachten heeft in 1992 vragen over thuiswerk ingevoerd. De eerste resultaten zijn beschikbaar en zijn in het Verslag over de werkgelegenheid in Europa 1994 geanalyseerd.
- In haar vierde actieprogramma gelijke kansen zal de Commissie studies, informatie-uitwisselingen, economisch en sociaal onderzoek en initiatieven in verband met de werkgelegenheid ondernemen en aanmoedigen en zich daarbij vooral concentreren op de informele sector en atypische arbeid, met inbegrip van thuiswerk.

Overigens kunnen de thuiswerkers profijt trekken van de programma's van het Europees Sociaal Fonds die gericht zijn op de beroepsopleiding en het scheppen van werkgelegenheid. Uitgaven voor oppas van personen ten laste, kinderen inbegrepen, komen voor alle deelne(e)m(st)ers aan de door het Fonds medegefinancierde acties in aanmerking. De thuiswerkende vrouwen hebben even-

eens toegang tot de aan vrouwen voorbehouden programma's, zoals bijvoorbeeld het onderdeel NOW van het communautaire initiatief Werkgelegenheid.

- De Commissie heeft zich in haar sociaal actieprogramma op middellange termijn (1995—1997, punt 4.1.4) verplicht om een aanbeveling over thuiswerk goed te keuren om de Lid-Staten en de sociale partners aan te moedigen om maatregelen uit te werken en ten uitvoer te leggen, die de arbeidsvoorwaarden van de thuiswerkers beogen te verbeteren en waarin bijvoorbeeld de arbeidsduur en kwesties in verband met veiligheid en gezondheid (4.1.4) zijn opgenomen. De gelijke behandeling van de thuiswerkers is een van de doelstellingen die de Commissie met dit initiatief beoogt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2360/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/87)

Betreft: Verdrag van Maastricht — stemrecht

Het Verdrag van Maastricht voorziet in het actief en passief kiesrecht bij Europese en gemeenteraadsverkiezingen, op voorwaarde dat de betrokken burger in zijn eigen land het kiesrecht geniet.

Burgers van het Verenigd Koninkrijk die langer dan twintig jaar buiten het VK verblijven en bijgevolg in hun land van herkomst geen stemrecht hebben, wordt echter op grond van de wetgeving in het VK het actief stemrecht ontzegd.

Welke stappen kan de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat Britse burgers die langdurig verblijf houden in een andere EU-Lid-Staat en aan wie het kiesrecht is ontnomen, in staat worden gesteld aan Europese en gemeenteraadsverkiezingen in hun land van verblijf deel te nemen?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(14 september 1995)

Artikel 8 B van het EG-Verdrag geeft iedere burger van de Unie die verblijf houdt in een Lid-Staat waarvan hij geen onderdaan is, het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen en verkiezingen voor het Europees Parlement in de Lid-Staat waarin hij verblijft. De uitoefening van deze rechten was echter onderworpen aan de door de Raad te treffen nadere regelingen.

Ter vervulling van deze verplichting stelde de Raad op 6 december 1993 Richtlijn 93/109/EG⁽¹⁾ vast waarin nadere regelingen werden gegeven voor de uitoefening van het actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement, en op 9 december 1994 Richtlijn 94/80/EG⁽²⁾ waarin nadere regelingen werden gegeven voor het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen.

Ingevolge deze bepalingen kunnen burgers van het Verenigd Koninkrijk hun stem uitbrengen bij verkiezingen voor het Europees Parlement en de gemeenteraadsverkiezingen in hun Lid-Staat van verblijf onder dezelfde voorwaarden als onderdanen van die Lid-Staat. Bij de verkiezingen van het Europees Parlement in 1994 kozen duizenden Britten voor stemming in hun Lid-Staat van verblijf.

Daar bij de toepassing van artikel 8 B niet wordt uitgegaan van de volledige harmonisatie van de kiesregelingen der Lid-Staten, ressorteren de vereisten die iedere Lid-Staat aan zijn burgers stelt teneinde hen in staat te stellen om op zijn eigen grondgebied te stemmen, onder de nationale bevoegdheid.

⁽¹⁾ PB nr. L 329 van 30. 12. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 368 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2367/95

van Brigitte Langenhagen (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/88)

Betreft: Verordening veiligheid op schepen/25 zeemijlen

Op 1 juni 1984 is paragraaf 52, lid 1, van de verordening veiligheid op schepen (SchSV) in Duitsland van kracht geworden. De tekst luidt als volgt:

„Pleziervaartuigen en vaartuigen voor sportvisserij, die niet voldoen aan de voorschriften van hoofdstuk II-1 van de bijlage bij de overeenkomst van 1974/88 of deze paragraaf van de verordening, mogen niet verder dan 10 zeemijlen uit de kust varen, gemeten bij gemiddeld hoog water.”

Deze beperking heeft tot gevolg dat schepen die commercieel worden gebruikt, gedeeltelijk niet meer profitabel kunnen worden geëxploiteerd.

In andere Lid-Staten van de Europese Unie is de beperking niet dezelfde. Schepen uit andere Lid-Staten kunnen de Noordzee tot 25 zeemijlen uit de kust bevaren. Daardoor komt het tot mededingingsvervalsing.

1. Is de SchSV met haar paragraaf 52 verenigbaar met het Europees recht?
2. Wat denkt de Commissie tegen de mededingingsvervalsing te doen?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(27 september 1995)

De bepaling dat de betrokken schepen niet verder dan 10 zeemijlen uit de kust mogen varen, is niet strijdig met het Gemeenschapsrecht.

Aangezien er geen communautaire wetgeving ter zake bestaat, kunnen de Lid-Staten aan deze categorieën schepen in specifieke zones binnen hun grondgebied bepaalde operationele beperkingen opleggen.

De Commissie is van oordeel dat de Duitse regeling niet tot mededingingsvervalsing leidt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2387/95

van **Roberta Angelilli (NI)**

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/89)

Betreft: Financiële onregelmatigheden

In de periode van 9 tot 13 januari 1995 zou in de kantoren van de Filas (Afdeling financiën van de regio Lazio) een inspectie zijn uitgevoerd door het Directoraat-generaal Financiële controle (DG XX), dat onregelmatigheden zou hebben vastgesteld inzake financieringen in verband met doelstelling 2, onder verwijzing naar de in oktober 1994 ingediende rekeningen.

Kan de Commissie het resultaat van de inspectie en de inhoud van het rapport van DG XX mededelen?

Antwoord van mevrouw Gradin

namens de Commissie

(25 september 1995)

Controles ter plaatse met betrekking tot de Structuurfondsen worden door de Commissie overeenkomstig artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2082/93 van de Raad, uitgevoerd.

De resultaten van dergelijke controles worden vastgelegd in een vertrouwelijk verslag van de Commissie, waarvan een kopie aan de Rekenkamer wordt toegestuurd. De bevindingen van de controles worden door de Commissie en het uitvoerend orgaan van de Lid-Staat aan een evaluatie na afloop onderworpen om alle mogelijke vergissingen, verschillen of onregelmatigheden uit de weg te ruimen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2390/95

van **Leen van der Waal (EDN)**

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/90)

Betreft: Asielbeleid Cyprus

Mij bereiken van tijd tot tijd klachten over de behandeling van asielaanvragen door Cypriotische autoriteiten:

1. Het meest recente geval betreft Elias Salami, een Iraniër die tijdens zijn studie aan het Intercollege van Larnaca op Cyprus tot het christelijk geloof was overgegaan. Daar hij niet over een werkvergunning beschikte, werd hij op 16 juni 1995 gearresteerd en gedetineerd op het politiekantoor van Larnaca. Hem werd gezegd dat hij Cyprus moest verlaten. Uit vrees voor zijn leven verkoos hij als afvallige moslim niet naar Iran terug te keren, maar via Athene naar Turkije te reizen. De „immigratiepolitie” dwong hem echter op 21 juni 1995 naar Iran te gaan. Sinds die tijd is niets meer van hem vernomen.
2. Meerdere christenen die tijdens de Golfoorlog Irak en Iran ontvluchtten om via Cyprus naar Canada uit te wijken, blijken tegenwerking te hebben ondervonden van beampten van de UNHCR.

Kan de Commissie deze gegevens bevestigen en nagaan of deze handelwijzen overeenkomen met het beleid van de Cypriotische Regering? Welke actie denkt de Commissie te ondernemen om in deze situatie verandering te brengen, mede gezien de mogelijke toetreding van dit land tot de Europese Unie?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(5 oktober 1995)

De Commissie was niet op de hoogte van het specifieke geval dat door het geachte Parlementslid ter sprake werd gebracht, maar met betrekking tot zijn vraag heeft de Commissie contact opgenomen met de Cypriotische autoriteiten in verband met het geval van de heer Salami. De Commissie heeft van hen nog niet de noodzakelijke informatie ontvangen.

De Commissie heeft ook de Cypriotische autoriteiten gecontacteerd over hun asielbeleid, maar zij verklaarden uitdrukkelijk zich te houden aan de wettelijke regelingen waarin de internationaal aanvaarde mensenrechtennormen worden omschreven, met inbegrip van de bescherming van vluchtelingen. De Cypriotische Regering herinnert eraan dat zij verdragsluitende partij is bij het Verdrag inzake de status van vluchtelingen van 1951 en het bijbehorende protocol van 1967. De Cypriotische Regering heeft ervoor gezorgd dat de protocollen bij het Verdrag volledig in haar nationale wetgeving worden toegepast in overeenstemming met artikel 169 van de Grondwet van de Republiek Cyprus.

Het laatste besluit van de Associatieraad EG-Cyprus om een „gestructureerde dialoog” te starten, heeft geleid tot de instelling van een specifiek kader om zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken, onder andere wat interne

aangelegenheden betreft zoals het asielbeleid. De Commissie is voornemens deze kwestie op de voet te volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2428/95

van Nikitas Kklamanis (UPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/91)

Betreft: Boete voor Griekse vervoerders

De douane in Rotterdam heeft vernietigende boetes, heffingen en belastingen opgelegd aan Griekse vervoerders die bij bekende Rotterdamse handelshuizen sigaretten hadden geladen om deze met een TIR-formulier naar andere landen te transporteren. De douane beweert dat de stempels van het douanekantoor van het land van bestemming op het TIR-formulier vervalst zijn en dat de sigaretten Nederland dus niet verlaten hebben en binnen het land zijn afgezet.

De Rotterdamse douane kent echter aan de hand van de vrachtbrieven de Nederlandse handelaren, verkopers en exporteurs. Men kan zich daarom afvragen waarom zij niet via de Nederlandse afzender/handelaar heeft geprobeerd te weten te komen voor wie de waar bestemd was en waar moest worden gelost; tevens had zij de afzender voor de beweerde sluikhandel verantwoordelijk kunnen stellen, in plaats van deze persoon of de hier eventueel verantwoordelijke douanebeambten te dekken en de sancties uitsluitend op te leggen aan de onschuldige Griekse ondernemer die in goed vertrouwen het transport op zich heeft genomen.

Is de Commissie van deze kwestie op de hoogte en zo ja, welke oplossing stelt zij voor?

Antwoord van de heer Monti

namens de Commissie

(3 oktober 1995)

De Commissie werd niet op de hoogte gebracht van de door het geachte Parlementslid te berde gebrachte feiten.

Er zij evenwel aan herinnerd dat, als algemene regel, goederen die met een TIR-carnet worden vervoerd door de vervoerder dienen te worden aangeboden bij het douanekantoor van bestemming. Het niet-aanbieden van de goederen bij het douanekantoor van bestemming leidt er bijgevolg toe dat de verschuldigde rechten en andere mogelijke heffingen dienen te worden betaald. Anderzijds betekent het aanbrenge van valse stempels op het TIR-carnet met het oog op de zuivering van de TIR-transactie een ernstige inbreuk.

Om klaarheid te scheppen in deze zaak heeft de Commissie contact opgenomen met de douane-autoriteiten van Nederland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2434/95

van Maartje van Putten (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/92)

Betreft: Minderjarige gedetineerden in Honduras

1. Is de Commissie op de hoogte van de berichten

— dat in Honduras tientallen kinderen samen met volwassenen in een cel zijn gedetineerd;

— dat deze kinderen niet zijn berecht en slechts op verdenking worden vastgehouden;

— dat deze kinderen hebben geklaagd over verkrachting door hun volwassen medegevangenen?

2. Is de Commissie er eveneens van op de hoogte dat deze situatie in strijd is met artikel 37 van de VN-conventie over de rechten van het kind (1990), die ook door de Hondurese Regering is ondertekend, en zelfs in strijd met de Hondurese grondwet die in artikel 122 stelt dat personen jonger dan 18 jaar niet in gevangnissen kunnen worden gedetineerd?

3. Is de Commissie bereid in het kader van haar hulprelatie met Honduras de Hondurese autoriteiten in deze kwestie om opheldering te vragen en het Parlement in kennis te stellen van haar bevindingen?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(29 september 1995)

Nadat de Commissie door het Parlement op de hoogte was gebracht van het bericht dat er in Honduras minderjarigen in dezelfde cellen als volwassenen worden gedetineerd, heeft zij stappen ondernomen bij de Hondurese autoriteiten om erachter te komen of deze feiten waar zijn. Tegelijkertijd heeft zij haar ongerustheid over een dergelijke toestand tot uitdrukking gebracht.

De Hondurese autoriteiten hebben de Commissie in antwoord daarop meegedeeld dat het Opperste Gerechtshof van Honduras wegens het ontbreken van een gepaste infrastructuur gedwongen was om bij wijze van uitzondering toe te staan dat jeugdige veroordeelden opgesloten worden in gevangnissen voor volwassenen.

In verband met deze problemen hebben de Hondurese autoriteiten de steun van de Commissie gevraagd om samen te werken teneinde de detentieomstandigheden van minderjarigen te verbeteren. De Commissie bestudeert derhalve op dit moment de mogelijkheden van hulpverlening op dit gebied.

Ondertussen is er een eind gekomen aan deze betreurenswaardige uitzonderingstoestand en zijn de minderjarigen overgebracht naar het nieuwe centrum voor jeugdige delinquenten dat zojuist is geopend. Dit bericht werd bevestigd door Casa Alianza, in haar open brief aan de Hondurese bevolking van 7 juli 1995.

De Commissie ondersteunt meer in het algemeen al een project ten behoeve van straatkinderen, waarvan een van de doelstellingen is de rechten van het kind te propageren en de schendingen ervan aan de kaak te stellen. Dit project wordt door drie niet-gouvernementele organisaties uitgevoerd: Casa Alianza, Compartir en Coipriden. Deze organisaties bezitten een grote ervaring in kwesties die verband houden met minderjarigen.

ring te brengen in de omstandigheden waarin deze worden vastgehouden.

Zoals voor alle projecten geldt, volgen de delegatie in Centraal-Amerika en de Commissie in Brussel het verloop van dit project nauwgezet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2435/95

van Maartje van Putten (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/93)

Betreft: Financiering workshops in centrum van de Junta Nacional de Bienestar Social

1. Is de informatie juist dat het Hoogerechtshof van Honduras in juni 1993 200 000 ecu van de Europese Unie ontving voor workshops in een centrum voor kinderen van de „Junta Nacional de Bienestar Social”?

2. Kan de Commissie aangeven waaraan dat geld precies is besteed?

3. Zijn de berichten juist dat een deel van het geld is besteed, maar het niet duidelijk is waaraan precies, en dat het resterende deel nog op een bankrekening staat?

4. Is de Commissie bereid met de bevoegde Hondurese autoriteiten opnieuw te overleggen over besteding van het geld op zo'n wijze dat het gebruikt wordt om de omstandigheden waarin minderjarigen in Honduras worden gedetineerd, te verbeteren?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(26 september 1995)

Overtuigd van het belang om de programma's voor kinderen in Honduras te steunen verleende de Commissie reeds in 1993 steun aan een project voor kinderen.

Naar aanleiding van de veranderingen die zich in dit land hebben voorgedaan en het verzoek van de autoriteiten van Honduras om specifieke samenwerking met betrekking tot minderjarige delinquenten, heeft de Commissie besloten het oorspronkelijke project opnieuw te bestuderen teneinde dit af te stemmen op de nieuwe prioriteiten van Honduras.

Een groep van deskundigen brengt momenteel een bezoek aan Honduras waar met de autoriteiten van dit land overleg wordt gepleegd over de heroriëntering van het project met betrekking tot minderjarige delinquenten, teneinde verbete-

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2443/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/94)

Betreft: Beroep op adviesorganen door de Commissie

Kan de Commissie opgave doen van alle huidige adviesinstanties, comités van deskundigen en andere dergelijke organen die verslag uitbrengen aan de Instellingen van de Europese Unie?

Kan de Commissie indien mogelijk een lijst opstellen van deze instanties/comités met betrekking tot elk van de directoraten-generaal en/of de commissaris aan wie zij advies uitbrengen?

Antwoord van de heer Santer

namens de Commissie

(18 september 1995)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op de lijst van comités die als bijlage bij deel A in afdeling III van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 1995 ⁽¹⁾ is opgenomen. De Commissie beschikt momenteel niet over een lijst met uitgebreidere informatie over de betrokken comités.

⁽¹⁾ PB nr. L 369 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2459/95

van Carole Tongue (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 311/95)

Betreft: Spaanse belasting op onroerend-goedbezitters, die niet in hun eigen huis verblijf houden

Personen, die in het Verenigd Koninkrijk verblijven en onroerend goed in Spanje bezitten, moeten dit jaar niet

alleen weeldebelasting op de waarde van hun bezit betalen (die al verscheidene jaren geheven wordt), maar ook een nieuwe vorm van inkomstenbelasting, die, naar het schijnt, over de kadastrale waarde berekend wordt, hoewel zij de inkomsten niet daadwerkelijk genieten. Is de Commissie deze vorm van dubbele belastingheffing bekend en is zij naar haar mening in dit geval gepast?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(13 september 1995)

De Commissie is op de hoogte van het desbetreffende Spaanse stelsel van belastingheffing, dat overigens reeds sinds vele jaren van kracht is, maar dat sinds 1992 strikter wordt toegepast door de Spaanse autoriteiten.

De Spaanse fiscale wetgeving kent als uitgangspunt dat het belastbaar inkomen op onroerend goed dat door de eigenaar zelf bewoond wordt, geschat wordt op 2 % van de aangepaste kadastrale waarde van het goed. Deze regel geldt zowel voor ingezetenen als niet-ingezetenen van Spanje.

Het belastingtarief is vastgesteld op een vast percentage van 25 % voor niet-ingezetenen. Voor ingezetenen geldt het marginale tarief van de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen dat toepasbaar is op het totale belastbaar inkomen.

Deze verschillende tarieven vinden hun oorsprong in het internationaal erkende en door het merendeel van de Lid-Staten in de praktijk gebrachte fiscale beginsel dat ingezetenen belasting verschuldigd zijn over hun inkomen in de hele wereld en niet-ingezetenen over het inkomen dat zijn oorsprong heeft in het land zelf. Overigens variëren de tarieven van de Spaanse inkomstenbelasting al naar gelang het niveau van de inkomsten van 18 % tot 56 %; het vaste percentage van 25 % voor niet-ingezetenen lijkt dan ook niet buitensporig hoog.

Wat het argument van het geachte Parlements lid betreft dat het hier niet om daadwerkelijke inkomsten van de belastingplichtige zou gaan, wijst de Commissie erop dat de inkomstenbelasting onder de bevoegdheden van de Lid-Staten valt. Dientengevolge staat het hen vrij de toepassingsvoorwaarden ervan te bepalen. In dit opzicht kan worden opgemerkt dat ook andere Lid-Staten (bijvoorbeeld België, Italië en Nederland) van mening zijn dat het bewonen van een onroerend goed door de eigenaar zelf een belastbaar inkomen genereert.

Wat de vraag betreft of het betrokken belastingtarief een overtreding zou kunnen inhouden, is de Commissie van mening dat dit gezien het huidige Gemeenschapsrecht niet het geval is. Een dubbele belastingheffing zou hier overigens niet uit voortkomen, aangezien de inkomsten uit een onroerend goed volgens de belastingverdragen tussen de Lid-Staten altijd uitsluitend belastbaar zijn in die Lid-Staat waar dit goed zich bevindt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2474/95
van Edward Kellett-Bowman (PPE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 311/96)

Betreft: Richtlijn pakketreizen

Wat is de Commissie van plan te ondernemen tegen de Regeringen van Griekenland, Spanje en Italië gezien het feit dat deze landen de EG-richtlijn voor pakketreizen niet ten uitvoer leggen? Wanneer zullen deze regeringen, naar verwachting van de Commissie, deze richtlijn volledig ten uitvoer leggen?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(2 oktober 1995)

Meteen na afloop van de termijn voor de omzetting van Richtlijn 90/314/EEG heeft de Commissie de in artikel 169 EG-Verdrag voorziene procedure ingeleid tegen de Lid-Staten die de omzettingsmaatregelen niet hadden medege-deeld (Griekenland, Spanje, Ierland en Italië).

Inmiddels hebben Spanje en Italië de Commissie op de hoogte gesteld van de door hen getroffen omzettingsmaatregelen. Deze worden momenteel door de Commissie bestudeerd.

Griekenland en Ierland hebben nog steeds geen uitvoeringsmaatregelen medegedeeld. De inbreukprocedure bevindt zich in het stadium van het met redenen omkleed advies.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2487/95
van Bernd Lange (PSE)
aan de Commissie
(6 september 1995)
(95/C 311/97)

Betreft: Begrotingslijn B 3-4110 van de begroting van de Europese Gemeenschap

In de begroting omvat het begrip immigrant alle personen, die het grondgebied van het land waarvan zij de nationaliteit bezitten verlaten en zich voor kortere of langere tijd op het grondgebied van een Lid-Staat vestigen (toeristen en studenten en andere categorieën worden daartoe niet gerekend); personen van buitenlandse afkomst, die soms tot als etnische minderheden aangeduide bevolkingsgroepen behoren; personen die als immigrant een Lid-Staat zijn binnengekomen en er naderhand de nationaliteit van verworven hebben, hun kinderen, die soms immigranten van de tweede

generatie genoemd worden en als vluchtelingen of zigeuners aangeduide personen.

Vallen onder deze definitie van immigranten ook Duitsers uit andere landen die, eventueel als spijtoptant, zich in de Bondsrepubliek zijn komen vestigen? Zo nee, waarom niet?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(3 oktober 1995)

De Commissie heeft zich tot voor kort gebaseerd op het beginsel dat maatregelen ten behoeve van migranten van etnisch Duitse afstamming die naar Duitsland terugkeren („Aussiedler” en „Spätaussiedler”) niet voor financiële steun in het kader van begrotingslijn B 3-4110 in aanmerking komen. Immers, het in 1990 tot stand gebrachte communautaire Horizon-initiatief⁽¹⁾ had ten doel de sociaal-economische integratie van dergelijke populaties (de „Ponti” in Griekenland, evenals de „Aussiedler” en de „Spätaussiedler” in Duitsland) te bevorderen. Dubbel werk diende dus te worden vermeden.

Evenwel hebben twee factoren de Commissie ertoe gebracht dit standpunt opnieuw te bezien. In de eerste plaats is verandering gekomen in de doelgroepen en de selectiecriteria van het Horizon-deel van het nieuwe communautaire initiatief Werkgelegenheid⁽²⁾. Vervolgens ontvangt de Commissie sedert enige maanden een toenemend aantal verzoeken om financiële steun voor projecten die beogen deze groepen, met name „Aussiedler” en „Spätaussiedler”, te ondersteunen. Daarom is de Commissie voortaan bereid, binnen de grenzen van de beschikbare financiële middelen, projecten ten gunste van deze groepering in overweging te nemen.

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 29. 12. 1990, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 180 van 1. 7. 1994, blz. 36.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2497/95

van Peter Truscott (PSE)

aan de Commissie

(7 september 1995)

(95/C 311/98)

Betreft: Britse verkoop van wapens aan Nigeria

Kan de Commissie met spoed een onderzoek instellen naar de beweerde verkoop van wapens door Britse firma's aan het militaire regime in Nigeria in weerwil van het embargo van de Europese Unie dat in december 1993 werd opgelegd?

Volgens berichten zou een uitgebreid gamma van wapens waaronder houwitzers, mortieren, tanks, geleide raketten en uitrusting voor de beteugeling van woelingen door Britse firma's zijn geleverd ondanks het embargo waartoe de Lid-Staten van de Europese Unie hadden besloten. Het zou hierbij gaan om dertig orders voor oorlogsmateriaal.

Kan de Commissie eveneens nagaan of de Britse Regering op de hoogte is van de beweerde inbreuken op het embargo en haar internationale verplichting om voor de naleving ervan te zorgen niet is nagekomen?

Is de Commissie ook niet van mening dat een inbreuk op het wapenembargo tegen Nigeria ernstige schade toebrengt aan het gemeenschappelijk verdedigings- en veiligheidsbeleid van de Unie en een direct optreden tegen een in gebreke blijvende Lid-Staat nodig maakt?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(29 september 1995)

Het is de Commissie, door het verslag van juni 1995 van de parlementaire mensenrechtengroepen van het Verenigd Koninkrijk, bekend dat er door de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk een aantal wapenvergunningen is afgegeven met het oog op de verkoop aan Nigeria.

Zoals het geachte Parlements lid terecht opmerkt, heeft de Europese Unie op 2 december 1993 een Aide Mémoire uitgegeven waarin een aantal restrictieve maatregelen bekend gemaakt werd die op Nigeria van toepassing zouden zijn, met inbegrip van „het opleggen van een onderzoek van geval tot geval waarbij ervan uit wordt gegaan dat alle nieuwe exportvergunningen voor defensieapparatuur worden geweigerd”. Deze maatregelen zijn evenwel niet bindend voor de Lid-Staten.

De Commissie heeft geen bevoegdheid op dit terrein en kan derhalve geen onderzoek instellen naar de vermeende wapenverkoop.

De Commissie is echter bezorgd dat de bestaande maatregelen niet strikt genoeg worden toegepast en heeft daarom onlangs voorgesteld dat de maatregelen van december 1993 opgenomen worden in een gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van Nigeria dat wetskracht heeft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2501/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(15 september 1995)

(95/C 311/99)

Betreft: Milieu

Is de Commissie bereid,

gezien de grote inspanningen van de Europese Unie in alle Lid-Staten op het gebied van de milieubescherming,

gezien het rapport van de Italiaanse Rekenkamer over de activiteiten van het Ministerie voor Milieuzaken in het afgelopen jaar,

gezien de bezorgdheid over het feit dat de ongebruikte begrotingskredieten zijn toegenomen ondanks de besnoeiingen die sinds 1991 zijn aangebracht in de middelen van het

desbetreffende ministerie (van 867 miljard lire in 1991 naar 441 miljard lire in 1994),

overwegende dat eind 1994 het totale bedrag van de begrotingsoverschotten 3 636 miljard lire bedroeg, waarvan 48,5 % (d.w.z. 1 764 miljard lire) werd gevormd door de ongebruikte kredieten, die met 5,2 % zijn gestegen ten opzichte van het voorgaande jaar,

na te gaan om welke redenen deze kredieten niet zijn besteed en een controlesysteem uit te werken dat alle Lid-Staten ertoe dwingt zich voor de milieubescherming in te zetten?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(25 oktober 1995)

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2505/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(15 september 1995)

(95/C 311/100)

Betreft: Drugsverslaving (Extasy)

Een zeer verontrustend verschijnsel dat in de Italiaanse discotheken en onder zeer jonge personen steeds grotere vormen aanneemt, is het gebruik van Extasy.

Kan het Europese Drugswaarnemingscentrum gegevens verstrekken over de herkomst en de samenstelling van dit nieuwe verdovingsmiddel, nagaan of het waar is dat deze drug vrijelijk verkocht wordt in discotheken en fitnesscentra, en statistische gegevens publiceren over de omvang van het verschijnsel?

Is de Commissie bereid aan de hand van deze informatie maatregelen te nemen ter bestrijding van de illegale verkoop van deze stof en ter ontmanteling van de handel in deze drug?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(6 oktober 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-2032/95 van de heer Happart ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 29 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2506/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(15 september 1995)

(95/C 311/101)

Betreft: Tuberculose

De laatste tijd wordt in de Italiaanse en internationale pers en vooral in de gespecialiseerde medische tijdschriften weer nadrukkelijk gesproken over tuberculose, die in sommige gevallen weer een inheemse ziekte is geworden.

Is de Commissie bereid, gezien de ernst van het probleem, de epidemiologische gegevens te bestuderen, na te gaan of de tuberculose de afgelopen jaren in de Lid-Staten werkelijk is toegenomen, en op het niveau van de Europese Unie gecoördineerde maatregelen te nemen ter observatie (waarnemingscentrum) en preventie in alle Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(2 oktober 1995)

De Europese Commissie kent de omvang van het probleem dat wordt veroorzaakt door het weer de kop opsteken van tuberculose in een aantal Lid-Staten. Volgens de epidemiologische gegevens waarover zij beschikt, betreft het voornamelijk migrantenpopulaties. Niettemin moeten deze toenemende cijfers, die verklaard kunnen worden door een grotere belangstelling voor deze ziekte, hetgeen tot een betere registratie van de gevallen leidt, met enige voorzichtigheid worden geïnterpreteerd. Bovendien is de definitie van de gevallen niet overal dezelfde. Hoe het ook zij, er bestaat momenteel op communautair niveau geen georganiseerd toezicht op tuberculose. In de mededeling betreffende aids en andere overdraagbare ziekten ⁽¹⁾ neemt tuberculose een belangrijke plaats in onder de aandoeningen waarvoor op communautair niveau speciale maatregelen worden beoogd. Overigens wordt hiermee in het ontwerp voor een besluit van het Parlement en de Raad tot goedkeuring van een desbetreffend communautair actieprogramma, dat momenteel in behandeling is, wel degelijk rekening gehouden. De Commissie zal zeker acties ter zake ondernemen, hetzij in het kader van dit communautaire programma na toekomstige voorstellen van deskundigen uit de Lid-Staten, hetzij in het kader van netwerken voor het toezicht op overdraagbare ziekten in Europa, die het onderwerp van een mededeling en een voorstel voor een besluit van het Parlement en de Raad zullen vormen.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 413 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2543/95**van Leonie van Bladel (PSE)****aan de Commissie***(12 september 1995)**(95/C 311/102)*

Betreft: Deelname Europese Unie aan festiviteiten 3000 jaar Jeruzalem

Kan de Commissie het bericht bevestigen dat de Europese Unie niet wenste deel te nemen aan de festiviteiten rondom het 3000-jarig bestaan van de stad Jeruzalem?

Zo ja, kan de Commissie een toelichting geven op haar standpunt en met name aangeven op welke gronden, mede gezien in het licht van de grotere openheid die met betrekking tot de wereldgodsdiensten sinds 1967 in Jeruzalem is gepraktiseerd, zij tot een dergelijk besluit is gekomen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(2 oktober 1995)

Inderdaad bleven de ambassadeurs van de Europese Unie weg bij de opening van de festiviteiten ter gelegenheid van de stichting van Jeruzalem 3000 jaar geleden. De Commissie is het met de door de Lid-Staten in deze gevolgde gedragslijn eens.

Het unilaterale en exclusief Israëlische karakter van de festiviteiten rond het 3000-jarig bestaan van Jeruzalem geeft niet op de juiste wijze uiting aan het godsdienstig en etnisch pluralisme van de stad en is in strijd met het in vele resoluties ⁽¹⁾ van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties herhaalde standpunt waarin Israëlische pogingen om de status van de stad na de annexatie van het oostelijk deel daarvan na de oorlog van 1967 te wijzigen, worden veroordeeld. Een en ander is eveneens in strijd met het

standpunt van de Europese Unie dat sedert de verklaring van de Europese Raad van Venetië in 1980 ongewijzigd is gebleven:

„De Negen erkennen het bijzondere belang voor alle betrokken partijen van de door Jeruzalem gespeelde rol. De Negen wijzen er met nadruk op dat zij alle unilaterale initiatieven om de status van Jeruzalem te wijzigen niet zullen aanvaarden . . .”

⁽¹⁾ Onder meer: 242, 252, 267, 298, 476 en 478.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2606/95**van Jesús Cabezón Alonso (PSE)****aan de Commissie***(27 september 1995)**(95/C 311/103)*

Betreft: Structurele investeringen in Cantabrië

Welke investeringen uit de Structuurfondsen hebben de cofinanciering tot doel van projecten in het natuurpark van Cabárceno, in het autonome gebied Cantabrië (Spanje)?

Is bij deze investeringen voldaan aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in de Structuurverordeningen?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(19 oktober 1995)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

RECTIFICATIES

Rectificatie van schriftelijke vraag E-1462/95 van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie op
22 mei 1995

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 222 van 28 augustus 1995)

(95/C 311/104)

Op bladzijde 77 wordt de eerste vraag als volgt gelezen:

„Wat denkt de Commissie te doen tegen de illegale uitvoer van giftige en gevaarlijke afvalstoffen binnen de Europese Unie, zoals is geconstateerd bij de Duitse onderneming GRUNIG die daarvoor als dekmantel haar vestiging in Bragança gebruikte?”.
